ISSN 2241-6021

ΚΟΝΤΡΑ 20 χρόνος

Ο μεσιέ Πιέρ λείπει στην Αθήνα για δουλειές
ΣΕΛΙΔΑ 16

Εκλογικός νόμος
Πού χάλασε το παζάρι με τη ΧΑ;
ΣΕΛΙΔΑ 3

Τηλεοπτικές Αδειες
Το παιχνίδι της διαπλοκής
ΣΕΛΙΔΑ 11

Πραξικόπημα-οπερέτα κάνει τον Ερντογάν πραγματικό σουλτάνο
ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

Σε κρίσιμη κατάσταση ο παλαιστίνιος απεργός πείνας Μπιλάλ Καγιέντ
ΣΕΛΙΔΑ 8

Δρομολογούν την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων!
ΣΕΛΙΔΑ 10

Πλιάτσικο με το προσφυγικό
ΣΕΛΙΔΑ 13

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ αρ. φύλλου 878 - 23 Ιούλη 2016 www.eksegersi.gr

Η εθνική ενότητα ΓΣΕΕ-καπιταλιστών υπό τη μπαγκέτα του Κατρούγκαλου ασφαλής δρόμος προς τον

ΤΑΞΙΚΟ ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Scripta...Verba...

Η απόκτηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ εντάσσεται στο σχέδιο διεθνούς επέκτασης των ιταλικών σιδηροδρόμων. Ο ελληνικός σιδηρόδρομος θα επωφεληθεί από την τεχνογνωσία και τη μακρά εμπειρία της Ferrovie dello Stato Italiane, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να ανησυχούν.

Ρενάτο Ματσοντσίνι
(διευθύνων σύμβουλος FSI)

Μετά τους κινέζους της Cosco και οι Ιταλοί της FSI έρχονται με μοναδικό τους μέλημα να μας βοηθήσουν...

Το αίτημα -που γίνεται επιτακτικότερο- είναι να δημιουργηθεί μία συμμαχία της Αριστεράς, της Σοσιαλδημοκρατίας, ακόμη και των φιλελεύθερων προοδευτικών ευρωπαϊκών δυνάμεων, που θα επιχειρήσει να ανακόψει συντονισμένα την αδιέξοδη πορεία της λιτότητας σε όλη την ΕΕ.

Ολγα Γεροβασίλη

Αν μάθω ότι στις φιλελεύθερες προοδευτικές ευρωπαϊκές δυνάμεις ανήκει και η Μέρκελ, θα πεθάνω...

Θέλω να τον ευχαριστήσω (σ.σ. τον Μοσκοβισί) και για τα καλά του λόγια για το πρόσωπο μου, αν και δεν είμαι σίγουρος ότι αυτό θα βοηθήσει τη φήμη μου εντός της Αριστεράς! Αλλά, τι να κάνουμε, δεν μπορείς να τα έχεις όλα!

Ευκλείδης Τσακαλώτος

Απαξ και το πήδησες το χαντάκι και γαϊδουροποιήθηκες, δεν έχεις πρόβλημα.

Ηθελα εδώ και πολύ καιρό να γράψω, ότι εάν ένας σταθμός δικαιούται άδεια πανελλαδικής εμβέλειας, αυτός είναι ο ΣΚΑΪ. Για όποιον γνωρίζει τη μιντιακή πραγματικότητα η οικογένεια Αλαφούζου επένδυσε πραγματικά στην ενημέρωση αντλώντας χρήματα, πέραν των δανείων, από τη ναυτιλία.

Μάκης Τριανταφυλλόπουλος

Πάντα πρέπει να γλείφεις τ' αφεντικά. Ειδικά όταν βρίσκεσαι στα κάτω σου.

Οι πραξικοπηματίες άνοιξαν μπροστά στον Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν μια λεωφόρο ώστε να μπορέσει να θεμελιώσει την απόλυτη εξουσία του.

Αχμέτ Ινσέλ (οικονομολόγος, πανεπιστήμιο Γαλατάσαραϊ)

Η κεμαλική διανόηση σε βαθιά θλίψη, προειδοποιεί τις ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις της Δύσης (στη Monde αρθρογράφησε ο Ινσέλ).

Μόνο την κυβέρνηση φθείρει η κριτική των υπουργών προς το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και το ΤΑΙΠΕΔ. Μόνο αυτή παθαίνει ζημιά, όχι το ΤΑΙΠΕΔ.

Στέργιος Πιτσιόρλας

Ο σύντροφος Πιτσιόρλας περνά στην αντεπίθεση, ζητώντας την κεφαλή του συντρόφου Σπίρτζη επί πίνακι.

ΡΙΠΕΣ

◆ Μέχρι τώρα είχαμε δει πολέμους σε ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση, καιρός ήταν να δούμε κι ένα πραξικόπημα ◆ Ή μάλλον μια απόπειρα πραξικοπήματος ◆ Τόσο οπερετική που φούντωσε τη φαντασία των συνωμοσιολόγων ◆ Αντε εσύ να πείσεις τους «καφενόβιους» ότι δεν ήταν από την αρχή μέχρι το τέλος «σχέδιο του Ερντογάν» ◆ Αντε να καταλάβουν τι σημαίνει πολιτική κρίση, κέντρα εξουσίας κτλ. ◆ Το πιο σύντομο ανέκδοτο των ημερών ◆ «Δεν ξέραμε τίποτα για το πραξικόπημα» δηλώνουν οι Αμερικανοί ◆ Δεν λέμε ότι το σχεδίασαν, αλλά να κινηθούν τούρκοι αξιωματικοί χωρίς να το μάθουν οι πράκτορες των ΗΠΑ αποκλείεται ◆ Δεν έγινε ταινία ο Μπαρουφάκης, οπότε αναγκαστικά συμβιβάστηκε με κόμικ ◆ Πόσο «άρρωστος» πρέπει να 'σαι, όμως, για να δίνεις την έγκρισή σου να σε κάνουν κόμικ; ◆ Εξαφανίστηκε το αιλουροειδές της Σητείας, εξαφανίστηκε και ο βουλευτής Μιχελογιαννάκης ◆ Λέτε να αλληλοεξοντώθηκαν; ◆ Καλά, μωρή Ολγα, θέλ'ς και τα λες ή σ'ξεφεύγουν; ◆ Λένε μωρή ποτέ ότι δε θα γίνουν πρόωρες εκλογές; ◆ Αμα το λέει ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, είναι σαν να το επιβεβαιώνει ◆ Από τότε που το Μονοπλιό στην Αρτα έγινε μπαρ, έκαψε κόσμο και κοσμάκη ◆ Με κυρ-Φώτη και με ΓΑΠ συναντήθηκε ο Τσίπρας στο Μαξίμου ◆ Για να σκάσουν ο Χατζησωκράτης και η Φώφη ◆ Δυο ώρες με τον Γιωργάκη τι συζητούσε ο Τσίπρας; ◆ Το ερώτημα του μήνα ◆ Δεν είναι η πρώτη φορά πάντως ◆ Και πέρυσι είχε κάνει αρμένικη βίζιτα στο Μαξίμου ο ΓΑΠ ◆ Το ότι κάποτε τον αποκαλούσαν Τσολάκογλου και ο Καμμένος ήθελε να τον χώσει φυλακή για τα CDS είναι... περασμένα ξεχασμένα ◆ Επειδή διαμαρτυρήθηκαν κρητικοί αναγνώστες, οφείλουμε να παραδεχτούμε ότι έχουμε κι εμείς οι Ηπειρώτες τις πομπές μας ◆ Ηπειρώτικης καταγωγής ο Τσίπρας, το ίδιο και ο Ευκλειδάκος ◆ Αυτοί, όμως, μεγάλωσαν αλλού οπότε δεν πολυμετράνε ◆ Πώς να κρύψουμε, όμως, την τιτανοτεράστια Ολγα; ◆ Αμ' τον άλλον, εκείνον τον γίγαντα, τον Μπάρκα; ◆ Δεν ξέρω αν το προσέξατε, αλλά είναι η πρώτη φορά εδώ και τρία χρόνια που ο Μελισσανίδης προσπαθεί να πουλήσει διαρκείας χωρίς να... πιάνουν δουλειά οι μπουλντόζες! ◆ Χωρίς «Αγιασοφιά» σαν κράχτη, αναγκάστηκε να βάζει κάτι «παλτά» που αγόρασε να δηλώσουν ότι θα πάρουν το πρωτάθλημα από το γάβρο ◆ Βουλωμένο γράμμα διαβάζει αυτός ο επίτροπος Χαν ◆ Ο Ερντογάν -δήλωσε- κινήθηκε αστραπιαία στον τομέα των συλλήψεων, άρα είχε από τα πριν έτοιμο τον κατάλογο ◆ Σώπα, ρε μεγάλε, πώς το κατάλαβες; ◆ Καλά, ε, τους ρούμπωσε τους «κλαψιάρηδες» υπουργούς ο Πιτσιόρλας του ΤΑΙΠΕΔ ◆ Τι ξεφτιλίκι ήταν αυτό Θοδωρή μου (Δρίτσα), Πάνο μου (Σκουρλέτη), Σπίρτζη μου; ◆ Αλλά ξέρετε εσείς ◆ Σκουπίζετε τη ροχάλα και αποφαίνεστε ότι ψιχαλίζει ◆ Οι Αμερικάνοι προσέλαβαν τον Πύρρο Δήμα ως τεχνικό διευθυντή για να φτιάξουν ομάδα άρσης βαρών ◆ Γιατί δεν πήραν και τον Ιακώβου; ◆ Αυτοί οι δυο πάνε πακέτο ◆ Εκτός αν τον προσλάβει στη συνέχεια ο Δήμας ◆ Ολος ο καλός ο κόσμος στο πάρτι του «εκδότη» Κουρτάκη στα Χανιά ◆ Ντόρα, Μπουμπούκος, Τσεκουροφόρος και, φυσικά, ο... απλός δημοτικός σύμβουλος Μαρινάκης ◆ Αμφιβάλλει κανείς ότι οι Μπομπολοψυχάρηδες εγκατέλειψαν το Mega στην τύχη του; ◆ Το πέταξαν όπως πετάς το ξυλάκι από ένα ωραίο παγωτό που μόλις έφαγες ◆

επί του πεζοδρομίου

Κατήγγειλε την κυβέρνηση Σαμαρά ότι ξεπουλάει την ΤΡΑΙΝΟΣΕ με το «προκλητικά χαμηλό» τίμημα των 300 εκατ. ευρώ ο «σοβαρός» Γ. Σταθάκης, όταν ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην αντιπολίτευση. Τώρα, ως κυβέρνηση ο ΣΥΡΙΖΑ ξεπουλά την ΤΡΑΙΝΟΣΕ έναντι 45 εκατ. ευρώ και κάνει γαργάρα τις παλιές καταγγελίες. Ομως, τα χτεσινά ψέματα δεν μπορούν να γίνουν σημερινές αλήθειες. Θα τα βρίσκουν συνεχώς μπροστά τους.

Αστραψε και βρόντηξε η Φώφη: «Ας σπάσουν επιτέλους η σιωπή και η απραξία και ας αναλάβει και η Ελλάδα πρωτοβουλίες, αξιοποιώντας την κίνηση των βρετανών βουλευτών, πριν το όνειρο βουλιάξει κι άλλο στους βάλτους της κυβερνητικής αδιαφορίας». Είχε έμπνευση ο κειμενογράφος της (η Φώφη αποκλείεται να έγραψε μόνη της τη φράση με το όνειρο και τους βάλτους), όμως μη φανταστείτε ότι υπήρξε καμιά αντιμνημονιακή κίνηση βρετανών βουλευτών. Μια επιστολή με την οποία κάποιοι ζητούν την επιστροφή των μαρμάρων του Παρθενώνα υπήρξε. Μια «σκατούλα», δηλαδή, για να μιλάμε με όρους πραγματικότητας. Η Φώφη, όμως, νόμισε πως αυτό είναι το μέγιστο πολιτικό πρόβλημα της στιγμής.

Αν δεν κάνουμε λάθος, η τελευταία φορά που ελληνική κυβέρνηση ασχολήθηκε με το θέμα, ήταν το 2014, όταν οι Σαμαροβενιζέλοι (υπουργός ήταν και η Φώφη τότε) κουβάλησαν στην Αθήνα τη σύζυγο του Τζορτζ Κλούνι και πήξαμε στη γκλαμουριά, από τη μια, και τα επαρχιώτικα συμπλέγματα, από την άλλη. Η Αλαμουντίν έγινε δεκτή με τιμές αρχηγού κράτους, αλλά η δουλειά δεν προχώρησε. Μας έμειναν μόνο τα έξοδα.

Αφού, όπως λέει η κυβερνητική εκπρόσωπος, ενόψει της δεύτερης αξιολόγησης δεν τίθεται θέμα μείωσης των δικαιωμάτων και των μισθών των εργαζομένων, «τίθεται μόνο ζήτημα να επιστρέψουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις», γιατί γίνεται προσπάθεια να καταρτιστεί κοινό κείμενο εκ μέρους των «κοινωνικών εταίρων», το οποίο μάλιστα, όπως λέει η Γεροβασίλη, «θα ζητήσουμε να στηριχθεί και πολιτικά από τα υπόλοιπα κόμματα»; Δηλαδή, εκεί που... δεν τίθεται θέμα, έρχεται να το θέσει η κυβέρνηση; Κάποιο... προβληματάκι με τα ελληνικά της το έχει η μαντάμ Ολγα.

Επί της ουσίας, πολιτικό πρόβλημα έχει η Γεροβασίλη. Καμιά μνημονιακή κυβέρνηση δε γνωρίζει πότε θα αναγκαστεί να κάνει πρόωρες εκλογές. Καμιά δεν κατάφερε να εξαντλήσει το χρόνο της θητείας της. Κι αν για τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων μπορεί να πει κανείς ότι μεσολάβησε η άγονη προεδρική εκλογή, τι να πεις για την κυβέρνηση του ΓΑΠ, με το υψηλότατο εκλογικό ποσοστό, που έπεσε στα δυο χρόνια από την εκλογή της; Ας μην κορδώνονται, λοιπόν, οι Τσιπραίοι.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Καμία ευρωπαϊκή κυβέρνηση δεν έκανε τόσες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις όσες η Ελλάδα τα τελευταία χρόνια. Οι θετικές οικονομικές επιδόσεις της Ελλάδος είναι ενθαρρυντικές (...) Ταυτόχρονα, τα αποτελέσματα αυτά δεν θα πρέπει να θεωρηθούν ως ευκαιρία επανάπαυσης ή οπισθοδρόμησης. Γιατί παραμένουν σημαντικοί κίνδυνοι. Οσοι υποστηρίζουν ότι οι προσπάθειες αυτές δεν αξίζουν, κινδυνεύουν να θέσουν σε κίνδυνο την ευκαιρία να σημειωθεί πρόοδος.

Πιέρ Μοσκοβισί

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/7: Αίγυπτος, Λιβύη, Αιθιοπία, Ομάν: Εθνική γιορτή (1952), Ολλανδία: Ημέρα τουλίπας 23/7/1978: Δεκατρείς βόμβες ακροδεξιών σε Αθήνα-Πειραιά **23/7/1996: «Αυτοκτονία» Χριστόφορου Μαρίνου** 24/7: Εκουαδόρ, Βενεζουέλα: Ημέρα Μπολιβάρ (1783), Ελλάδα: Μεταπολίτευση **24/7/1909: Ιδρυση Εργατικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας (Φεντερασιόν) στη Θεσσαλονίκη** 24/7/1933: Συγκρούσεις καπνεργατών-αστυνομίας (Καβάλα) 25/7: Ολλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τυνησία: Ημέρα δημοκρατίας (1957) **25/7/1929: Ψήφιση Ν.4299 («ιδιώνυμο»)** 25/7/2000: Δολοφονείται 22χρονος μετανάστης από αξιωματικό του στρατού στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα 26/7: Ημέρα διαχειριστών συστημάτων, Λιβερία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1847), Μαλβίδες: Εθνική γιορτή (1965) **26/7/1946: Εκτέλεση έξι θανατοποινιτών (Γιαννιτσά), η κομμουνίστρια Ειρήνη Γκίνη πρώτη εκτελεσθείσα από στρατοδικείο** 26/7/1969: Βόμβα (ΔΑ) σε γλάστρα έξω από το κέντρο «Διόνυσος» (Σύνταγμα), ελαφρός τραυματισμός έξι περαστικών 26/7/1986: Βόμβες (ΕΛΑ) σε γραφεία Πειραϊκής-Πατραϊκής, Σκαλιστήρη και τραυματισμός αστυφύλακα 27/7: Φινλανδία: Ημέρα υπναράδων 27/7/1794: Καρατόμηση Ροβεσπιέρου 27/7/1929: Διαμαρτυρία χιλίων ατόμων κατά «ιδιώνυμου», τραυματισμοί, συλλήψεις (Καλλιθέα) 27/7/1943: Αρχή στρατολόγησης στα «Τάγματα Ασφαλείας» που δημιούργησε η κυβέρνηση Ράλλη 27/7/1967: Καταδίκη έξι μελών ΠΑΜ 27/7/1967: Δεκαπεντάλεπτη αντιχουντική εκπομπή από δύο μαγνητόφωνα σε μπαλκόνι της Πανεπιστημίου 65 (ΠΑΜ) 27/7/1996: Βόμβα στους ολυμπιακούς αγώνες της Ατλάντα, ένας νεκρός, 111 τραυματίες 28/7: Ημέρα κατά ηπατίτιδας, Περού: Ημέρα ανεξαρτησίας (1824) 28/7/1904: Σοσιαλιστές επαναστάτες εκτελούν τον υπουργό Εσωτερικών Βένζελ Φον Πλέβε, σύμβολο της τσαρικής καταπίεσης **28/7/2005: Ο IRA ανακοινώνει τον τερματισμό του ένοπλου αγώνα εναντίον της βρετανικής παρουσίας στη Βόρειο Ιρλανδία μετά από 36 χρόνια δράσης** 29/7: Ημέρα τίγρης 29/7/1949: Απολύονται από τη Μακρόνησο άλλοι 700 εξόριστοι που υπέγραψαν δηλώσεις μετανοίας 29/7/1980: Λεωφορείο πολτοποιεί το κεφάλι της φοιτήτριας Σωτηρίας Βασιλακοπούλου που διαδήλωνε και μοίραζε προκηρύξεις μπροστά στις εγκαταστάσεις της υφαντουργίας ΕΤΜΑ.

Πού χάλασε το παζάρι με τη ΧΑ;

Ο Γιωργάκης δείχνει μπουνταλάς αλλά δεν είναι. Γεννήθηκε και μεγάλωσε μέσα στην αστική πολιτική. Γι' αυτό και πηγαίνοντας στο μέγαρο Μαξίμου για αρμένικη βίζιτα (η μεγάλη διάρκεια της επίσκεψης ενός εξωκοινοβουλευτικού, σε σχέση με τις επισκέψεις των αρχηγών των κοινοβουλευτικών κομμάτων, αυτομάτως τον κατέτασσε στους σημαντικούς συνομιλητές του πρωθυπουργού), φρόντισε ενδυματολογικά να είναι ίδιος με τον Τσίπρα: χωρίς γραβάτα, καρό πουκάμισο, σκούρο σακάκι. Είμαι ένας από εσάς, είμαι αριστερός, δεν είμαι ουρά της δεξιάς όπως η Φώφη και ο Βενιζέλος, φώναξε ο Γιωργάκης.

Δεν ξέρουμε αν έπεισε κανέναν, όμως εκείνη τη στιγμή ο Τσίπρας δεν είχε άλλη επιλογή από το να δώσει υπόσταση μεγάλης πολιτικής προσωπικότητας στον Γιωργάκη, στον «συνήθη ύποπτο» Κουβέλη και σε κάποιον εκπρόσωπο των Οικολόγων Πράσινων, που ξαφνικά θυμήθηκαν ότι είναι... κόμμα, ενώ έχουν δυο βουλευτές που βγήκαν με λίστα μέσα από τα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ. Εξίσου μεγάλη σημασία έδωσε και στον Λεβέντη. Τόσο που έσπευσε άρον-άρον στην αίθουσα της Ολομέλειας της Βουλής, προκειμένου να ακούσει τη... βαρυσήμαντη πολιτική ομιλία του ήρωα της trash μεταμεσονύκτιας τηλεοπτικής ζώνης!

Ολες αυτές οι σκηνές ήταν εξόχως σουρεαλιστικές, όμως ο Τσίπρας δεν είχε άλλη επιλογή. Βλέπετε, μετά την ψυχρολουσία από Φώφη και Σταύρο, ήξερε πως είχε καταρρεύσει και το παζάρι με τους νεοναζί. Επρεπε, λοιπόν, να δημιουργήσει ένα επικοινωνιακό αντίβαρο σ' αυτό που θα εμφανιζόταν ως Βατερλό της περί τον εκλογικό νόμο εκστρατείας του ΣΥΡΙΖΑ και του ίδιου του Τσίπρα προσωπικά.

Το απόγευμα της ίδιας μέρας, από χειλέων Λαγού ξεκαθαρίστηκε ότι οι νεοναζί δε θα ψηφίσουν τον εκλογικό νόμο, αλλά θα αποχωρήσουν από την ψηφοφορία. Οι 197 βουλευτές, που με καμάρι είχε ανακοινώσει ο υπουργός Εσωτερικών Π. Κουρουμπλής και που ως αριθμός επαναλαμβανόταν από όλα τα συριζαίικα έντυπα και από κάθε στέλεχος του ΣΥΡΙΖΑ, είχαν γίνει 179. Το παζάρι είχε ναυαγήσει.

Υπήρξε παρασκηνιακό παζάρι ΣΥΡΙΖΑ-νεοναζί; Εμείς δεν έχουμε καμιά αμφιβολία γι' αυτό. Και όλα συνηγορούν υπέρ αυτής της εκτίμησης. Πώς προεξοφλούσαν οι συριζαίοι τις 197 ψήφους, αν δεν είχαν έρθει σε επαφή με τους νεοναζί και δεν είχαν τουλάχιστον κλείσιμο του ματιού από δαύτους; Γιατί οι νεοναζί δεν τοποθετήθηκαν από την πρώτη στιγμή, αλλά έλεγαν αερολογίες στις τρεις συζητήσεις στην Επιτροπή της Βουλής, δηλώνοντας ότι θα τοποθετηθούν στην Ολομέλεια; Τι περίμεναν, αν όχι την ικανοποίηση κάποιων αιτημάτων που είχαν υποβάλει στον ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί στην Ολομέλεια, αφού ξεκαθάρισαν ότι θα απόσχουν από την ψηφοφορία, άρχισαν να επιτίθενται χυδαία σε όσους προεξοφλούσαν τη θετική τους ψήφο, φτάνοντας μέχρι και σε υβρεολόγιο επιπέδου Τρούμπας; Επέλεξαν αυτή την τακτική, επέλεξαν να πουλήσουν εκ των υστέρων τζάμπα μαγκιά, για να μην απαντήσουν στο ερώτημα: «γιατί δεν είπατε από την πρώτη στιγμή, αλλά κάνατε δυο εβδομάδες για να τοποθετηθείτε;». Μας αρκούν αυτές οι σαφείς ενδείξεις και δε χρειάζεται να επικαλεστούμε τον χρυσαυγίτη Μπαρμπαρούση που κάποια στιγμή του ξέφυγε και είπε «αυτές τις ημέρες μάς πλησίασαν πάρα πολλοί».

Τι ζητούσαν από τον ΣΥΡΙΖΑ ως αντάλλαγμα οι χρυσαυγίτες; Δεν μπορούμε να το ξέρουμε. Από τις τοποθετήσεις τους, όμως, φαίνεται να διαμαρτύρονται επειδή δεν τους δόθηκε έδρα αντιπροέδρου της Βουλής και επειδή ο Τσίπρας εξαιρεί από τις συναντήσεις του τον Μιχαλολιάκο. Ισως να ζητούσαν κάτι απ' αυτά τα δύο. Για τον ΣΥΡΙΖΑ ήταν δύσκολο να δώσει οτιδήποτε απ' αυτά τα δύο (ή κάτι ανάλογο), πολύ περισσότερο όταν και με τις ψήφους των νεοναζί βουλευτών θα του έλειπαν τρεις μέχρι τις 200, που δεν μπορούσε να τις βρει.

Ποιος παγίδεψε ποιον; Εκ των πραγμάτων, είναι καθαρό ότι οι νεοναζί παγίδευσαν τους συριζαίους. Ο Βούτσης δήλωνε ότι όλες οι ψήφοι έχουν το ίδιο βάρος και καμιά διάκριση δεν μπορεί να γίνει. Και μετά χοροπήδαγε σαν κατσίκι (παρά τα κιλά του), κλαυθμηρίζοντας ότι έπεσε θύμα πολιτικής διαστρέβλωσης. Ο Κουρουμπλής πανηγύριζε: «έχουμε 197 και πάμε για τρεις». Οι νεοναζί απέκτησαν πολιτική οντότητα, με σφραγίδα ΣΥΡΙΖΑ. Εγιναν σοβαρός (και αποδεκτός, φυσικά) πολιτικός παράγοντας, έγιναν κρίσιμο πολιτικό μέγεθος που μπορεί να καθορίσει μια τόσο σοβαρή εξέλιξη όπως η ψήφιση του εκλογικού νόμου, έγιναν -έστω και άτυπα- συνομιλητές της κυβέρνησης και ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ, και στο τέλος βγήκαν κι από πάνω. Εγιναν και τιμητές: «εμείς δεν είμαστε σαν τα μούτρα σας, είμαστε αλλιώτικοι από όλους σας». Και για να διευρύνουν τη σπέκουλα, κατέθεσαν και τροπολογία για την ψήφο των Ελλήνων του εξωτερικού (δεν την έκανε δεκτή ο Κουρουμπλής, όπως και όλες τις άλλες βουλευτικές τροπολογίες).

Ο,τι και να λένε οι συριζαίοι, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι υπέστησαν πολιτική ήττα. Ούτε την πολιτική ατζέντα άλλαξαν, ούτε πέτυχαν το διακηρυγμένο στόχο τους, της συγκέντρωσης 200 ψήφων υπέρ του νέου εκλογικού νόμου, ώστε να ισχύσει από τις επόμενες εκλογές. Αυτή καθεαυτή η συγκεκριμένη αποτυχία ενδεχομένως να μην τους «καίει» τόσο (μολονότι θα ήθελαν να θέσουν υπό ομηρία τον Μητσοτάκη, που εκτιμάται ότι θα κερδίσει τις επόμενες εκλογές), τους «καίει» όμως πάρα πολύ το γεγονός ότι «κέρδισαν» τον Λεβέντη, αλλά έσπρωξαν ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι μακριά τους. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι συμμάχησαν με τη ΝΔ (έστω και υποστηρίζοντας διαφορετικές θέσεις) και όλοι μαζί επιτέθηκαν στον ΣΥΡΙΖΑ.

Η τακτική του Βενιζέλου και των μεγαλοεκδοτών κέρδισε κατά κράτος την τακτική του Λαλιώτη, που φέρεται να είναι αυτός που «έψηνε» συμμαχία του ΠΑΣΟΚ με τον ΣΥΡΙΖΑ. Θα πρέπει στο εξής όλα να ξεκινήσουν από την αρχή και ο Τσίπρας να βρει νέα εργαλεία προσέγγισης με ΠΑΣΟΚ και Ποτάμι, δεδομένου ότι το πολιτικό ρήγμα που άνοιξε είναι βαθύ και οι αλληλοκατηγορίες που αντηλλάγησαν στη Βουλή βαριές. Με τι «αέρα» να προχωρήσει πια ο Τσίπρας στην πολιτική φιέστα της συνταγματικής αναθεώρησης, όταν οι «φύσει σύμμαχοί του» τον «κάνουν πέρα»;

ΥΓ1. Μεγάλη θλίψη από τον Περισσό που δεν συγκεντρώθηκαν οι 200 ψήφοι. «Χάθηκε η προοπτική» θρήνησε ο εισηγητής του, Χ. Κατσώτης. Το είχαν πάρει πατριωτικά. Ισως κάποια στιγμή να μάθουμε (ή να «μυριστούμε») και το περιεχόμενο της συμφωνίας Τσίπρα-Κουτσούμπα.

ΥΓ2. Κρίση ειλικρίνειας από τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ Κ. Σκανδαλίδη: το 3% δεν το θέλουμε μόνο για να εμποδίσουμε να φτιάξει κόμμα η τουρκική μειονότητα της Θράκης, το θέλουμε και για να εμποδίσουμε να φτιάχνει κόμμα ο κάθε ΓΑΠ, ο κάθε Ραγκούσης, ο κάθε Θεοχάρης και να κόβουν ψήφους από το ΠΑΣΟΚ. Προσέξτε πόσο... κομψά το είπε: *«Να διατηρηθεί το όριο εισόδου των κομμάτων στη Βουλή στο 3%, όχι μόνο για λόγους εθνικούς, που επιστρατεύονται γι' αυτό, αλλά για την ίδια την ουσία της πολυκομματικής κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, ενός πολιτεύματος που στηρίζεται στα οργανωμένα συλλογικά υποκείμενα, που διεκδικούν να εκφράσουν συλλογικά σχέδια για την πορεία του τόπου και όχι στους επίδοξους ηγέτες και στο άθροισμα προσωπικοτήτων, που θα μπορούσε ένας απόλυτος κατακερματισμός να διαλύσει ουσιαστικά την Εθνική Αντιπροσωπεία. Το 3% έχει και την έννοια, υπάρχει σε όλα τα μεγάλα σοβαρά πολιτικά συστήματα, ότι η πολυκομματική κοινοβουλευτική Δημοκρατία στηρίζεται στο συλλογικό υποκείμενο-κόμμα και σε μια εθνική του επαγγελία ότι μπορεί να παίξει ρόλο στα πράγματα της χώρας, όχι στο όνομα του οποιουδήποτε επίδοξου ηγέτη ή προσώπου που θα θέλει να σώσει τη χώρα και μπορεί επειδή είναι καλός ηθοποιός, είναι καλός τραγουδιστής ή είναι καλός πολιτικός που μιλάει αγκιτατόρικα να μπαίνει στη Βουλή, επειδή θα πάρει το μίνιμουμ».*

ΥΓ3. Ρωτήθηκε ο Καμμένος, στη συνέντευξή του στη Real News: «Εσείς επιθυμούσατε τη διατήρηση του μπόνους, έστω μειωμένου. Τι άλλαξε και συμφωνείτε με την κατάργησή του;». Δεν είχε κανένα πρόβλημα να απαντήσει ως... Καμμένος: *«Κατ' αρχάς θα πρέπει να προχωρήσουμε στην ψήφιση της απλής και άδολης αναλογικής. Εν συνεχεία, τα θέματα του μπόνους και του ορίου εισόδου μπορούν να συζητηθούν σε επόμενα νομοσχέδια»*!!!

ΥΓ4. Με θράσος ο Κουρουμπλής διέψευδε τον Παναγούλη που του είπε ότι είχε πει «έχουμε 197». Δε θυμόμαστε αν το είπε στην Επιτροπή της Βουλής, το είπε όμως στον Αυτιά και τον άκουσε κόσμος και κοσμάκης. Και την άλλη μέρα είχαν την τοποθέτησή του όλες οι εφημερίδες.

Βολικός φραξιονισμός

Αγανάκτησε ο ηγετικός πυρήνας της φράξιας των 53+ του ΣΥΡΙΖΑ. Και έκανε την αγανάκτησή του editorial στην ιστοσελίδα του (commonality.gr), υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Αντε πάλι με τον Πρόεδρο!» (17.7.2016). Από την πρώτη κιόλας παράγραφο, με έντονα γράμματα, οι 53+ την πέφτουν στον Τσίπρα, χωρίς φυσικά να τον κατονομάζουν: *«Η φράση: να εκλέγεται άμεσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, επειδή το θέλει ο λαός, είναι λαϊκισμός. Και μάλιστα όχι λαϊκισμός όπως τον εννοούν ο Κυριάκος Μητσοτάκης και ο Σταύρος Θεοδωράκης, που αποκαλούν λαϊκισμό το αίτημα για δωρεάν Παιδεία και φορολογική δικαιοσύνη, δηλαδή να πληρώνουν πολλά οι πλούσιοι και λίγα οι φτωχοί. Η πρόταση για άμεση εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας είναι λαϊκισμός επειδή επιδιώκει να δημιουργήσει στον λαό, στους πολίτες, το αίσθημα ότι, ψηφίζοντας κάθε κάτι χρόνια έναν άνθρωπο, συμμετέχουν, ότι η γνώμη τους μετράει».*

Δε θα ασχοληθούμε με το υπόλοιπο του άρθρου της φράξιας. Τα πολιτειακού τύπου επιχειρήματα, που αναπτύσσονται στο έδαφος της αστικής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, χωρίς να ξεφεύγουν βήμα απ' αυτή δεν έχουν καμιά ιδιαίτερη σημασία. Σημασία εν προκειμένω έχει αυτή καθεαυτή η σφοδρή αντίδραση των 53+ στη δήλωση του Τσίπρα ότι εξετάζει σοβαρά να εισηγηθεί την αναθεώρηση του συντάγματος ώστε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας να εκλέγεται από το λαό και όχι από τη Βουλή.

Βρήκαν θέμα για να φωνάξουν «παρών» ως φράξια του ΣΥΡΙΖΑ και να διεκδικήσουν το μερίδιο που (νομίζουν ότι) τους αναλογεί στη μοιρασιά της εξουσίας. Δεν είπαν κουβέντα για την οικονομική και κοινωνική πολιτική, που στραγγαλίζει τον ελληνικό λαό, διότι αυτή τη διαχειρίζεται ο άτυπος επικεφαλής της φράξιας τους Ε. Τσακαλώτος. Δεν είπαν τίποτα για τις ιδιωτικοποιήσεις, γιατί κάποιες απ' αυτές τις χειρίζονται μέλη της φράξιας τους, όπως ο Δρίτσας. Κι επειδή κάτι πρέπει να πουν, βρήκαν το θέμα του τρόπου εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας.

Είναι πολύ βολικός αυτού του τύπου ο φραξιονισμός. Παρατηρείται στα αστικά κόμματα όλων των αποχρώσεων σε όλη την Ευρώπη. Στην Ελλάδα γνώρισε τη μεγαλύτερη άνθισή του στο ΠΑΣΟΚ του Α. Παπανδρέου. Απ' όλα είχε ο πράσινος μπαξές. Μέχρι και... εισοδιστές τροτσκιστές. Και ο Παπανδρέου... απλώς προήδρευε. Στην πραγματικότητα, ο Παπανδρέου διοικούσε το ΠΑΣΟΚ ως απόλυτος μονάρχης. Ακόμα και η εκλογή του γινόταν... διά βοής. Εκλογές κανονικές έγιναν στο ΠΑΣΟΚ μόνο μετά το θάνατο του Παπανδρέου. Τέτοιο όνειρο έχει και η παρέα του Μαξίμου, που έχει στην κορυφή της την τριανδρία Τσίπρα-Παππά-Φλαμπουράρη. Και μέχρι στιγμής το εφαρμόζει. Δίνει ένα μερίδιο εξουσίας στις κομματικές φράξιες και κυβερνά η ίδια χωρίς να δίνει λογαριασμό για τις αποφάσεις που παίρνει. Αυτές απλώς ανακοινώνονται, αφού προηγηθεί το σχετικό «μασάζ».

Οι 53+, που υποτίθεται ότι αποτελεί την αριστερή πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ, μετά την αποχώρηση των Λαφαζανικών, επέλεξε το εντελώς ανώδυνο θέμα του τρόπου εκλογής του προέδρου της Δημοκρατίας, για να διεκδικήσει μεγαλύτερο μερίδιο εξουσίας στο επικείμενο συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ. Τίποτα παραπάνω. Στην εφαρμογή της οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής της εφιαλτικής λιτότητας, της κινεζοποίησης και των ξεπουλημάτων κρατικής περιουσίας, η φράξια δεν έχει καμιά διαφωνία. Θυμόσαστε τις διαρροές ότι ο Τσακαλώτος θα παραιτηθεί ή θα ζητήσει από τον Τσίπρα να του αλλάξει υπουργείο μετά το κλείσιμο της πρώτης αξιολόγησης; Αποδείχτηκαν ίδιες με τις διαρροές του Δρίτσα και της συζύγου του Τασίας πριν από τις εκλογές του Σεπτέμβρη του 2015, ότι «προβληματίζονται σοβαρά» και ενδέχεται να μην είναι υποψήφιοι.

Ο Τσακαλώτος εξακολουθεί να είναι υπουργός Οικονομικών και να ασκεί με ενθουσιασμό και τσογλανιά τα καθήκοντά του. Για να πάρεις μερίδιο της εξουσίας πρέπει να εκτεθείς κι εσύ, όχι να εισπράττει το κόστος ο Τσίπρας και οι άλλοι να το παίζουν ατσαλάκωτοι, ντούροι, κοινωνικά ευαίσθητοι κτλ. Πότε μπορεί να τους δούμε να αποτραβιούνται από την πρώτη γραμμή; Οταν η κυβέρνηση θα κλυδωνίζεται φανερά και θα κινδυνεύει να πέσει. Οταν ο Τσίπρας θα έχει φθαρεί και προσωπικά. Τότε, ενδέχεται κάποιοι από δαύτους να φύγουν από την κυβέρνηση και ν' αρχίσουν τις... κριτικές και τις αυτοκριτικές, σε μια προσπάθεια να αναδειχτούν σε βασικό πόλο κομματικής εξουσίας και να διεκδικήσουν για κάποιον από τη φράξια τους να γίνει Τσίπρας στη θέση του Τσίπρα. Αυτό, βέβαια, δε θα είναι καθόλου εύκολο (οι Τσιπραίοι δε θα εγκαταλείψουν έτσι εύκολα το κόμμα, όπως δεν εγκατέλειψε την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ ο Α. Παπανδρέου μετά την ήττα του 1989-90), αλλά δεν έχουν και άλλη επιλογή. Πρέπει να δοκιμάσουν την τύχη τους, κι αν δουν ότι δεν τα καταφέρνουν, να κλείσουν έγκαιρα νέο συμβιβασμό με τους Τσιπραίους.

Αυτή την τακτική την εφαρμόζει ήδη η Δούρου, που έχει γίνει... αόρατη. Η κυρία του «κάντε όλοι ένα βήμα πίσω, για να φαίνομαι μόνον εγώ» αποφεύγει τη δημοσιότητα! Εκείνο που αποφεύγει είναι να μπει στο κάδρο μαζί με τους Τσιπραίους, για να μπορέσει να εμφανιστεί σε ρόλο τιμητή την κατάλληλη στιγμή.

Πραξικόπημα-οπερέτα κάνει τον Ερντογάν πραγματικό σουλτάνο

Το αποτυχημένο πραξικόπημα-οπερέτα (ή επίθεση αυτοκτονίας, σύμφωνα με ορισμένους αναλυτές), που έγινε την προηγούμενη Παρασκευή στην Τουρκία, αποτέλεσε θείο δώρο για τον Ερντογάν και την κλίκα του. Αυτό είναι πλέον αδιαμφισβήτητο, καθώς τώρα η θέση του Ερντογάν ισχυροποιείται, αφού όλοι οι ηγέτες των ιμπεριαλιστικών χωρών (ακόμα και ο Πούτιν) αναγνωρίζουν την εξουσία του, ενώ του δίνεται η δυνατότητα να καθαρίσει τον κρατικό μηχανισμό από όσους τον αμφισβητούσαν επί χρόνια. Γι' αυτό και προχώρησε αμέσως στο ξήλωμα και 2.500 δικαστικών, που δεν είχαν καμία εμφανή σχέση με το πραξικόπημα, και δεκάδων χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, μπάτσων και στρατιωτικών.

Περιττεύει να σημειώσουμε πως πρόκειται για σύγκρουση ανάμεσα σε διαφορετικές μερίδες της τουρκικής εξουσιαστικής ολιγαρχίας. Για μια δυναστική σύγκρουση. Οπως έγραψε στη «Le Monde» ο τούρκος πολιτικός επιστήμονας Τσενγκίζ Ακτάρ (αστοφιλελεύθερος και όχι μαρξιστής), «καιρό τώρα, η τουρκική πολιτική ζυγαριά δεν ταλαντεύεται ανάμεσα στη δημοκρατία και τη δικτατορία, αλλά σε δύο δικτατορικούς τρόπους». Σ' αυτή τη φάση, ο Ερντογάν είναι ο νικητής, αν και δεν είναι και τόσο δύσκολο να χαρακτηρίσει κανείς τη νίκη του πύρρειο, δεδομένου ότι η Τουρκία εξακολουθεί να παραμένει μια βαθιά διχασμένη χώρα. Οχι μόνο κοινωνικά, αλλά και πολιτικά. Αυτός ο διχασμός δεν μας επιτρέπει να μιλήσουμε για σταθεροποίηση του καθεστώτος Ερντογάν «εις το διηνεκές», μολονότι αυτή τη στιγμή βγαίνει εμφανέστατα ενισχυμένος.

Πολλοί βιάστηκαν να εκτιμήσουν πως είδαμε -και μάλιστα σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση- το πρώτο στην ιστορία αποτυχημένο πραξικόπημα του τουρκικού στρατού. Χρειάζεται μεγάλη αυθαιρεσία, όμως, για να βαφτίσεις τους συγκεκριμένους πραξικοπηματίες «τουρκικό στρατό». Προέρχονται από τους κόλπους του, αλλά δεν τον εκφράζουν. Οι συγκεκριμένοι πραξικοπηματίες ηττήθηκαν χάρη στον τουρκικό στρατό, την πανίσχυρη μυστική υπηρεσία (MIT) και την αστυνομία, ένοπλα σώματα που ενήργησαν υπέρ του Ερντογάν.

Ο αποδιοπομπαίος τράγος

Η επίσημη εκδοχή που έδωσε ο Ερντογάν είναι ότι πίσω από το πραξικόπημα βρίσκονται οι οπαδοί του αυτοεξόριστου 75χρονου κληρικού Φετουλάχ Γκιουλέν, ο οποίος κάποτε ήταν σύμμαχος και μέντοράς του, όμως διαφώνησε με την πολιτική του και από το 1999 ζει στην Πενσιλβάνια των ΗΠΑ, έχοντας αφήσει στην Τουρκία ένα τεράστιο δίκτυο επιχειρήσεων, ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων και επιρροών στον τουρκικό κρατικό μηχανισμό. Οι επίσημες ανακοινώσεις και τα φιλοκυβερνητικά ΜΜΕ περιγράφουν το αποτυχημένο πραξικόπημα ως πραξικόπημα των «γκιουλενιστών». Εφτασαν στο σημείο να αφήσουν να εννοηθεί ότι υπάρχει και αμερικάνικος δάκτυλος, ίσως για να πιέσουν τις ΗΠΑ να εκδώσουν τον Γκιουλέν, αλλά και για να ενεργοποιήσουν τα «πατριωτικά» αισθήματα των πολιτών συσπειρώνοντάς τους γύρω από τον σουλτάνο Ερντογάν.

Δεν είναι η πρώτη φορά που ο Ερντογάν το παίζει «αντιιμπεριαλιστής» για να παζαρέψει τα συμφέροντα της τουρκικής αστικής τάξης. Το έχει ξανακάνει, πρόσφατα με τους Κούρδους της Συρίας που οι Αμερικανοί δε θεωρούσαν «τρομοκράτες», και παλαιότερα με το παλαιστινιακό. Γιατί να μην το κάνει μια φορά ακόμα;

Αν και η ανάμιξη του Γκιουλέν δεν μπορεί να αποκλειστεί (παρά το γεγονός ότι το Ινστιτούτο που ελέγχει εξέδωσε ανακοίνωση κατά του πραξικοπήματος ήδη από το βράδυ της Παρασκευής), αυτός δεν έχει τόση δύναμη μέσα στο στρατό για να επιχειρήσει κάτι τέτοιο. Δεν είναι κεμαλιστής ο Γκιουλέν, ισλαμιστής είναι. Κι ο στρατός, ως γνωστόν, αναφέρεται στην κεμαλική και όχι στην ισλαμική παράδοση (την οποία απλώς έχει κατά καιρούς χρησιμοποιήσει καθαρά εργαλειακά).

Ο αμερικάνικος... δάκτυλος

Από την άλλη, στερείται σοβαρότητας η άποψη περί αμερικάνικου δακτύλου. Γιατί να οργανώσουν πραξικόπημα κατά του Ερντογάν οι Αμερικανοί, τη στιγμή που αυτός τους έχει παραχωρήσει τη βάση του Ιντζιρλίκ για να τη χρησιμοποιούν για τις επιθέσεις τους κατά του ISIS, ενώ μόλις πρόσφατα πέταξε το αγκάθι των τουρκο-ισραηλινών προστριβών, προχωρώντας σε πλήρη αποκατάσταση των διπλωματικών σχέσεων των δύο χωρών; Οι Αμερικανοί δεν επιχείρησαν να ρίξουν τον Ερντογάν όταν τους «κουνιόταν» παριστάνοντας τον φιλοπαλαιστίνιο (είχε επισκεφτεί τη Γάζα και συνομιλούσε με τους «τρομοκράτες» της Χαμάς), τώρα που τα βρήκε με το Ισραήλ θα τον ρίξουν;

Πέραν αυτών, μπορεί κανείς να φανταστεί τόσο οπερετικά σχεδιασμένο και διαπραγμένο αμερικανόπνευστο πραξικόπημα σε μια χώρα σαν την Τουρκία; Μέλος του ΝΑΤΟ και με ιδιαίτερες σχέσεις με τον αμερικάνικο παράγοντα; Αν μη τι άλλο, αν η CIA σχεδίαζε το πραξικόπημα, θα κινητοποιούσε ικανό αριθμό αξιωματικών και στρατιωτικών δυνάμεων, θα είχε φροντίσει να αδρανοποιήσει άλλες δυνάμεις (για να μην τις βρει απέναντι), θα ήλεγχε τμήμα τουλάχιστον των μυστικών υπηρεσιών και της αστυνομίας. Θα ήταν ένα πραξικόπημα αξιώσεων (ακόμα κι αν δεν νικούσε) κι όχι μια οπερέτα που κατέρρευσε μέσα σε ελάχιστες ώρες.

Επιπλέον, το γεγονός ότι ο Ομπάμα και ο Κέρι βγήκαν και υπερασπίστηκαν την τουρκική κυβέρνηση ήδη από το βράδυ της Παρασκευής, όταν οι πραξικοπηματίες δεν είχαν ακόμα συντριβεί, δε δείχνει αμερικάνικο δάκτυλο υπέρ των πραξικοπηματιών, αλλά το αντίθετο. Στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ήταν η Αίγυπτος που μπλόκαρε την έκδοση ψηφίσματος κατά του πραξικοπήματος, με το αιτιολογικό ότι το αμερικανόπνευστο κείμενο προσέφερε υποστήριξη προς τη «δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση» (η Αίγυπτος ήθελε να αναφέρει ότι πρέπει να γίνουν σεβαστές οι «δημοκρατικές και συνταγματικές αρχές και οι κανόνες δικαίου», πράγμα που θα μπορούσαν να δεχτούν ακόμα και οι πραξικοπηματίες, αν επικρατούσαν).

Από την άλλη, δεν υπάρχει περίπτωση οι Αμερικανοί (όπως και ο Ερντογάν) να μη γνώριζαν ότι κάτι σχεδιάζεται. Ισως να το γνώριζε καιρό πριν και όχι μόνο λίγες ώρες πριν την εκδήλωσή του, όπως γράφτηκε στον τουρκικό Τύπο. Και να το άφησε να εξελιχθεί, γνωρίζοντας ότι η πλειοψηφία του στρατού είναι με το μέρος του. Ισως πράγματι να μην πρόλαβε να ξηλώσει τους βασικούς αντιπάλους του, να σχεδίαζε όντως να τους ξηλώσει στα τέλη του Ιούλη και αυτοί να επέσπευσαν το πραξικόπημα, αν και δεν ήταν καλά προετοιμασμένοι.

Το χρονικό μιας οπερέτας

Λεπτομέρειες, φυσικά, δεν μπορούμε να γνωρίζουμε και σεναριολογία δεν κάνουμε. Το σίγουρο είναι ότι το πραξικόπημα ήταν καρικατούρα. Αυτό φάνηκε από το modus operandi των επίδοξων πραξικοπηματιών, όπως προκύπτει από το επιγραμματικό χρονικό των σημαντικότερων γεγονότων που εκτυλίχτηκαν από το απόγευμα της Παρασκευής 15 Ιούλη μέχρι το πρωί του Σαββάτου 16 Ιούλη. Αξίζει να το παραθέσουμε όπως το παρουσίασε το πρακτορείο Ρόιτερς.

Στις 7:30 το απόγευμα της Παρασκευής 15 Ιούλη, στρατιώτες κλείνουν τις δύο γέφυρες του Βοσπόρου αποκόπτοντας το ευρωπαϊκό από το ασιατικό τμήμα της Κωνσταντινούπολης, που είναι η οικονομική πρωτεύουσα της Τουρκίας. Την ίδια στιγμή, στη διοικητική πρωτεύουσα Αγκυρα ακούγονται πυροβολισμοί, ενώ μαχητικά αεροσκάφη και ελικόπτερα του στρατού πετούν σε χαμηλό ύψος πάνω από την πόλη. Μία ώρα αργότερα, ένα email στέλνεται στα τούρκικα τηλεοπτικά κανάλια, με μία ανακοίνωση που προέρχεται από το στρατό. Η ανακοίνωση έλεγε ότι ο στρατός πήρε την εξουσία για να προστατεύσει τη «δημοκρατική τάξη» και διαβεβαίωνε ότι οι υφιστάμενες διεθνείς σχέσεις της χώρας δε θα διαταραχθούν.

Πηγές του Ερντογάν (που βρίσκεται σε διακοπές στη Μαρμαρίδα) αναφέρουν ότι η ανακοίνωση δεν αντιπροσωπεύει την ανώτατη στρατιωτική διοίκηση. Την ίδια στιγμή, γίνεται γνωστό από το κρατικό ειδησεογραφικό πρακτορείο «Ανατολή», ότι ο αρχηγός των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων είναι όμηρος των στασιαστών στην Αγκυρα.

Στις 9:05 το βράδυ, το τουρκικό τηλεοπτικό κανάλι TRT1 πέφτει στα χέρια των πραξικοπηματιών. Στην ανακοίνωση που μεταδίδεται, οι πραξικοπηματίες αναφέρουν ότι θα συνταχθεί νέο Σύνταγμα της χώρας και θα εξασφαλιστεί η ελευθερία των πολιτών ανεξαρτήτως φυλής, θρησκείας και γλώσσας. Κατηγορούν την κυβέρνηση ότι διαβρώνει το δημοκρατικό και κοσμικό χαρακτήρα του κράτους και ανακοινώνουν ότι η διοίκηση της χώρας περνά στα χέρια ενός «συμβουλίου ειρήνης».

Είκοσι λεπτά αργότερα, ο τούρκος πρωθυπουργός αναφέρει ότι θα γίνει ό,τι χρειάζεται για να αποφευχθεί το πραξικόπημα, ακόμα κι αν αυτό οδηγήσει σε απώλειες. Λίγο αργότερα (στις 9:26), ο Ερντογάν εμφανίζεται μέσω βιντεοκλήσης στο CNN Turk και καλεί το λαό να κατέβει στους δρόμους και να διαδηλώσει κατά της απόπειρας πραξικοπήματος από μία μικρή μειοψηφία στρατιωτικών. Δηλώνει επίσης ότι επιστρέφει στην Αγκυρα. Ο υπουργός Δικαιοσύνης κατηγορεί τον Γκιουλέν ότι βρίσκεται πίσω από την απόπειρα πραξικοπήματος. Λίγα λεπτά αργότερα, στρατιωτικό ελικόπτερο βομβαρδίζει στόχους στην Αγκυρα, ενώ τεθωρακισμένα περικυκλώνουν το κοινοβούλιο και ανοίγουν πυρ (λίγο μετά τις 10 το βράδυ).

Γύρω στις έντεκα παρά τέταρτο το βράδυ, οι διοικητές του πρώτου σώματος στρατού και των ειδικών δυνάμεων καταγγέλλουν το πραξικόπημα. Λίγα λεπτά αργότερα (στις 11) ο Ομπάμα δηλώνει ότι όλα τα κόμματα στην Τουρκία θα πρέπει να στηρίξουν τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση και κάνει έκκληση για αυτοσυγκράτηση και αποφυγή της αιματοχυσίας. Αμέσως μετά, Ινστιτούτο που ελέγχεται από τον εξόριστο κληρικό Γκιουλέν αναφέρει σε ανακοίνωσή του ότι οι κατηγορίες πως αυτός είναι πίσω από το πραξικόπημα είναι ανεύθυνες και καταγγέλλει την ανάμιξη του στρατού στα πολιτικά πράγματα της Τουρκίας.

Στις 11:20, ο Κέρι συνομιλεί τηλεφωνικά με τον υπουργό Εξωτερικών της Τουρκίας και του λέει ότι υποστηρίζει απόλυτα τη δημοκρατικά εκλεγμένη κυβέρνηση. Στις 11:40, μία βόμβα χτυπά το κοινοβούλιο στην Αγκυρα ενώ ακούγονται εκρήξεις στην Κωνσταντινούπολη. Στις 11:50, ο τούρκος πρωθυπουργός αναφέρει ότι η κατάσταση είναι υπό έλεγχο και κηρύσσει ζώνη απαγόρευσης πτήσεων πάνω από την Αγκυρα. Στις 00:20 το αεροπλάνο που μεταφέρει τον Ερντογάν προσγειώνεται στο αεροδρόμιο «Ατατούρκ» της Κωνσταντινούπολης. Επτά λεπτά αργότερα, άλλες δύο οβίδες χτυπούν το κοινοβούλιο και οι βουλευτές κρύβονται για να σωθούν.

Στις 00:45, στρατιώτες εισβάλλουν στο κανάλι CNN Turk. Τρέμουν σαν τα ψάρια και το εγκαταλείπουν λίγη ώρα αργότερα, με την αστυνομία να τους προστατεύει από το οργισμένο πλήθος των οπαδών του Ερντογάν που έσπευσαν να εισβάλουν στο κανάλι. Την ίδια στιγμή, γύρω στους 30 στρατιώτες παραδίδονται στην κεντρική πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης, έχοντας περικυκλωθεί από την αστυνομία. Στη 1:00 τη νύχτα, ο Ερντογάν εμφανίζεται στο αεροδρόμιο μεταξύ χιλιάδων οπαδών του και δηλώνει ότι επιχειρήθηκε ανταρσία κατά της λαϊκής θέλησης και της ενότητας της χώρας.

Από τη στιγμή εκείνη είχε αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τους επίδοξους πραξικοπηματίες, ορισμένοι από τους οποίους συνέχισαν να αντιστέκονται μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες. Το αρχηγείο των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων πέφτει στα χέρια των κυβερνητικών στις 5:10 το πρωί, ενώ 29 συνταγματάρχες και πέντε στρατηγοί ξηλώνονται. Στις 5:30 απελευθερώνεται ο αρχηγός των ενόπλων δυνάμεων που ήταν όμηρος στα χέρια των πραξικοπηματιών. Μισή ώρα αργότερα, τα γραφεία των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών (MIT) δέχονται επίθεση από στρατιωτικά ελικόπτερα, αλλά ο αρχηγός τους είναι ασφαλής και σε συνεχή επικοινωνία με τον Ερντογάν και τον πρωθυπουργό Γιλντιρίμ.

Στις 8 το πρωί, ο διοικητής του πρώτου σώματος στρατού Ουμίτ Ντουντάρ, που είχε τεθεί επικεφαλής των ενόπλων δυνάμεων μετά την αιχμαλωσία του αρχηγού του στρατού, δηλώνει ότι οι πραξικοπηματίες προέρχονται από τις τάξεις της αεροπορίας, της στρατιωτικής αστυνομίας και άλλων μονάδων, χωρίς να αναφέρει περισσότερες λεπτομέρειες. Μια ώρα μετά (στις 9 το πρωί) ο τούρκος υπουργός Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, Ομέρ Τσελίκ αναφέρει ότι η κατάσταση είναι πλέον κατά 90% υπό έλεγχο, αλλά ορισμένοι διοικητές εξακολουθούν να κρατούνται όμηροι. Στις 9:20 το πρωί, ο πρωθυπουργός Γιλντιρίμ κάνει δηλώσεις δίνοντας τα πρώτα στοιχεία των απωλειών του αποτυχημένου πραξικοπήματος (161 νεκροί, 1.440 τραυματίες, 2.839 στρατιώτες και

υψηλόβαθμοι στρατιωτικοί συλληφθέντες) και καλεί το λαό να κατέβει στους δρόμους και τις πλατείες με τουρκικές σημαίες.

Καρικατούρα πραξικοπήματος

Τα ερωτήματα που προκύπτουν, επειδή δε γνωρίζουμε το παρασκήνιο, είναι πολλά, γι' αυτό και οι θεωρίες συνωμοσίας είναι ακόμα περισσότερες. Και τροφοδοτούνται αυτές οι θεωρίες από τον αβάσταχτο ερασιτεχνισμό των επίδοξων πραξικοπηματιών και από τις «συμπτώσεις» που όλες λειτούργησαν υπέρ του Ερντογάν. Αν οι πραξικοπηματίες παραδίδονταν στους στρατηγούς, αυτοί θα έπρεπε να τους απαγχονίσουν, αποδίδοντάς τους ως τη βαρύτερη των κατηγοριών το ότι αμαύρωσαν την ιστορία των πραξικοπημάτων που έχει πραγματοποιήσει ο τουρκικός στρατός. Λέκιασαν την... πραξικοπηματική τιμή των τουρκικών ένοπλων δυνάμεων και γι' αυτό και μόνο τους αξίζει θάνατος!

Το πρώτο που σκέφτεται κανείς αβίαστα, συγκρίνοντας αυτό το πραξικόπημα με τα παλαιότερα που έγιναν στην Τουρκία, είναι η αδιανόητη αδυναμία ελέγχου των ΜΜΕ και των στρατηγικών θέσεων του καθεστώτος από τους επίδοξους πραξικοπηματίες. Η επίθεση στο αρχηγείο των μυστικών υπηρεσιών έγινε πολύ αργά τη νύχτα, όταν άλλες ομάδες πραξικοπηματιών είχαν ήδη παραδοθεί! Η Βουλή συνεδρίαζε κανονικά για πάνω από τέσσερις ώρες, μέχρι τον βομβαρδισμό της (λίγο πριν από τα μεσάνυχτα), ενώ ο πρωθυπουργός είχε όλη την άνεση να καταγγείλει την απόπειρα πραξικοπήματος σε ζωντανή τηλεοπτική μετάδοση!

Το CNN Turk αφέθηκε να εκπέμπει για πάνω από πέντε ώρες μετά από τις πρώτες κινήσεις των πραξικοπηματιών, ενώ οι στρατιώτες που στάλθηκαν να το καταλάβουν έτρεμαν κυριολεκτικά από το φόβο τους και μετά από λίγο έφυγαν άρον-άρον! Εκτός από το κρατικό κανάλι TRT1, η εκφωνήτρια του οποίου εξαναγκάστηκε να διαβάσει την ανακοίνωση των πραξικοπηματιών, πολλά από τα υπόλοιπα κανάλια λειτουργούσαν κανονικά! Αφήστε που η ανακοίνωση του πραξικοπήματος έγινε πρώτα με email (!!) για να ακολουθήσει μία ώρα μετά η ανακοίνωση στο TRT1.

Αυτά τα πράγματα, σε μία χώρα με μακρά παράδοση σε στρατιωτικά πραξικοπήματα, που όλα ήταν σκληρά και απόλυτα επιτυχημένα (τους αστούς πολιτικούς, όταν δεν τους απαγχόνιζαν, όπως τον Μεντερές, τους έβαζαν στη φυλακή μέχρι να σταθεροποιήσει η στρατιωτική χούντα την εξουσία της) είναι πραγματικό καραγκιοζιλίκι που παρόμοιό του δεν έχουμε ξαναδεί πουθενά. Το καραγκιοζιλίκι έρχεται να επιβεβαιώσει πως η απόπειρα πραξικοπήματος δεν έγινε από τις κορυφές του στρατού, αλλά από μια μερίδα της στρατιωτικής καμαρίλας, η οποία δεν είχε την έγκριση της ανώτατης ιεραρχίας και επιπλέον αναγκάστηκε να ενεργήσει βιαστικά και χωρίς στοιχειώδη προετοιμασία.

Για να έχουμε ένα καλύτερο μέτρο σύγκρισης, θυμίζουμε τι έγινε στη χώρα μας το 1967. Υπήρχαν τότε δύο χούντες. Η χούντα των στρατηγών, που ήλεγχε τον διαβόητο ΙΔΕΑ, και η χούντα των συνταγματαρχών, που –πέραν των άλλων– ήλεγχε και την ΚΥΠ. Και οι δύο είχαν επαφές με τον αμερικάνικο παράγοντα. Η χούντα των συνταγματαρχών κινήθηκε πρώτη, κατέλαβε τα κρίσιμα πόστα και η χούντα των στρατηγών δεν είχε άλλη επιλογή από το να υποταχτεί σ' αυτή για να σώσει τα γαλόνια της. Αυτό τη διέταξε να κάνει και ο αμερικανικός παράγοντας. Οι επίδοξοι πραξικοπηματίες της Τουρκίας βρήκαν απέναντί τους και τους επικεφαλής του στρατού, και τη MIT και την αστυνομία. Προφανώς (όπως δείχνει το αποτέλεσμα) και τον αμερικανικό παράγοντα.

Ποιος έσωσε τον Ερντογάν;

Ενα από τα μεγαλύτερα παραμύθια που κυκλοφορεί είναι ότι τον Ερντογάν (και τη «δημοκρατία» κατ' επέκταση) τον έσωσε ο λαός που βγήκε στους δρόμους μαζικά για να αντισταθεί στο πραξικόπημα. Η αλήθεια όμως είναι ότι μερικές χιλιάδες οπαδοί του Ερντογάν δεν είναι ο λαός της Τουρκίας. Και περισσότεροι να ήταν οι άνθρωποι που βγήκαν στους δρόμους, δε θα μπορούσαν με γυμνά χέρια να τα βάλουν με στρατιωτικές μονάδες που θα άνοιγαν πυρ στο ψαχνό.

Οι οπαδοί αυτοί βρήκαν τη δύναμη να χτυπήσουν τους τρομαγμένους και χωρίς ηγεσία στρατιώτες, επειδή είχαν τις πλάτες της πλειοψηφίας του στρατού και της αστυνομίας. Ας μην ξεχνάμε ότι οι διοικητές των ειδικών δυνάμεων και της πρώτης στρατιάς στήριξαν από την αρχή τον Ερντογάν, ενώ ο αρχηγός του στρατού ήταν όμηρος των πραξικοπηματιών. Στρατός, χωροφυλακή (που είναι αστυνομικό σώμα διοικούμενο από το στρατό) και αστυνομία ήλεγξαν την κατάσταση, συγκρουόμενοι με τις δυνάμεις των πραξικοπηματιών όπου χρειάστηκε. Σ' αυτές τις ένοπλες συγκρούσεις υπήρξε και ο μεγαλύτερος αριθμός των θυμάτων.

Τον Ερντογάν τον έσωσαν ο στρατός, η χωροφυλακή του, οι μυστικές υπηρεσίες και η αστυνομία, που κατόρθωσαν να κατατροπώσουν τους στασιαστές. Αν ο στρατός ήταν σύσσωμος υπέρ του πραξικοπήματος, οι άοπλοι διαδηλωτές δε θα μπορούσαν να κάνουν τίποτε. Θα τους βύθιζαν σε λουτρό αίματος. Αυτοί οι διαδηλωτές, που βγήκαν στο δρόμο μετά το τηλεοπτικό κάλεσμα από τον Ερντογάν, ήταν απλά ο... λαϊκοδημοκρατικός μαϊντανός που χρειαζόταν ο σουλτάνος για να κρύψει τη μπόχα που ξέρναγαν τα πιστά σ' αυτόν στρατιωτικά σώματα που τσάκισαν τους «τραγικούς» πραξικοπηματίες.

Μάλιστα, οι ισλαμιστές οπαδοί του Ερντογάν αποθρασύνθηκαν τόσο πολύ, που με τις πλάτες του στρατού και της αστυνομίας δεν επιδόθηκαν μόνο στις γνωστές ενέργειες εξευτελισμού των στρατιωτών των στασιαστών, αλλά έφτασαν στο σημείο να επιτεθούν εναντίον καταστημάτων σύριων μεταναστών ή νέων που κατανάλωναν αλκοόλ σε μπαρ της Κωνσταντινούπολης! Συνέχισαν την παράδοση του όχλου που έχει χρησιμοποιηθεί παλαιότερα από τα καθεστώτα της Τουρκίας.

Οι πραξικοπηματίες

Ποιοι όμως ήταν αυτοί που θέλησαν να ρίξουν τον Ερντογάν; Χωρίς μέχρι στιγμής κάποιος από τους συλληφθέντες να ομολογεί ότι ήταν πίσω από το πραξικόπημα (πέρα από την προφανώς κατασκευασμένη ομολογία ενός ξυλοκοπημένου αντισυνταγματάρχη, που παραδέχτηκε ότι ανήκε στο κίνημα του Γκιουλέν), αυτό που μπορούμε να πούμε είναι πως κάποια κέντρα εξουσίας μέσα στο στρατό ήταν δυσαρεστημένα από την πολιτική του Ερντογάν. Ενδεχομένως η τυχοδιωκτική πολιτική του, στο πλαίσιο της οποίας πότε πλασάρει τον εαυτό του σαν «αντιιμπεριαλιστή» και πότε εμφανίζεται ως υποστηρικτής ισλαμιστών «τρομοκρατών», όπως η παλαιστινιακή Χαμάς, και σίγουρα η πλήρης αποτυχία του στο Κουρδικό και στον πόλεμο κατά του ISIS (με αποτέλεσμα τελευταία να πληθαίνουν οι βομβιστικές επιθέσεις στις τουρκικές μεγαλουπόλεις), θα μπορούσαν να αποτελέσουν λόγους για ορισμένους στρατιωτικούς να θελήσουν να τον ανατρέψουν.

Το ίδιο είχε γίνει το 1997 με τον ισλαμιστή Ερμπακάν. Το αποκληθέν «βελούδινο πραξικόπημα» του στρατού ανέτρεψε τότε τον Ερμπακάν. Κάποιοι ενδεχομένως πίστεψαν ότι μπορούν να κάνουν το ίδιο με τον μαθητή του Ερμπακάν, τον Ερντογάν. Κάποιοι άλλοι, ανώτεροι στην ιεραρχία, μπορεί να τους ενθάρρυναν, για να δουν τι βάθος έχει η κίνησή τους ή για να «πουλήσουν» στη συνέχεια την πληροφορία στον Ερντογάν, μαζί με τη στρατιωτική υποστήριξή τους, φυσικά. Πολλές υποθέσεις μπορούν να γίνουν και βάσει αυτών να κατασκευαστούν περισσότερα σενάρια. Χωρίς στοιχεία, όμως, χωρίς κάποιες ασφαλείς ενδείξεις έστω, δεν μπορεί να γίνει καμιά εκτίμηση.

Η «δημοκρατία» εκδικείται!

Το πιο προκλητικό απ' όλα είναι το γεγονός ότι ο Ερντογάν, ο μακελάρης των διαδηλωτών της Ταξίμ και στη συνέχεια του κινήματος αντίστασης που προκάλεσε αυτό το μακελειό (με 8.000 τραυματίες και τουλάχιστον οκτώ νεκρούς, μεταξύ των οποίων 15χρονα παιδιά), «νομιμοποιείται» να το παίζει «δημοκράτης». Ο σουλτάνος καλεί το λαό να κατέβει στους δρόμους για να υπερασπιστεί τη «δημοκρατία»!

Οταν όμως ακόμα και το φιλοκουρδικό κόμμα (HDP) συνυπογράφει την κοινή ανακοίνωση των τεσσάρων κομμάτων του τουρκικού κοινοβουλίου (μαζί με το κυβερνητικό AKP, το κεμαλικό CHP και το εθνικιστικό MHP), που καταγγέλλει το πραξικόπημα και στηρίζει την τουρκική κυβέρνηση (την ίδια κυβέρνηση που πρόσφατα επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας σε 39 πόλεις του τουρκικού Κουρδιστάν), όταν όλοι οι ιμπεριαλιστές ηγέτες στέλνουν μηνύματα στήριξης της «δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης», γιατί να μην ξεσαλώσει ο Ερντογάν;

Δύο είναι τα επίπεδα στα οποία κινείται ο Ερντογάν, που συμπεριφέρεται σαν απόλυτος μονάρχης αφού κατάφερε να ξεφορτωθεί τη μία μετά την άλλη τις ισχυρές προσωπικότητες και συνιδρυτές του AKP που θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν τη μονοκρατορία του (πρώτα τον Γκιουλ και μετά τον Νταβούτογλου), βάζοντας στη θέση τους σφουγγοκωλάριους απόλυτα ελεγχόμενους από τον ίδιο. Το πρώτο επίπεδο είναι η ενίσχυση του ισλαμιστικού όχλου, στον οποίο υποτίθεται ότι ο Ερντογάν δίνει λογαριασμό, «ακούγοντας τη φωνή του». «Ο λαός θέλει θανάτωση των στασιαστών, όχι να τους έχει στη φυλακή και να τους ταΐζει» φωνάζει από την τηλεόραση ο σουλτάνος για να τον μακαρίσουν οι πιστοί υπήκοοί του (άφεριμ παντισάχ). Δεν έχει σημασία αν θα επαναφέρει τελικά τη θανατική ποινή. Σημασία έχει ότι εξάπτει τα αισθήματα του όχλου και δημιουργεί εργαλεία διαπραγμάτευσης με τις δυτικές πρωτεύουσες. Οι ελεγχόμενοι από το AKP ιερωμένοι ανακοινώνουν ότι θ' αφήσουν άταφους τους νεκρούς στασιαστές. Για να έρθει μετά ο... μεγαλόψυχος δήμαρχος της Κωνσταντινούπολης (κανονική μαριονέτα του Ερντογάν) να ανακοινώσει ότι θα ταφούν, αλλά σε χωριστό νεκροταφείο, ειδικό για προδότες!

Σ' αυτή την τακτική υπάγεται και η εμφάνιση μπροστά στις κάμερες των θεωρούμενων ως «υπόπτων» ανώτατων αξιωματικών, με εμφανή σημάδια κακοποίησης. Οπως ο πρώην αρχηγός της αεροπορίας Ακίν Οζτούρκ, που θεωρείται από τους εγκεφάλους του πραξικοπήματος μολονότι ο ίδιος το αρνείται. Ο Οζτούρκ αποστρατεύτηκε πρόσφατα λόγω ηλικίας, αλλά εξακολουθούσε να αποτελεί μέλος του Ανώτατου Στρατιωτικού Συμβουλίου, ενώ είχε διατελέσει στρατιωτικός ακόλουθος στο Ισραήλ τη δεκαετία του '90.

Το δεύτερο επίπεδο είναι το πιο ουσιαστικό για τον Ερντογάν. Εκκαθαρίζει τον κρατικό μηχανισμό. Από τους συνολικά 360 ανώτατους αξιωματικούς του στρατού, οι 100 διώκονται, πράγμα που δείχνει το μέγεθος της εκκαθάρισης που επιχειρεί ο Ερντογάν. Οι διώξεις έχουν εξαπλωθεί τόσο, που οι δημόσιοι υπάλληλοι, μπάτσοι, δικαστικοί μέχρι και εκπαιδευτικοί και πανεπιστημιακοί που ξηλώθηκαν ξεπερνούν τους 50.000! Μιλάμε για κανονικό ξεπάτωμα.

Τώρα ίσως να είναι η ευκαιρία για τον Ερντογάν να πάει σε εκλογές προκειμένου να πετύχει την πολυπόθητη πλειοψηφία για να περάσει τις συνταγματικές αλλαγές που θα ενισχύσουν ακόμα περισσότερο την εξουσία του. Εκτός κι αν αποφασίσει να επιβάλει στην πράξη τις υπερεξουσίες του, μέσω μιας μόνιμης κατάστασης «έκτακτης ανάγκης». Προς το παρόν, κήρυξε τρίμηνη κατάσταση «έκτακτης ανάγκης», μολονότι το πραξικόπημα κατεστάλη πλήρως. Ο καιρός θα δείξει αν αυτή θα γίνει μόνιμη. Το μόνο σίγουρο είναι ότι το πραξικόπημα... πέτυχε. Η επιτυχία όμως δεν ήταν των πραξικοπηματιών...

Νέος γύρος

Οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες στήριξαν τον Ερντογάν, καθώς δεν είχαν άλλη επιλογή. Αυτός έχει το μεγαλύτερο λαϊκό έρεισμα και στηρίζεται και από τις κορυφές του στρατού και των μυστικών υπηρεσιών, με τις οποίες έχει προφανώς κάνει τις συμφωνίες του.

Την ίδια στιγμή, δεν τους αρέσει καθόλου η ισχυροποίηση του Ερντογάν. Ποτέ οι ιμπεριαλιστές δεν αγάπησαν ισχυρό περιφερειακό ηγέτη, γιατί βγάζει γλώσσα, εγείρει απαιτήσεις, δημιουργεί προβλήματα. Προς το παρόν, παρακολουθούν τον Ερντογάν να κάνει μαζικές εκκαθαρίσεις και να εξάπτει τα αισθήματα του ισλαμιστικού όχλου και περιορίζονται σε γενικές αναφορές περί «δημοκρατίας» και «κράτους δικαίου». Μόνο στο ζήτημα της επαναφοράς της θανατικής ποινής εκφράζουν την «κάθετη αντίθεσή» τους. Προσφέρουν έτσι στον Ερντογάν την ευκαιρία να κάνει την κωλοτούμπα του μπροστά στον οπαδικό όχλο, ενώ εμφανίζονται στη δική τους «κοινή γνώμη» ως υπερασπιστές των αρχών της δημοκρατίας και του ανθρωπισμού.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο ισχυροποιούμενος Ερντογάν, που τελευταία κατέγραψε αποτυχίες και στο Κουρδικό και στο Συριακό και στη σπέκουλά του με το Παλαιστινιακό, θα προσπαθήσει να κερδίσει πόντους που έχασε. Αντίθετα, οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις θα προσπαθήσουν να του ψαλιδίσουν τα φτερά. Θα υπάρξει σίγουρα μια διελκυστίνδα, την οποία θα παρακολουθούμε και θα σχολιάζουμε.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να τονιστεί εν κατακλείδι, είναι πως οι λαοί της Τουρκίας καλούνται να επιλέξουν ανάμεσα στη Σκύλλα και στη Χάρυβδη. Καλούνται να γίνουν καύσιμη ύλη στον δυναστικό αγώνα δυνάμεων εξίσου αντιδραστικών, που μοναδικό σκοπό έχει το μοίρασμα της εξουσιαστικής λείας και όχι τη βελτίωση της ζωής του λαού. Μόνο αν φουντώσει ο ταξικός αγώνας μπορεί ο λαός να περιμένει καλύτερες μέρες.

στο ψαχνό

Μαστούρα ταξικής συνεργασίας

«Το ζήτημα δεν είναι να αποδυναμώσουμε δικαιώματα των ελλήνων εργαζομένων, αλλά να δημιουργήσουμε ένα πλαίσιο για μία πιο ανταγωνιστική οικονομία. Από αυτά που διαπιστώνω και σήμερα εδώ ως Ευρωπαϊκή Επιτροπή, είναι ότι οι χώρες που απελευθέρωσαν την αγορά εργασίας, μπόρεσαν να δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας».

Πόσο πιο καθαρά να τα πει ο επίτροπος Μοσκοβισί; Για ανταγωνιστικότητα, που έρχεται μέσα από την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας μίλησε, χωρίς ο παριστάμενος Τσακαλώτος να αρθρώσει λέξη αντίρρησης. Ολοι γνωρίζουμε τι σημαίνει ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και τι σημαίνει απελευθέρωση της αγοράς εργασίας. Σημαίνει μείωση μεροκάματων και μισθών και χειροτέρευση των εργασιακών σχέσεων, έτσι που οι επιχειρήσεις να έχουν μεγαλύτερο περιθώριο κέρδους, να γίνουν εξαγωγές, να προσελκυστούν επενδύσεις και έτσι να μειωθεί η ανεργία.

Αυτό είναι το σχήμα και κάθε άλλο παρά καινούργιο είναι. Διαπερνά ως κόκκινο νήμα όλα τα Μνημόνια, από το πρώτο μέχρι το τρίτο.

Είπε και κάτι άλλο ο Μοσκοβισί, απευθυνόμενος στους έλληνες βουλευτές μάλιστα: *«Στο σύνολό τους, οι πρόσφατες οικονομικές επιδόσεις της Ελλάδος, θα πρέπει να χρησιμεύσουν ως απόδειξη ότι οι προσπάθειες άρχισαν να καρποφορούν. Ταυτόχρονα, τα αποτελέσματα αυτά δεν θα πρέπει να θεωρηθούν ως ευκαιρία επανάπαυσης ή οπισθοδρόμησης. Γιατί παραμένουν σημαντικοί κίνδυνοι. Οσοι υποστηρίζουν ότι οι προσπάθειες αυτές δεν αξίζουν, κινδυνεύουν να θέσουν σε κίνδυνο την ευκαιρία να σημειωθεί πρόοδος. Η περαιτέρω ενίσχυση αυτών των θετικών σημείων απαιτεί την προώθηση και υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων, έτσι ώστε να έχουν θετικό αντίκτυπο μακροπρόθεσμα».*

Μετά την αναχώρησή του από την Αθήνα, ο Μοσκοβισί φρόντισε να στείλει το ραβασάκι και από το προσωπικό του μπλογκ, για να το διαβάσουν όλοι στην Ευρώπη και στην Ελλάδα: *«Η Ελλάδα έχει κάνει πρόοδο, για να κινηθεί στο ευρωπαϊκό μονοπάτι σε ό,τι αφορά τις μεταρρυθμίσεις και τη σοβαρότητα. Ομως, δεν πρέπει να χαλαρώσει. Οι τρέχουσες εξελίξεις είναι ενθαρρυντικές, αλλά οι προσπάθειες δεν πρέπει να χαλαρώσουν σε καμία περίπτωση. Τίποτα δεν είναι εγγυημένο και τα μηνύματα προς τους επενδυτές και τους εταίρους της Ελλάδας πρέπει να είναι σαφή: αμέλεια και πισωγυρίσματα δεν θα γίνουν δεκτά».*

Παρά ταύτα, ο Κατρούγκαλος πανηγυρίζει διότι δημιούργησε «εθνικό κοινωνικό μέτωπο», αποτελούμενο από τη ΓΣΕΕ και τις εργοδοτικές (καπιταλιστικές) οργανώσεις, που με κοινή τους διακήρυξη δηλώνουν ότι θα ορθώσουν ανάχωμα σε κάθε προσπάθεια παραπέρα φαλκίδευσης των εργασιακών δικαιωμάτων. Κι όχι μόνον αυτό, αλλά θα προσπαθήσουν να επαναφέρουν κάποια απ' αυτά τα δικαιώματα που αφαιρέθηκαν τα προηγούμενα χρόνια.

Εργάτες και καπιταλιστές χέρι-χέρι για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εργατών! Δηλαδή, οι καπιταλιστές βάζουν τα χεράκια τους για να βγάλουν τα ματάκια τους, γοητευμένοι από το χαμόγελο (μπρρρ!) του Κατρούγκαλου-Κίρκης.

Μπορεί όποιος θέλει να καταναλώσει το όπιο αυτών των ανακοινώσεων και να πέσει στη μαστούρα της ταξικής συνεργασίας. Οσοι αντιλαμβάνονται τι σημαίνει εργάτης και τι καπιταλισμός έχουν χρέος να προετοιμαστούν για τις μάχες του φθινόπωρου.

Σε ποια ιμπεριαλιστική χώρα ένας επίτροπος της ΕΕ γίνεται δεκτός με τιμές αρχηγού κράτους; Σε καμία. Το πολύ να συνεργαστεί με τον αρμόδιο υπουργό. Με τον πρωθυπουργό μπορεί να συναντηθεί μόνον ο πρόεδρος της Κομισιόν. Στην Ελλάδα των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ (τα ίδια έκαναν και οι προηγούμενοι) ο επίτροπος Μοσκοβισί συναντήθηκε και συνομίλησε με τέσσερις υπουργούς, συναντήθηκε και συνομίλησε με τον πρωθυπουργό (ο οποίος του υπέβαλε αιτήματα!) και απευθύνθηκε στους βουλευτές, καταπώς συνηθίζεται μόνο για αρχηγούς κρατών (και όχι όλων των κρατών). Ακόμα και στο επίπεδο του πρωτοκόλλου, οι Τσιπροκαμμένοι με την... αγέρωχη εξωτερική πολιτική, συμπεριφέρονται σαν σκυλάκια του καναπέ που γλείφουν ακόμα και τους δευτεροκλασάτους των ιμπεριαλιστικών μητροπόλεων (εν προκειμένω της Γαλλίας).

ΚΟΝΤΡΕΣ

Κουτοπονηριές (1)

Ευκλειδάκος σπίκινγκ: *«Εξηγήσαμε στον Πιέρ (Μοσκοβισί) -και ο πρωθυπουργός και εγώ- ότι υπάρχει μία αντίφαση: από τη μια οι θεσμοί να απαιτούν να έχουν τη μικροδιαχείριση όλου του προγράμματος και, συγχρόνως, να ζητούν να αποτελεί το πρόγραμμα ελληνική ιδιοκτησία».* Γιατί αντίφαση; Οταν οι «θεσμοί» (η τρόικα ή το κουαρτέτο, για να καταλαβαινόμαστε) μιλούν για ιδιοκτησία του προγράμματος, εννοούν να σταματήσουν οι συριζαίοι να λένε εκείνα τα ηρωικά και πένθιμα, ότι τάχα τους εκβίασαν, υπέστησαν πραξικόπημα, αναγκάστηκαν να υπογράψουν με το πιστόλι στον κρόταφο, και να πουν ότι συμφωνούν πλήρως μ' αυτό το πρόγραμμα. Αυτό πλέον το λένε και το επαναλαμβάνουν σε καθημερινή βάση. Δε σημαίνει, όμως, η αλλαγή της ρητορικής τους και ότι θα τους αφήσουν ανεξέλεγκτους. Ο Τσίπρας θα είναι πρωθυπουργός υπό επιτροπεία και οι υπουργοί του θα είναι υπουργοί υπό επιτροπεία. Το προβλέπει το Μνημόνιο που υπέγραψαν και δεν υπάρχει καμιά αντίφαση σ' αυτό.

Αυτοί, όμως, θέλουν ν' αποφύγουν την απόλυτη ξεφτίλα. Το είπε ο Ευκλειδάκος: *«Νομίζω ότι θα μπορούμε να δουλεύουμε πιο αποτελεσματικά στο μέλλον, όπου, βεβαίως,* ***θα τα συζητάμε όλα****. Θα συμφωνούμε στόχους, θα συζητάμε για τα μέσα, αλλά* ***θα υπάρχουν οι βαθμοί ελευθερίας για την κυβέρνηση****. Να μπορεί, δηλαδή, να πράξει σε σημαντικά ζητήματα αλλά και βραχυπρόθεσμα, όπως προκύπτουν από μέρα σε μέρα. Και για τις μεγάλες αλλαγές που θέλει να φέρει στον τόπο, μετά από το καλοκαίρι, με έξι - εφτά σημαντικά νομοσχέδια. Νομίζω ότι υπάρχουν οι προϋποθέσεις για αυτή την καλύτερη σχέση».*

Αμ δε. Το Μνημόνιο είναι σαφές. Δεν έχουν τη δυνατότητα να κάνουν την παραμικρή νομοθετική κίνηση, αν προηγουμένως δεν υπάρξει πλήρης έλεγχος και έγκριση από την τρόικα και από τα τεχνικά της κλιμάκια. Τον περασμένο Δεκέμβρη, τους ανάγκασαν να αποσύρουν το νομοσχέδιο για το περιβόητο «παράλληλο πρόγραμμα» (μέτρα φιλανθρωπικού χαρακτήρα, οριακού κόστους), που είχαν καταθέσει στη Βουλή και ετοιμάζονταν να ψηφίσουν με fast track διαδικασία. Και πρόσφατα, ενόψει του κλεισίματος της πρώτης αξιολόγησης, η τρόικα περνούσε από μικροσκόπιο κάθε νομοσχέδιο και τους ανάγκαζε να αλλάζουν διατάξεις του, λίγες μέρες μετά την ψήφισή τους.

Κουτοπονηριές (2)

Πώς απάντησε ο Μοσκοβισί στην κουτοπονηριά του Τσακαλώτου; Με μεγαλύτερη κουτοπονηριά. Εθεσε αρχικά ζήτημα εμπιστοσύνης προς την ελληνική κυβέρνηση: *«Ελπίζουμε, όπως είπα και πριν, να πετύχει η Ελλάδα και η λέξη κλειδί είναι, όπως είπε και ο Ευκλείδης, η* ***επιστροφή της εμπιστοσύνης****. Προς τούτο πρέπει να περάσουμε σε μία νέα φάση συνεργασίας και εμπιστοσύνης μεταξύ μας».* Στη συνέχεια, πέταξε ένα αόριστο *«τέρμα η διαχείριση της κρίσης, τέρμα η μικροδιαχείριση»*, αλλά αμέσως συνέδεσε την «κανονικότητα» με την «εφαρμογή του προγράμματος». Συμπέρασμα; Ολα μένουν ως έχουν.

Οταν ξαναρωτήθηκε αν έχει να πει κάτι για «λύσεις που ενδεχομένως μειώσουν την κοινωνική κρίση», ο Μοσκοβισί έγινε πιο σαφής: «***Δεν υπάρχουν νέα****, πάντως το συζήτησα και αυτό με τον πρωθυπουργό. Αντιλαμβάνομαι ότι η ελληνική κυβέρνηση θέλει να ακολουθήσει το δρόμο της για την ανάπτυξη, τις επενδύσεις, για την αλληλεγγύη, αυτό το κατανοώ και θα ενθάρρυνα την κυβέρνηση να υλοποιήσει τα δικά της έργα, τα δικά της προγράμματα. Πιστεύω ότι είναι ένα πρόγραμμα το οποίο θα ενστερνιστεί η Ελλάδα και* ***πρέπει να είναι συμβατό με το πρόγραμμα****, ιδιαίτερα μετά από την πρώτη αξιολόγηση πιστεύω ότι έχει ανοίξει ο δρόμος. Χρειάζεται, όμως,* ***συμβατότητα, συνοχή μεταξύ των μεν και των δε*** *και σταθερότητα και μία σαφής αναπτυξιακή στρατηγική και προοπτική».*

Συμπέρασμα: μπορεί η ελληνική κυβέρνηση να πάρει πρωτοβουλίες, αρκεί αυτές να είναι συμβατές με το πρόγραμμα των Μνημονίων. Και ποιος θα διαπιστώνει τη συμβατότητα; Η τρόικα, φυσικά, από την κρησάρα της οποίας θα περνάει προληπτικά κάθε νομοσχέδιο. Κι όταν ψηφίζεται

Μάζεμα

Αφού στήριξαν το καθεστώς Ερντογάν τη βραδιά του οπερετικού πραξικοπήματος, οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες άλλαξαν την «πλάκα» από την επόμενη μέρα, προειδοποιώντας τον Ερντογάν να σεβαστεί το «κράτος δικαίου». Είναι χαρακτηριστική η ανακοίνωση με την οποία η ΕΕ απηύθυνε «έκκληση για επίδειξη αυτοσυγκράτησης από τις τουρκικές Αρχές, μεταξύ άλλων από την αστυνομία και τις δυνάμεις ασφαλείας». Το ανακοινωθέν ζήτησε «πλήρη τήρηση της συνταγματικής τάξης στην Τουρκία». Οι προειδοποιήσεις αυτές απευθύνονταν, βέβαια, στον Ερντογάν. Υπήρξαν και άλλες, σκληρότερες, όπως η γερμανική διαρροή πως η Μέρκελ ξεκαθάρισε στον Ερντογάν να μην τολμήσει να επαναφέρει τη θανατική ποινή, γιατί οι πόρτες της ΕΕ θα κλείσουν. Ή η δήλωση του επιτρόπου Γιοχάνες Χαν, που σχολιάζοντας την ταχύτητα με την οποία ο Ερντογάν άρχιζε να καθαρίζει τον κρατικό μηχανισμό, είπε ότι η τουρκική κυβέρνηση είχε εκ των προτέρων έτοιμη μια λίστα συλλήψεων.

Οι ιμπεριαλιστές της Δύσης στήριξαν μεν τον Ερντογάν, όμως θέλουν ταυτόχρονα και να τον συμμαζέψουν. Να μην πάρουν τα μυαλά του αέρα και να θεωρεί πως έγινε παντοδύναμος, όχι μόνο στην Τουρκία, αλλά και έναντι των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων. Να του θυμίσουν «τη θέση του» με λίγα λόγια.

και γίνεται νόμος του ελληνικού κράτους, θα περνάει δεύτερο έλεγχο, για να διαπιστωθεί αν νομοθετήθηκαν όλα όπως πρέπει.

Μικρομάνατζμεντ

Οσο για το «μικρομάνατζμεντ» που τάχαμου σιχαίνεται ο μεσιέ Πιερ, θα θυμίσουμε ένα περιστατικό που συνέβη πέρυσι τέτοια εποχή. Οταν ως προαπαιτούμενο για την υπογραφή του τρίτου Μνημόνιου τέθηκε η μετάταξη τροφίμων στον υψηλό συντελεστή ΦΠΑ, οι Τσιπραίοι πήραν το βόειο κρέας και το πήγαν στο 23%, αφήνοντας όλα τα άλλα κρέατα στο 13%. Τότε, κατέφθασε στην Αθήνα ο γάλλος υφυπουργός Εξωτερικού Εμπορίου Αρλέμ Ντεζίρ, συναντήθηκε με τον Σταθάκη και με τον Παππά στο Μαξίμου και απαίτησε να κατέβει και το βόειο κρέας στο 13%, γιατί η Ελλάδα είναι μια από τις καλύτερες αγορές της γαλλικής κτηνοτροφίας (απορροφά το 10% των γαλλικών εξαγωγών), η οποία περνά κρίση (εκείνη την περίοδο γίνονταν και κινητοποιήσεις των γάλλων κτηνοτρόφων). Στις 23 Ιούλη έκανε το ταξίδι-αστραπή ο Ντεζίρ, στις 14 Αυγούστου, στον πρώτο εφαρμοστικό νόμο που ψηφίστηκε μαζί με το τρίτο Μνημόνιο, το βόειο κρέας κατέβηκε στο 13% και η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ανέβασε στο 23% τον ΦΠΑ στα ιδιωτικά σχολεία.

Οπως βλέπουμε, λοιπόν, όταν πρόκειται για τα συμφέροντά τους, οι ιμπεριαλιστές δανειστές ασχολούνται ακόμα και με λεπτομέρειες του «μικρομάνατζμεντ».

Προβοκάτορας

Σαν κοινός προβοκάτορας λειτούργησε ο επίτροπος Μοσκοβισί στην Αθήνα. Διαβάστε τι δήλωσε: *«Ελήφθησαν σημαντικές,* ***δύσκολες*** *αποφάσεις, μεταξύ των οποίων και η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού και του συνταξιοδοτικού -****ξέρω πόσο δύσκολο ήταν αυτό****».*

Εμείς ξέρουμε (μας το έχει πει ο... κομμουνιστής υπουργός Κατρούγκαλος), ότι με το νέο ασφαλιστικό όχι μόνο σώθηκε το σύστημα, αλλά όλοι οι συνταξιούχοι θα πάρουν μεγαλύτερες συντάξεις. Κι έρχεται τώρα ο Μοσκοβισί να μας πει ότι χρειάστηκε θάρρος από την κυβέρνηση, γιατί η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος είναι αντιλαϊκή!

Γκεμπελίσκοι

«Η επαναφορά του βασικού μισθού στα 751 ήταν ένας οικονομικά ρεαλιστικός στόχος όταν διατυπώθηκε, αλλά δεν είναι ένας οικονομικά ρεαλιστικός στόχος σήμερα». Μία προς μία τις μετρούσε κομπιάζοντας τις λέξεις του ο Γ. Κυρίτσης (συνέντευξη στον Real FM), αλλά στο τέλος κατάφερε να πει μια παπάρα. Αν κάτι είναι οικονομικά ρεαλιστικό πριν από δύο χρόνια, εξακολουθεί να παραμένει οικονομικά ρεαλιστικό και τώρα. Το ότι αποκλείεται να εφαρμοστεί δεν έχει να κάνει με τη ρεαλιστικότητά του, αλλά με άλλους παράγοντες. Τι να πει όμως ο γκεμπελίσκος του ΣΥΡΙΖΑ; Οτι κορόιδεψαν τον κόσμο; Απ' αυτή την κοροϊδία σιτίζεται και ο ίδιος. Ενα τίποτα ήταν και βρέθηκε βουλευτής και «σποκσπέρσον» της συριζαίικης προπαγάνδας.

Ενοχλήσεις

Το μέγαρο Μαξίμου διοχετεύει δυσαρέσκεια για την παρέμβαση Στουρνάρα, με την οποία ζήτησε μείωση του στόχου του «πρωτογενούς πλεονάσματος» στο 2% μετά το 2018. Οπως λένε τα παπαγαλάκια των Τσιπραίων, ο Στουρνάρας έκανε με τόσο θορυβώδη τρόπο την παρέμβασή του, ώστε να καρπωθεί ο ίδιος τυχόν μελλοντική απόφαση για μείωση του στόχου και, από την άλλη, να δικαιωθεί σε περίπτωση που δεν πιαστούν οι στόχοι μέχρι το 2018 (να πει, δηλαδή, ότι αυτός είχε προειδοποιήσει).

Τα παπαγαλάκια «ξέχασαν» ν' αναφέρουν ότι θέμα μείωσης των στόχων μετά το 2018 δεν το έθεσε μόνο ο Στουρνάρας, αλλά και ο Μητσοτάκης, ο οποίος μάλιστα το διεθνοποίησε (το έθεσε σε στελέχη της ευρωδεξιάς και σε θεσμικούς παράγοντες της ΕΕ με τους οποίους συναντήθηκε. Επομένως, θα διεκδικήσει κι αυτός μερίδιο, αν ποτέ μειωθούν οι στόχοι. Και μάλιστα, θα βγάλει το μεγαλύτερο πολιτικό όφελος. Γιατί -όπως επανέλαβε την περασμένη Δευτέρα ο Μοσκοβισί- είναι πρόωρη οποιαδήποτε συζήτηση γι' αυτό το θέμα, που δεν πρέπει ν' ανοίξει. Οταν θ' ανοίξει, αν ανοίξει, περί τα τέλη του 2018, το πιθανότερο είναι ο ΣΥΡΙΖΑ να μην είναι στην κυβέρνηση. Κι αν θα είναι, θα είναι τόσο ξεδοντιασμένος πολιτικά που δε θα μπορεί να εκμεταλλευτεί τίποτα.

Ιμπεριαλιστική υπαγόρευση

Αλλη μια επίσκεψη του ειδικού απεσταλμένου των ΗΠΑ για ενεργειακά θέματα, Αμος Χοχστάιν, στην Αθήνα, άλλη μια συνάντηση με τον Σκουρλέτη, όπου «συζητήθηκαν ενεργειακά θέματα κοινού ενδιαφέροντος», όπως ανακοίνωσε το ΥΠΕΝ.

Πού βρίσκεται το ζουμί; Στην τελευταία πρόταση της ανακοίνωσης Σκουρλέτη, που φαίνεται ξεκάρφωτη: «Στη συνάντηση συζητήθηκε επίσης η πορεία ιδιωτικοποίησης του ΔΕΣΦΑ». Γιατί ξεκάρφωτη; Γιατί (υποτίθεται ότι) οι Αμερικανοί δεν έχουν καμιά δουλειά με την ιδιωτικοποίηση του ΔΕΣΦΑ. Αζέροι και Ιταλοί παίζουν. «Παίζει», όμως, και ο Σκουρλέτης και ο «πολύς» Χοχστάιν ήρθε για να του επιδώσει το τελεσίγραφο.

Τα ενεργειακά ενδιαφέρουν τους Αμερικανούς

Μετά την κρυάδα από τον «σύντροφο» Μοσκοβισί, οι συριζαίοι χρειάζονταν κάτι για να «στανιάρουν». Κάτι που να μπορούν να το χρησιμοποιήσουν στην προπαγάνδα τους, με τη φροντίδα της οποίας κοιμούνται και ξυπνούν κάθε μέρα. Οι δηλώσεις του αμερικανού υπουργού Οικονομικών Τζακ Λιου, που επισκέφτηκε την Αθήνα τρεις μέρες μετά από τον Μοσκοβισί, τους προσέφερε μια προπαγανδιστική διέξοδο. Για λίγο, βέβαια, γιατί ο κόσμος δε χορταίνει με μελλοντολογικού περιεχομένου προπαγάνδα, όταν του κόβουν τις συντάξεις και του ανεβάζουν τα χαράτσια.

Πρέπει να είναι κανείς εντελώς άσχετος για να πιστέψει ότι ο Λιου, στο τέλος της θητείας της διοίκησης Ομπάμα, ήρθε στην Αθήνα για να βοηθήσει για το χρέος. Ακόμα και να το πίστευε, όμως, θα έπρεπε να σκεφτεί πρώτο πως οι Αμερικανοί δε συγκαταλέγονται στους δανειστές, επομένως δεν έχουν λόγο, και δεύτερο ότι υπάρχει η απόφαση του Eurogroup στις 24 Μάη, που λέει ότι η συζήτηση για το χρέος έκλεισε και θα ξανανοίξει το πρώτο εξάμηνο του 2019, όταν θα έχει ολοκληρωθεί το «πρόγραμμα» του τρίτου Μνημόνιου και ανάλογα με τα αποτελέσματα που θα έχουν υπάρξει.

Αλλος είναι ο λόγος της επίσκεψης του Λιου. Πέρα από τις ισορροπίες που θέλει να κρατήσει η αμερικάνικη πολιτική, στέλνοντας και κάναν υπουργό στην Ελλάδα, ενώ ο Ομπάμα έχει επισκεφθεί δύο φορές την Τουρκία, νομίζουμε πως ο Λιου ήρθε για θέματα της οικονομικής ατζέντας των ΗΠΑ. Και δεν μπορούμε να σκεφτούμε άλλα εκτός από τα ενεργειακά. Η υποψία γίνεται πιο βάσιμη υπό το φως της νέας επίσκεψης του ειδικού συντονιστή του Στέιτ Ντιπάρτμεντ για την ενεργειακή πολιτική, Αμος Χοχστάιν, που προηγήθηκε του Λιου και είχε συνομιλίες με τον Σκουρλέτη.

Πέρα από τα γεωστρατηγικά ζητήματα, που δεν είναι αρμοδιότητας του Λιου και που δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα στην Ελλάδα (ό,τι θέλουν το παίρνουν, χωρίς ο ΣΥΡΙΖΑ να εγείρει την παραμικρή ένσταση), τα ζητήματα των αγωγών είναι εκείνα που βρίσκονται στην κορυφή της αμερικάνικης ατζέντας σε ό,τι αφορά την περιοχή μας. Επί Λαφαζάνη είχαν αντιμετωπίσει κάποια προβλήματα, καθώς προσπαθούσε να κάνει χοντροκομμένο παιχνίδι με τους Ρώσους (που δεν έδειχναν και τόσο πρόθυμοι να σπάσουν τις γενικότερες διιμπεριαλιστικές συμφωνίες). Πλέον όλα έχουν διευθετηθεί. Μένει να μάθουμε ποιες είναι οι νέες αμερικάνικες απαιτήσεις που ήρθε να προωθήσει ο Λιου.

Κατά τα άλλα, δεν κόστιζε τίποτα στον αμερικανό υπουργό να πει μερικά λόγια για το ελληνικό χρέος, που πρακτικά δεν έχουν καμιά σημασία, όμως και τα αντιαμερικάνικα αισθήματα του ελληνικού λαού αμβλύνουν και την εικόνα της Γερμανίας αμαυρώνουν. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνουν αυτό οι Αμερικανοί.

Πριν ακόμα προσγειωθεί στην Αθήνα, ο Λιου φρόντισε με άρθρο του στους «Financial Times» να δώσει το στίγμα της προπαγάνδας: *«Θα ήλπιζα, η αναστάτωση (σ.σ. στην περιοχή, μετά την απόπειρα πραξικοπήματος στην Τουρκία) να αλλάξει το κλίμα στο οποίο διεξάγονται οι συζητήσεις για την ελάφρυνση του χρέους, γιατί από μόνο του αυτό είναι σωστό να γίνει και γιατί σε μια περίοδο που η Ελλάδα είναι σε μια γεωπολιτικά σημαντική θέση, είναι καλή στιγμή να ενισχυθεί το οικονομικό της μέλλον».*

Στις δηλώσεις του παρέα με τον Τσακαλώτο υπήρξε πιο προσεκτικός. Τα σχετικά με την αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους τα αφήνω στους θεσμούς, είπε. Διευκρίνισε ακόμα ότι πρέπει να διασφαλιστεί η βιωσιμότητα του χρέους, όμως το μείγμα πολιτικής μπορεί να διαφέρει. Και τον Σόιμπλε να ρωτήσεις, δε θα διαφωνήσει. Κι αυτός θέλει να είναι βιώσιμο το χρέος, δηλαδή να μπορεί το ελληνικό κράτος να ξεπληρώνει κάθε χρόνο τις τοκοχρεολυτικές δόσεις.

Ο ορισμός των δικαιούμενων άσυλο

Εννοείται πως δεν αισθανόμαστε καμιά συμπάθεια για τους τούρκους στρατιωτικούς που όταν είδαν ότι το πραξικόπημα στο οποίο συμμετείχαν αποτυγχάνει, πήραν ένα ελικόπτερο και ήρθαν στην Ελλάδα, εγκαταλείποντας όλους τους άλλους πραξικοπηματίες και κοιτάζοντας να σώσουν τον κώλο τους. Αλλο αυτό, όμως, και άλλο το βρόμικο παιχνίδι που παίζουν οι συριζαίοι, για να μην τα χαλάσουν με τον σουλτάνο Ερντογάν και την κλίκα του.

Από την επομένη κιόλας της άφιξης του ελικόπτερου με τους στρατιωτικούς, υπουργοί της κυβέρνησης (Κοτζιάς, Βίτσας και άλλοι) άρχισαν να λένε πως εφόσον αποδειχτεί ότι οι συγκεκριμένοι στρατιωτικοί συμμετείχαν σε πραξικόπημα δε δικαιούνται άσυλο και πρέπει να παραδοθούν στην Τουρκία. Κι ήταν αυτές οι δηλώσεις και διαρροές που επέτρεψαν στον τούρκο πρέσβη να κάνει τη γνωστή ιταμή δημόσια παρέμβαση, στην οποία ούτε λίγο ούτε πολύ υποστήριξε πως η Ελλάδα δεν έπρεπε να επιτρέψει στο στρατιωτικό ελικόπτερο να προσγειωθεί σε αεροδρόμιό της, ενώ απαίτησε την επιστροφή -και μάλιστα γρήγορα- των τούρκων στρατιωτικών στην Αγκυρα, ώστε «να υπάρξουν θετικές επιπτώσεις στις σχέσεις μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας». Αλλιώς -όπως είπε- «η κοινή γνώμη στην Τουρκία θα αντιδράσει»! Μπορεί στη συνέχεια -μετά από παρέμβαση του ελληνικού υπουργείου Εξωτερικών- ο πρέσβης να «μάζεψε» κάπως τις δηλώσεις, όμως το μήνυμα που ήθελε το πέρασε.

Από πού κι ως πού δικαιούνται οι υπουργοί να υποδεικνύουν τι πρέπει να γίνει με κάποιους που ζητούν πολιτικό άσυλο; Από πού προκύπτει ότι, αν έχουν συμμετάσχει σε απόπειρα πραξικοπήματος, δε δικαιούνται άσυλο; Το συγκεκριμένο αδίκημα, κατά την ελληνική έννομη τάξη, είναι πολιτικό αδίκημα και υπάγεται στην αρμοδιότητα των Μεικτών Ορκωτών Δικαστηρίων. Επομένως, οι συγκεκριμένοι τούρκοι αξιωματικοί είναι εξ ορισμού πολιτικοί αδικηματίες και η περίπτωσή τους αποτελεί τον ορισμό των δικαιούμενων πολιτικού ασύλου.

Τις επόμενες μέρες, καθώς ο Ερντογάν άρχισε να ξεσαλώνει και οι ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες να εκφράζουν «επιφυλάξεις» σχετικά με την εφαρμογή του «κράτους δικαίου» στην Τουρκία μετά την απόπειρα πραξικοπήματος, οι συριζαίοι άρχισαν να «χαλαρώνουν». Το πλημμελειοδικείο που δίκασε τους τούρκους στρατιωτικούς για παράνομη είσοδο στην Ελλάδα τους αναγνώρισε το ελαφρυντικό ότι αντιμετώπιζαν απειλή για τη ζωή τους. Πώς, λοιπόν, θα τους αρνηθούν το άσυλο;

Θέατρο

«Ολα καλά». Με το γνωστό άνετο ύφος του ο Βαγγέλας έδωσε το στίγμα της συνάντησής του με τον Κούλη: ένα ολοστρόγγυλο τίποτα από άποψη πολιτικής ουσίας. Αξιοσημείωτο μόνο για το «φαίνεσθαι» και από τις δυο πλευρές. Ο Βαγγέλας ήθελε να του κρεμάσουν το πορτρέτο δίπλα στων υπόλοιπων που διετέλεσαν αρχηγοί της ΝΔ και να τον καλέσει ο Κούλης για συνάντηση. Ο Κούλης δεν είχε κανένα λόγο να μην του κάνει το χατίρι. Γιατί να τον έχει απέναντι να πετάει «ρομπόλες» και να τροφοδοτεί τη συριζαίικη προπαγάνδα;

Συναντήθηκαν λοιπόν, έβγαλαν φωτογραφία χαμογελαστοί και... όλα καλά. Τη γραμμή της ΝΔ δε θα την καθορίσει ο Βαγγέλας, αλλά ο Κούλης με τους συμβούλους του. Ετσι συμβαίνει στα αστικά κόμματα εξουσίας. Ο αρχηγός τα παίρνει όλα, ο δεύτερος είναι μόνο για τις φωτογραφίες. Μέχρι τις εκλογές, κανένας δε θα «κουνιέται» στον Κούλη. Θα παραμείνουν ενωμένοι γύρω από το στόχο της επανόδου στην εξουσία. Αν ο Κούλης δεν τα καταφέρει, θα πάρει «τον πούλο» και θα κληθεί ο επόμενος. Προς το παρόν, τα γκάλοπ είναι μαζί του, οπότε ουδείς μπορεί να τον αμφισβητήσει.

Ζόμπι

Ο Γιωργάκης πέρασε τις πόρτες του Μαξίμου και συναντήθηκε επί δίωρο με τον Τσίπρα. Το 'πιασε το μήνυμα ο Ραγκούσης (αρχηγός κόμματος κι αυτός, αν το ξεχάσατε!) κι είπε να βγει έστω και λίγο από την αφάνεια και ενδεχομένως να κερδίσει κι αυτός μια πρόσκληση για το Μαξίμου. Τράβηξε, λοιπόν, ένα χεστήριο στη Φώφη και στον Σταύρο, δηλώνοντας μεταξύ των άλλων: «Από την ώρα που τους έχει γίνει σαφές ποιος πρόκειται να ωφεληθεί από τη διατήρηση των εκλογικών μπόνους, τότε δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ιστορικό λάθος. Εκ των πραγμάτων, κάποιος μπορεί να υποστηρίξει πως συνιστά πολιτικό σκάνδαλο».

Και ο Ραγκούσης υπέρ της απλής αναλογικής; Με σύνδρομο Ραν-Ταν-Πλαν κι αυτός. Με καθυστέρηση κάποιων χρόνων κι αφού ο ίδιος βρέθηκε στα αζήτητα και δεν του δίνει σημασία κανένας. Ο «μπιφτεκάς της Πάρου» που στα ξαφνικά έγινε κορυφαίο πολιτικό πρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, ως σφουγγοκωλάριος του Γιωργάκη, προσπαθεί να επανέλθει στην αστική πολιτική. Κι επειδή στο ΠΑΣΟΚ δε θέλουν ούτε να τον μυρίσουν, προσπαθεί ν' ανοίξει διαύλους επικοινωνίας με τον ΣΥΡΙΖΑ. Εχει και μια καλή σχέση με τον Τσίπρα, από τότε που ο τελευταίος τον βοήθησε να «καθαρίσει» με την απεργία πείνας των 300 μεταναστών. Πολλά θα δουν τα μάτια μας. Γιατί όχι και τον Ραγκούση στον ΣΥΡΙΖΑ;

Τυφλό μίσος και ιμπεριαλιστική πολιτική

Τι άλλο εκτός από παραφροσύνη υποδηλώνει η επίθεση του γαλλοτυνήσιου Μοχάμεντ Μποχέλ στη Νίκαια, την ημέρα της εθνικής επετείου της Γαλλίας, ο οποίος σκότωσε εν ψυχρώ 84 άτομα, μεταξύ των οποίων πολλά παιδιά; Μια παραφροσύνη που δυστυχώς εξαπλώνεται στην Ευρώπη, καθώς λίγες μέρες μετά, ένας 17χρονος Αφγανός, που είχε φτάσει στη Γερμανία ασυνόδευτος, επιτέθηκε με τσεκούρι στους συνεπιβάτες του σε γερμανικό τρένο, πριν σκοτωθεί από τα πυρά της αστυνομίας.

Ομως, το να σταματά κανείς στην παραφροσύνη και το αποτρόπαιο τέτοιων γεγονότων δημιουργεί ένα βολικό έδαφος απόκρυψης της αλήθειας. Της αλήθειας για το μίσος που συσσωρεύεται σε ανθρώπους περιθωριοποιημένους, είτε πρόκειται για πρόσφυγες (όπως ο αφγανός νεαρός) είτε πρόκειται για γόνους μεταναστών όπως ο γαλλοτυνήσιος φορτηγατζής.

Ακόμα κι αν ο τελευταίος δεν είχε στρατολογηθεί από τους τζιχαντιστές (οι οποίοι άργησαν να αναλάβουν την ευθύνη), καθώς η σχέση του με το ISIS δεν έχει ακόμα εξακριβωθεί, ακόμα κι αν πρόκειται για κάποιον «τρελαμένο» (πληροφορίες αναφέρουν ότι ήταν ιδιαίτερα βίαιος, ότι μεθούσε και χτυπούσε τη γυναίκα του, ενώ δεν ήταν στις λίστες της γαλλικής Αντιτρομοκρατικής), η ουσία παραμένει η ίδια. Η συσσώρευση της κοινωνικής εξαθλίωσης στο περιθώριο των ευρωπαϊκών μητροπόλεων και η όξυνση των κοινωνικών αντιθέσεων οδηγεί σε εγκλήματα που δεν είναι εύκολο να τα σταματήσουν οι μηχανισμοί της κρατικής καταστολής. Το ISIS έρχεται να προσφέρει το ιδεολογικό περικάλυμμα, είτε εκ των προτέρων είτε εκ των υστέρων (επεκουλάροντας με κάθε τέτοια ενέργεια, έστω κι αν δεν είχε καμιά συμμετοχή στο σχεδιασμό και την εκτέλεσή της).

Παρά το γεγονός ότι η Γαλλία βρίσκεται σε κατάσταση «έκτακτης ανάγκης» εδώ και μήνες (η οποία παρατάθηκε άλλους τρεις μήνες λόγω του μακελειού της Νίκαιας), ο μακελάρης μπόρεσε να εξαπολύσει την επίθεσή του και μάλιστα τη μέρα της εθνικής γιορτής (επέτειος γκρεμίσματος της Βαστίλης), που υποτίθεται ότι τα μέτρα ασφαλείας ήταν αυξημένα.

Οι ιμπεριαλιστικές χώρες πληρώνουν το τίμημα της πολιτικής τους. Τα εγκλήματα που εξακολουθούν να διαπράττουν στις χώρες της Ασίας και της Αφρικής δε συγκρίνονται με τα εγκλήματα ορισμένων από τους περιθωριοποιημένους που το ίδιο το σύστημά τους παράγει. Οσο η ταξική συνείδηση λείπει από τους κολασμένους της Γης τόσο οι κολασμένοι θα μετατρέπονται ορισμένες φορές σε τέρατα έτοιμα να κατασπαράξουν αυτούς που μπορούν να χτυπήσουν: απλούς ανθρώπους. Οι πολίτες των ιμπεριαλιστικών χωρών είναι γι' αυτούς εχθροί, το ίδιο με τους στρατιώτες, τους μπάτσους τους δικαστές τους.

Για να πάψει να συνεχίζεται αυτό χρειάζεται επαναστατική συνείδηση που φυσικά δεν μπορεί να αναπτυχθεί από εκτρώματα τύπου ISIS. Οσο δεν αναπτύσσεται η ταξική συνείδηση, οι ιμπεριαλιστές θα χρησιμοποιούν αυτά τα εγκλήματα για να δικαιολογούν στις πλατιές λαϊκές μάζες τις επεμβάσεις τους στο εξωτερικό, την καταταλτική τους πολιτική, το ρατσισμό και την ξενοφοβία στο εσωτερικό των χωρών τους. Οπως κάνει η γαλλική αστική τάξη και οι πολιτικοί της διαχειριστές, που έσπευσαν από την πρώτη στιγμή να μιλήσουν για τρομοκρατική επίθεση στη Νίκαια, χωρίς να έχουν εξακριβώσει τη σχέση του δράστη με το ISIS.

Τέτοιες επιθέσεις (π.χ. δολοφονίες σε σχολεία και πανεπιστήμια) γίνονται κατά κόρον στις ΗΠΑ, από βέρους Αμερικανούς, αλλά εκεί δεν χρειάστηκε να τις χαρακτηρίσουν «τρομοκρατικές», γιατί αυτό δεν βόλευε την πολιτική τους. Οι κυβερνώντες όμως στη Γαλλία βρήκαν την ευκαιρία να παρατείνουν το καθεστώς «έκτακτης ανάγκης», ακόμα κι αν αυτό δεν τους προστάτευσε από την επίθεση στη Νίκαια.

Σε κρίσιμη κατάσταση ο παλαιστίνιος απεργός πείνας Μπιλάλ Καγιέντ

Την 36η μέρα απεργία πείνας διανύει ο παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος Μπιλάλ Καγιέντ και λόγω της κρισιμότητας της κατάστασής του έχει μεταφερθεί από την Κυριακή 17 Ιούλη στο νοσοκομείο Μπαρζιλάι. Εκεί νοσηλεύεται αλυσοδεμένος στο κρεβάτι του υπό την 24ωρη εποπτεία τεσσάρων δεσμοφυλάκων που βρίσκονται μόνιμα μέσα στο θάλαμό του. Η διοίκηση του νοσοκομείου έχει αποπειραθεί πολλές φορές να του χορηγήσει βιταμίνες και αλατόνερο παρά τη συνεχή άρνησή του. Ο Καγιέντ αρνείται να μιλήσει με τους δεσμοφύλακές του, καταναλώνει μόνο νερό, ενώ έχει δηλώσει ότι θα συνεχίσει την απεργία πείνας μέχρι να απελευθερωθεί ή να πεθάνει.

Ηδη, 56 παλαιστίνιοι κρατούμενοι στις φυλακές Οφέρ, Ραμόν, Εσέλ, Μεγκίντο και Γκιλμπόα έχουν ξεκινήσει απεργία πείνας διαρκείας σε ένδειξη αλληλεγγύης προς τον Καγιέντ. Πέντε είναι μέλη της Φατάχ, τρεις της Ισλαμικής Τζιχάντ, ενώ οι υπόλοιποι σχετίζονται με το Λαϊκό Μέτωπο από το οποίο προέρχεται και ο Καγιέντ. Παράλληλα, εκατοντάδες κρατούμενοι κάνουν περιορισμένης διάρκειας αποχή συσσιτίου και δηλώνουν μέσω των δικηγόρων τους ότι αν δεν απελευθερωθεί ο Καγιέντ θα κλιμακώσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Δεκάδες δεσμοφύλακες επέδραμαν στο κελί του φυλακισμένου ηγέτη του Λαϊκού Μετώπου Αχμαντ Σααντάτ, το πρωινό της Κυριακής 17 Ιούλη. Μετά από λίγο, άρπαξαν τον πολιτικό κρατούμενο Καμίλ Αμπού Χανίς, έναν από τους ηγέτες του κινήματος αλληλεγγύης στον Καγιέντ μέσα στις ισραηλινές φυλακές, και τον μετέφεραν στη φυλακή Γκιλμπόα προκειμένου να τον απομονώσουν από τους υπόλοιπους κρατούμενους. Την ίδια στιγμή, μετέφεραν τον ιστορικό ηγέτη της Φατάχ Μαρουάν Μπαργούθι από τη φυλακή Γκιλμπόα, όπου ήταν φυλακισμένος, στη φυλακή Χανταρίμ και τον πέταξαν στην απομόνωση, απαγορεύοντας την επικοινωνία του με άλλα πρόσωπα πέραν των δεσμοφυλάκων του.

Από τις 17 Ιούλη, άλλοι τρεις φυλακισμένοι υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης ξεκίνησαν απεργία πείνας διαρκείας διεκδικώντας την απελευθέρωσή τους. Οι δυο από αυτούς βρίσκονται στη φυλακή από το Δεκέμβρη του 2013 και η φυλάκισή τους ανανεώνεται κάθε εξάμηνο.

Στις 13 Ιούνη, μέρα που ο Καγιέντ θα αποφυλακιζόταν ύστερα από 14,5 χρόνια στις ισραηλνές φυλακές με την κατηγορία της συμμετοχής του στις Ταξιαρχίες Αμπού Αλί Μουσταφά, ένοπλου σκέλους του Λαϊκού Μετώπου, οι σιωνιστές τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και τον φυλάκισαν ξανά υπό το καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Κατά τη διάρκεια της αρχικής του φυλάκισης, ο Καγιέντ είχε αναδειχτεί σε ηγετική μορφή του κινήματος των παλαιστίνιων κρατούμενων μπαίνοντας έτσι στο στόχαστρο των σιωνιστών που το μετέφεραν από φυλακή σε φυλακή για να τον εμποδίσουν να κάνει οργανωτική δουλειά. Το τελευταίο κομμάτι της ποινής του το έκανε στην απομόνωση στις φυλακές Ραμόν.

Με ανακοίνωση του στις 15 Ιούλη, το Λαϊκό Μέτωπο καλεί τον παλαιστινιακό λαό της Δυτικής Οχθης να συμμετέχει μαζικά στις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον Καγιέντ και σε όλους τους παλαιστίνιους πολιτικούς κρατούμενους την Παρασκευή 22 Ιούλη, μετά τη μεσημεριανή προσευχή. Η μέρα αυτή έχει αποκληθεί Παρασκευή της Οργής. Λίγες μέρες νωρίτερα, υπήρξε κοινή ανακοίνωση από όλες τις οργανώσεις της Αντίστασης, που καλούν τον παλαιστινιακό λαό στη Δυτική Οχθη και στη Γάζα να αγκαλιάσει τις διαδηλώσεις αλληλεγγύης στον Καγιέντ.

Τη Δευτέρα 18 Ιούλη, εκατοντάδες Παλαιστίνιοι διαδήλωσαν στο χωριό του Καγιέντ δίπλα στη Νάμπλους ζητώντας την απελευθέρωσή του. Στη διαδήλωση συμμετείχαν πολλοί πρώην κρατούμενοι που αγωνίστηκαν με απεργία πείνας ενάντια στο καθεστώς της διοικητικής κράτησης. Ανάμεσα τους ο Χαντέρ Αντνάν και ο Μοχάμεντ Αλ Κικ.

Το κίνημα αλληλεγγύης στον Καγιέντ έχει απλωθεί έξω από τη Δυτική Οχθη. Συγκεντρώσεις αλληλεγγύης έγιναν στη Χάιφα του Ισραήλ, στη Βηρυττό, στο Μιλάνο, στο Βερολίνο και αλλού, ενώ για τις επόμενες μέρες έχουν προγραμματιστεί συγκεντρώσεις και σε άλλες πόλεις.

Συλλαμβάνοντας εκ νέου τον Καγιέντ αμέσως μετά την έκτιση της ποινής του, οι σιωνιστές επιχειρούν να εμπεδώσουν στον παλαιστινιακό λαό την άποψη ότι όποιος μπαίνει στο στόχαστρό τους θα μένει για πάντα φυλακισμένος, ακόμα και αν έχει εκτίσει την ποινή του, μικρή ή μεγάλη αδιάφορο. Οποιος αντιστέκεται στην κατοχή θα πρέπει να γνωρίζει ότι μπορεί να περάσει ολόκληρη τη ζωή του στη φυλακή, με ή χωρίς δίκη. Γι' αυτόν δεν ισχύουν οι προβλέψεις του ποινικού συστήματος. Η απειλή της διοικητικής κράτησης θα κρέμεται εσαεί ως δαμόκλειος σπάθη πάνω από το κεφάλι του.

Ο σιωναζισμός φυλακίζει και παιδιά

Ο χαμογελαστός πιτσιρικάς που στέκεται ανάμεσα σε βλοσυρούς μπάτσους ονομάζεται Μοαουίγιε Αλκάμ. Είναι δεκατεσσάρων ετών και μόλις άκουσε την καταδίκη του σε φυλάκιση εξίμισι ετών από το Κεντρικό Δικαστήριο του Ισραήλ στην Ιερουσαλήμ. Κατηγορήθηκε για επίθεση με μαχαίρι σε ισραηλινό φρουρό . Την επίθεση φέρεται να πραγματοποίησε μαζί με τον 12χρονο εξάδελφό του Αλί, το Νοέμβρη του 2015, στο σιδηροδρομικό σταθμό κοντά στον παράνομο σιωνιστικό εποικισμό Πισγκάτ Ζεέβ, στη Βόρεια Ιερουσαλήμ. Οι ισραηλινοί φρουροί πυροβόλησαν και τραυμάτισαν και τα δύο παιδιά.

Η οικογένεια Αλκάμ καταδικάστηκε, επίσης, σε πρόστιμο 26.000 σέκελ (6.718 δολάρια). «Τα παιδιά μας έχουν το δικαίωμα να ζήσουν ελεύθερα και με αξιοπρέπεια όπως τα άλλα παιδιά στον κόσμο», δήλωσε ο πατέρας του μικρού πολιτικού κρατούμενου, Αχμαντ.

Ο Μοαουίγιε είναι ο 414ος ανήλικος παλαιστίνιος πολιτικός κρατούμενος. Αρνήθηκε να εκτίσει την ποινή του σε αναμορφωτήριο της σιωνιστικής κυβέρνησης, προτιμώντας να οδηγηθεί σε φυλακή μαζί με ενήλικες κρατούμενους. Προφανώς, θέλει να είναι με παλαιστίνιους και δεν αισθάνεται καμιά ντροπή για την καταδίκη του.

Η κοπελιά, που δείχνει χαμογελαστή τις χειροπέδες της, κι ας την τραβολογούν οι μπάτσοι, ονομάζεται Ζάμα Ντουέικ, είναι 25 ετών και εργαζόταν ως δημοσιογράφος στο «Σαμπακάτ αλ-Κουντς» (Δίκτυο της Ιερουσαλήμ). Συνελήφθη στο σπίτι της οικογένειάς της στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ και καταδικάστηκε σε φυλάκιση έξι μηνών, κατηγορούμενη για «υποκίνηση». Ο λόγος; Τα γραπτά της στο facebook με τα οποία κατήγγειλε τις δολοφονίες Παλαιστίνιων.

Αυτά είναι μερικά μόνο από τα τελευταία «κατορθώματα» του σιωναζιστικού καθεστώτος, τις σχέσεις με το οποίο αναβαθμίζει συνεχώς η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, υπουργοί της οποίας, όπως ο Δρίτσας, καμαρώνουν για τα συγχαρητήρια του Νετανιάχου (διαβάστε σχετικά στη σελίδα 12).

Η εθνική ενότητα του Κατρούγκαλου οδηγεί σε ταξικό αυτοχειριασμό των εργατών

Δεν είναι τυχαίο ότι, παρά τον πανηγυρικό χαρακτήρα που πήγε να δώσει ο Κατρούγκαλος στην κοινή δήλωση των «κοινωνικών εταίρων», αυτοί δε δημιούργησε πολιτικό γεγονός. Δεν έδωσε πρωτοσέλιδα, δεν τροφοδότησε συζητήσεις, ξεχάστηκε την επομένη κιόλας της υπογραφής της. Δεν είναι εύκολο να φάει κουτόχορτο ο κόσμος. Αλλο να μην έχω το κουράγιο να παλέψω για τα δικαιώματά του και άλλο να με παραμυθιάζει ο κάθε Κατρούγκαλος σαν να είμαι Χαχόλος.

«Σήμερα οι κοινωνικοί εταίροι της χώρας μας, πήραν μια πολύ σημαντική απόφαση, η οποία θα αποτελέσει τον πυρήνα της εθνικής θέσης στην επικείμενη διαπραγμάτευση» δήλωσε ο Κατρούγκαλος. Και συνέχισε: «Συμφώνησαν ότι μπορούμε να αποδεχτούμε ως βέλτιστες πρακτικές μόνο αυτές που συνάδουν με το ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο. Ζήτησαν να ενισχυθεί ο κοινωνικός διάλογος. Να μην αποφασίζει το κράτος για τον ελάχιστο κατώτατο μισθό αλλά να ορίζεται αυτός με συλλογικές διαπραγματεύσεις και να έχει γενική ισχύ. Αναφέρονται στην αποκατάσταση του κλαδικού επιπέδου διαπραγμάτευσης και την επεκτασιμότητα των συλλογικών συμβάσεων εργασίας. Θεωρούν ότι δεν υφίσταται ζήτημα να τροποποιηθεί η νομοθεσία για την ανταπεργία, το lockout, ή για τις ομαδικές απολύσεις».

Το καλό το κρατούσε για το τέλος. Επίθεση στο ΔΝΤ, χωρίς να το κατονομάζει: «Τώρα λοιπόν έχει έρθει η στιγμή να γίνει φανερό σε όλους και ειδικά στους **ακραίους παίκτες** ότι δεν πρόκειται να συνεχιστεί το καθεστώς απορρύθμισης και εργασιακής ζούγκλας των τελευταίων ετών. Και όσοι ονειρεύονται ότι θα έφερναν στην Ελλάδα τον εργατικό κώδικα του Πινοσέτ, πρέπει ήδη να έχουν αντιληφθεί ότι **έχουν απομονωθεί και έχουν χάσει**. Τώρα το στοίχημα είναι για την ανάπτυξη, για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας, να καταπολεμηθεί η ανεργία».

Αν «έχει απομονωθεί» και «έχει χάσει» το ΔΝΤ, τότε γιατί όλοι το παρακαλούν να συμμετάσχει και στο νέο ελληνικό «πρόγραμμα»; Γιατί -μολονότι μέχρι στιγμής το ΔΝΤ δεν έχει βάλει δεκάρα στην τρίτη δανειακή σύμβαση- τα στελέχη του συμμετέχουν κανονικά στο κουαρτέτο, ενώ ο επικεφαλής του στη Δυτική Ευρώπη, ο Πολ Τόμσεν, συμμετέχει στο Eurogroup όταν συζητιούνται θέματα που αφορούν χώρες που βρίσκονται σε Μνημόνιο;

Για να μη βιαστεί να μας πει κανείς ότι το ΔΝΤ το θέλει ο μοχθηρός Σόιμπλε με την κλίκα του, παραθέτουμε την τοποθέτηση του «φίλου και συντρόφου» Μοσκοβισί, όπως τη διατύπωσε στην κοινή συνέντευξη που έδωσε με τον Τσακαλώτο την περασμένη Δευτέρα στην Αθήνα: «*Το φθινόπωρο θα μας επιτρέψει να συζητήσουμε τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους και την εμπλοκή και συμμετοχή του ΔΝΤ. Είπα στους συνομιλητές μου, εδώ, ότι είμαι πεπεισμένος ότι πρέπει να καταλήξουμε σε μία θετική συμφωνία με τη συμμετοχή του ΔΝΤ πριν τα τέλη του 2016 (...) Η άποψη μου, λοιπόν, είναι σαφής. Είναι προς το συμφέρον όλων των εταίρων της ελληνικής πλευράς, των μελών του Eurogroup, των θεσμών,* ***το ΔΝΤ να συμμετέχει πλήρως διότι προσθέτει αξιοπιστία, καθαρότητα και διαφάνεια στο πρόγραμμα****. Θα απευθύνω έκκληση πραγματικά να μπούμε σε αυτόν το νέο ενάρετο κύκλο, όπως το είπατε και σεις, και στο πλαίσιο αυτό θα μπορέσουμε πιστεύω να καταλήξουμε σε μια καλή συμφωνία πριν το τέλος του έτους. Και θα αποδείξουμε έτσι ότι όλα βαίνουν καλώς σύμφωνα με το πρόγραμμα*».

Αυτά ειπώθηκαν παρουσία του Τσακαλώτου, που δεν εξέφρασε καμιά διαφορετική άποψη, ούτε καν υπαινικτικά. Ποιον θα πιστέψουμε, λοιπόν, τον Μοσκοβισί ή τον Κατρούγκαλο; Ή μήπως θα πιστέψουμε πως ο Κατρούγκαλος θα στριμώξει το ΔΝΤ στη γωνία και θ' αρχίσει τη Βελκουλέσκου στα χαστούκια, επειδή θα έχει μια κοινή δήλωση της ΓΣΕΕ και των καπιταλιστικών οργανώσεων;

Το παραμύθι του «κακού» ΔΝΤ και των «κοινωνικά ευαίσθητων» ευρωπαίων κρατάει χρόνια τώρα. Από τότε που άρχισαν τα Μνημόνια και οι διαδοχικοί εφαρμοστικοί τους νόμοι. Ολοι μαζί δεν αποφάσισαν τις μέχρι τώρα αντεργατικές ανατροπές; Υπήρξε καμιά διαφοροποίηση των δήθεν ευαίσθητων ευρωπαίων της τρόικας;

Υπάρχει κι άλλο ένα παραμύθι. Αυτό της «κακιάς» τρόικας και των «κοινωνικά ευαίσθητων» ελληνικών κυβερνήσεων, που τραβάνε «κόκκινες γραμμές» και «δίνουν μάχες» για να τις υπερασπιστούν. Ολες οι μνημονιακές κυβερνήσεις έχουν «αφηγηθεί» αυτό το παραμύθι και η «αφήγηση» των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δε διαφέρει σε τίποτα από τις προηγούμενες. Αρκεί να θυμηθούμε μόνο πως όταν ο Τσίπρας προκήρυσσε δημοψήφισμα δήθεν ενάντια στην πρόταση Γιούνκερ, με επιστολή του στους ιμπεριαλιστές δανειστές είχε ήδη αποδεχτεί την πρόταση Γιούνκερ. Αρκεί να θυμηθούμε ότι την αντιασφαλιστική ανατροπή δεν την επέβαλε η τρόικα, αλλά υπήρξε πρόταση της κυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ, που έφερε μάλιστα την υπογραφή του ίδιου του Τσίπρα.

Αυτό που φτιάχνει αυτή την περίοδο ο Κατρούγκαλος δεν είναι παρά η προπαγανδιστική άμυνά του ενόψει των νέων αντεργατικών ανατροπών, που ξέρει ότι θα συμφωνήσει το φθινόπωρο. Αν «παίζεται» κάτι, είναι μόνο η έκταση αυτών των ανατροπών. Επιστροφή στο προμνημονίων καθεστώς απαγορεύεται ρητά από το τρίτο Μνημόνιο, που η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ έχει συμφωνήσει και ψηφίσει.

Αυτό που στήνεται από τον Κατρούγκαλο, την ξεπουλημένη στο κεφάλαιο εργατοπατερία της ΓΣΕΕ και τις οργανώσεις των καπιταλιστών είναι ένα σκηνικό μέσα στο οποίο η εργατική τάξη θα προχωρήσει σε συλλογική αυτοχειρία. Τι λένε στους εργάτες; Στηρίξτε το εθνικό μέτωπο ΓΣΕΕ-καπιταλιστών, που θα δώσει στον Κατρούγκαλο τη δύναμη να αποκρούσει τις επιθέσεις από τους «ακραίους παίκτες».

Εκείνο που πρέπει να κάνει η εργατική τάξη είναι να υψώσει το ανάστημά της, να εμποδίσει αυτά που έρχονται και να διεκδικήσει **μαχητικά** αυτά που της πήραν τα τελευταία χρόνια. Στο δρόμο, όχι στο σαλόνι παρακολουθώντας τον Κατρούγκαλο από την τηλεόραση.

Οι συντάξεις μόνιμα στην κλίνη του Προκρούστη

«Γκρίζα ή μαύρη προπαγάνδα» χαρακτήρισε ο Κατρούγκαλος τα δημοσιεύματα για επικείμενη μείωση των κύριων συντάξεων. Τα δημοσιεύματα τροφοδοτήθηκαν από ανακοινώσεις κάποιου «Ενιαίου Δικτύου Συνταξιούχων», που σε συνεργασία με γνωστή εργατολόγο, «ανακάλυψαν» ξαφνικά ότι η «προσωπική διαφορά» θα είναι η δεξαμενή από την οποία θα αντληθούν οι επόμενες περικοπές συντάξεων.

Μιλάμε για «ξαφνική ανακάλυψη», γιατί εμείς αυτό το φωνάζουμε από τότε που πρωτακούστηκαν οι όροι «επανυπολογισμός όλων των συντάξεων με το νέο σύστημα» και «προσωπική διαφορά». Κι εκείνη την περίοδο δεν ακούσαμε κανέναν άλλο να ενστερνίζεται αυτή την άποψη. Εκαναν ό,τι περνούσε από το χέρι τους για να διευκολύνουν τον Κατρούγκαλο και τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ να περάσουν το αντιασφαλιστικό έκτρωμα. Από την άλλη, μολονότι η επισήμανση για πετσοκόμματα από την «προσωπική διαφορά» είναι σωστή, τα παραδείγματα που δίνονται ακολουθούν τον απατηλό δρόμο του Κουτρουμάνη, δίνοντας «προσωπικές διαφορές» χαμηλότερες απ' αυτές που θα υπάρξουν (παίρνουν τις ίδιες συντάξιμες αποδοχές με το παλιό και με το νέο σύστημα).

Ο Κατρούγκαλος, όμως, την ίδια στιγμή που μιλά για «γκρίζα ή μαύρη προπαγάνδα», επιστρατεύοντας το γνωστό θράσος του, δηλώνει ότι το έλλειμμα των φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης ανέρχεται σε 9% του ΑΕΠ, και σ' αυτό περιλαμβάνονται οι εκκρεμείς αιτήσεις για την έκδοση νέων συντάξεων και την απονομή εφάπαξ. Το 9% του ΑΕΠ ισοδυναμεί με περισσότερα από 16 δισ. ευρώ. Από πού θα εξασφαλιστεί αυτό το κονδύλι, όταν απαγορεύεται να αντληθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό; Θα αντληθεί από τις χορηγηθείσες συντάξεις. Η «προσωπική διαφορά» εμφανίζεται ως δωρεά προς τους συνταξιούχους, άρα το κράτος «δικαιούται» να την πετσοκόβει όταν πρέπει να εξασφαλίσει κονδύλια για το σύστημα.

Σκληρό παζάρι για το Brexit

Οτόνι Μπλερ πραγματοποίησε το πρώτο του ταξίδι ως πρωθυπουργός στην Ουάσινγκτον, για να υποδηλώσει τους στενούς στρατηγικούς δεσμούς του ξεδοντιασμένου βρετανικού λέοντα με την αμερικάνικη υπερδύναμη. Ο Ντέιβιντ Κάμερον πραγματοποίησε το πρώτο του ταξίδι στις Βρυξέλλες, για να υποδηλώσει ότι διαλέγεται μόνο με τα θεσμικά όργανα της ΕΕ και όχι με το γερμανογαλλικό άξονα. Σπάζοντας την παράδοση, η Τερίζα Μέι, λίγες μέρες μετά την ορκωμοσία της ως διαδόχου του παραιτηθέντος Κάμερον, έκανε το πρώτο ταξίδι της στο Βερολίνο και από εκεί τράβηξε για το Παρίσι, χωρίς να περάσει από τις Βρυξέλλες.

Η Μέι δεν πήγε, βέβαια, στο Βερολίνο για να βγάλει την καθιερωμένη για τους επισκέπτες της Μέρκελ φωτογραφία με τα κολονάτα κρασοπότηρα στο μπαλκόνι της καγκελαρίας. Πήγε για να ξεκινήσει το παζάρι για το Brexit στο ψηλότερο δυνατό επίπεδο. Κι αφού συζήτησε με την Μέρκελ, πήγε να συζητήσει και με τον έτερο Καππαδόκη, τον Ολάντ, καθώς οι Γάλλοι παραδοσιακά έχουν πιο σκληρή αντιβρετανική πολιτική σε σχέση με τους Γερμανούς (από την εποχή του Ντε Γκολ κρατάει αυτό και ο Ολάντ δεν παρέλειψε να το θυμίσει στον Κάμερον, κατά το τελευταίο δείπνο κορυφής στο οποίο ο παραιτηθείς βρετανός πρωθυπουργός πήρε μέρος).

Το πιο σύντομο ανέκδοτο που ακούστηκε στις δηλώσεις που έκαναν Μέρκελ και Μέι το είπε η πρώτη: «Η διαπραγμάτευση θα γίνει μόνο στη βάση του άρθρου 50 της Συνθήκης. Πριν από την ενεργοποίησή του δεν πρόκειται να γίνουν ούτε επίσημες ούτε ανεπίσημες διαπραγματεύσεις»! Τότε γιατί πήγε η Μέι στο Βερολίνο; Για να συζητήσουν για τα... γκομενικά τους ή για τους μπαμπάδες τους, που ήταν προτεστάντες πάστορες;

Ηξερε, βέβαια, τι έλεγε η Μέρκελ. Ηθελε να καθησυχάσει τον δεύτερο του γερμανογαλλικού άξονα. Τα κατάφερε; Οχι βέβαια. Κι αυτό φάνηκε στον έντονο τρόπο με τον οποίο αντέδρασε ο Ολάντ, την ώρα μάλιστα που η Μέι ταξίδευε από το Βερολίνο στο Παρίσι. Δεν πρόκειται να κάνω καμιά προκαταρκτική συζήτηση, αν προηγουμένως η Βρετανία δεν υποβάλει αίτηση για αποχώρησή της από την ΕΕ, σύμφωνα με το άρθρο 50, δήλωσε ο γάλλος πρόεδρος, υποβιβάζοντας εκ των προτέρων τη συνάντησή του με τη Μέι σε μια καθαρά εθιμοτυπική συνάντηση.

«Ρεαλισμός είναι ότι το 52% των Βρετανών είπε Οχι στην ΕΕ και δεν έχει καμιά σημασία τι θα επιθυμούσε κάποιος», απάντησε η Μέρκελ όταν ρωτήθηκε αν θα μπορούσε να βρεθεί τρόπος εξόδου από το Brexit. «Brexit σημαίνει Brexit» δήλωσε και η Μέι, που έσπευσε να συμπληρώσει απνευστί: «Αλλά δεν έχουμε καμιά πρόθεση να χωρίσουμε από τους φίλους μας». Και ο νοών νοήτω...

«Δε θα ενεργοποιήσουμε το άρθρο 50 πριν από το τέλος του χρόνου» ξεκαθάρισε επίσης η Μέι. Αυτό σημαίνει ότι η υπόθεση Brexit έχει μπροστά της δυόμισι ακόμα χρόνια, στη διάρκεια των οποίων μπορούν να γίνουν πάρα πολλά. Ακόμα και κωλοτούμπα με νέο δημοψήφισμα που θα απορρίψει το Brexit και θα εγκρίνει το Bremain. Αυτή την περίοδο, όμως, ο λόγος έχει δοθεί στα απόρρητα ιμπεριαλιστικά διαβούλια, στα οποία υπαγορεύονται όροι. Οπως όλα δείχνουν, ο γερμανογαλλικός άξονας δεν εμφανίζεται ενωμένος απέναντι στο βρετανικό ιμπεριαλισμό. Ο καθένας από τους δύο πόλους του προωθεί τα ιδιαίτερα συμφέροντά του, με τον Ολάντ -ένεκα της οικονομικής, αλλά και της πολιτικής κρίσης που μαστίζει τη Γαλλία- να εμφανίζεται ιδιαίτερα επιθετικός, προσπαθώντας να προσελκύσει στη Γαλλία επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο λονδρέζικο Σίτι (ήδη, πέρα από τις δημόσιες κλήσεις, ανακοινώθηκε και η καθιέρωση ενός ενιαίου φορολογικού συντελεστή ύψους 25% για τις εξωφρενικές αμοιβές των στελεχών αυτών των επιχειρήσεων).

Μπήκαμε, λοιπόν, σε μια διαδικασία σκληρών παζαριών στο τρίγωνο Λονδίνο-Βερολίνο-Παρίσι. Αυτό που εξακολουθεί να συμβολίζει τη γηραιά ήπειρο. Δεν μπορούμε να προβλέψουμε την κατάληξη, μπορούμε όμως με βεβαιότητα να επισημάνουμε δυο σημεία. Πρώτο: η διαδικασία αυτή είναι έτσι κι αλλιώς μια διαδικασία κρίσης. Η τρίτη σε δύναμη ιμπεριαλιστική δύναμη της ΕΕ, αφού προηγουμένως διαπραγματεύθηκε μια ειδική συμφωνία στο πλαίσιο της ΕΕ, κατέληξε σε μια απόφαση για έξοδό της, την οποία δε θέλει η κεφαλαιοκρατία της. Δεύτερο: επιβεβαιώνεται για μια ακόμα φορά ότι βάση εξόρμησης του μονοπωλιακού κεφαλαίου είναι το ιμπεριαλιστικό-εθνικό κράτος και όχι οι διακρατικές ενώσεις τύπου ΕΕ. Το Βερολίνο διαπραγματεύεται για λογαριασμό του γερμανικού ιμπεριαλισμού και το Παρίσι για λογαριασμό του γαλλικού. Την ΕΕ ως οντότητα την έχουν γραμμένη. Χρησιμοποιούν απλώς το θεσμικό της πλαίσιο καταπώς τους συμφέρει.

Η εκπαίδευση βαριά λαβωμένη

Η νέα σχολική χρονιά θα βρει την εκπαίδευση βαριά λαβωμένη, ενώ θα δρομολογηθούν και νέα μέτρα, σύμφωνα με τις μνημονιακές δεσμεύσεις, όπως περικοπές μισθών, συντάξεων (ο «κόφτης» καραδοκεί), επαναφορά της αξιολόγησης, κ.λπ.

Ηδη το δημόσιο σχολείο μετράει:

◆ Την αύξηση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα.

◆ Την περαιτέρω θέσπιση αυστηρών προϋποθέσεων για την εγγραφή των νηπίων και των μαθητών στον νέο Ενιαίο Τύπο Ολοήμερου Νηπιαγωγείου και Δημοτικού.

◆ Την αλλαγή στα μαθήματα και στις ώρες του ωρολόγιου προγράμματος, όχι με βάση κάποια σοβαρή επιστημονική και παιδαγωγική μελέτη, αλλά την ανάγκη για μείωση των δαπανών.

◆ Την αύξηση του διδακτικού ωραρίου των εκπαιδευτικών, ενώ προμηνύεται και νέα αύξηση στο διδακτικό ωράριο των νηπιαγωγών.

◆ Τη ρύθμιση για τις δεύτερες και τρίτες αναθέσεις διδασκαλίας μαθημάτων στους εκπαιδευτικούς.

◆ Τη μετακίνηση σε δυο, τρία και τέσσερα σχολεία εκπαιδευτικών για την κάλυψη του διδακτικού τους ωραρίου.

◆ Τις συγχωνεύσεις-καταργήσεις τμημάτων και σχολείων. Η νέα χρονιά θα οδηγήσει σε νέο γύρο συγχωνεύσεων - καταργήσεων, αφού αυξήθηκε ο ελάχιστος αριθμός νηπίων για την ίδρυση και λειτουργία Νηπιαγωγείου (από 7 σε 14 νήπια) και μπήκαν προϋποθέσεις για την εγγραφή νηπίων και μαθητών στα Ολοήμερα Νηπιαγωγεία και Δημοτικά (να εργάζονται και οι δυο γονείς ή να έχουν κάρτα ανεργίας).

◆ Τη διατήρηση του νομοθετικού μνημονιακού πλαισίου για την εκπαίδευση, παρά τις προεκλογικές εξαγγελίες των συριζαίων, με «πάγωμα» ή κατάργηση μόνο επιμέρους ρυθμίσεων.

◆ Τη διατήρηση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και στην εκπαίδευση (αναπληρωτές, ωρομίσθιοι). Οι εκπαιδευτικοί αυτοί αποτελούν το πλέον βαλλόμενο κομμάτι, καθώς υπηρετούν επί έτη το δημόσιο σχολείο πάντα υπό το άγχος της διατήρησης της θέσης εργασίας τους. Την επόμενη δε χρονιά αναμένεται μείωση του αριθμού τους και έτσι χιλιάδες από αυτούς θα πυκνώσουν τη στρατιά των ανέργων, παρότι έχουν οικογένειες και έχουν αποδεχθεί, προκειμένου να επιβιώσουν, με μισθούς πείνας, να γυρίζουν χρόνια τώρα στις εσχατιές της Ελλάδας, υπηρετώντας τη δημόσια εκπαίδευση.

◆ Την ανυπαρξία μόνιμων διορισμών.

◆ Τα χιλιάδες κενά σε εκπαιδευτικούς, που διατηρήθηκαν ως το τέλος της σχολικής χρονιάς, παρά τις μεγάλες ανάγκες.

Ολα αυτά τα μέτρα υπηρετούν μια καθαρά μπακαλίστικη λογική, είναι μέτρα εξοικονόμησης πόρων και όχι μέτρα προώθησης και στήριξης της δημόσιας Παιδείας. Είναι μέτρα στο πλαίσιο της άλωσης του λεγόμενου «κοινωνικού κράτους», της κινεζοποίησης της εργαζόμενης κοινωνίας, που πρέπει να μάθει να πειθαρχεί αγόγγυστα στις ορέξεις του κεφαλαίου, που θεωρεί την κρίση όχημα για να της τα αρπάξει όλα.

Δρομολογούν την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων!

Με τροπολογία που κατέθεσε ο Ν. Φίλης στο σχέδιο νόμου «Κύρωση της Απόφασης του Συμβουλίου 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ενωσης και άλλες διατάξεις», στις 6 του Ιούλη, η συγκυβέρνηση των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ δρομολογεί την κατάργηση της δωρεάν διανομής των πανεπιστημιακών συγγραμμάτων.

Σύμφωνα με την τροπολογία δημιουργούνται δύο Επιτροπές, μία Επιτροπή Ελέγχου Κοστολόγησης και μία Επιτροπή Δειγματοληπτικού Ελέγχου και Ενστάσεων, αντί της μιας Επιτροπής Κοστολόγησης Διδακτικών Βιβλίων που προβλεπόταν από την ΚΥΑ 86383/Ζ1/2.06.2015 (ΦΕΚ 1082 Β΄).

Στην αιτιολογική έκθεση της τροπολογίας διαβάζουμε:

«Η δωρεάν διανομή 42.000 τίτλων πανεπιστημιακών συγγραμμάτων... με ετήσιο κόστος περί τα 60.000.000 ευρώ, σε έναν συνολικό αριθμό 2.120.000 εντύπων βιβλίων που διανέμονται σε 230.000 φοιτητές, αποτελεί μια οργανωτική και λειτουργική ***πρόκληση*** *για κάθε διοικητικό σύστημα.*

Ο μειωμένος κατά 66.000.000 ευρώ για το τρέχον έτος προϋπολογισμός *του ΥΠΠΕΘ για την Ανώτατη εκπαίδευση καθιστά πλέον αδήριτη τη διενέργεια εξονυχιστικών ελέγχων στην κοστολόγηση των διανεμόμενων συγγραμμάτων...*

Στόχος της παρέμβασης είναι να εισαγάγει ένα σύστημα θεσμικών αντίβαρων στην κοστολόγηση βάσει ***νέων αυστηρών κριτηρίων και διατύπωσης προδιαγραφών που, αφενός θα μειώνουν τη συνολική επιβάρυνση για τον κρατικό προϋπολογισμό****, αφετέρου θα εξασφαλίζουν ποιοτικά συγγράμματα για τους φοιτητές. Να υποστηρίζει τις συνεπείς εκδοτικές επιχειρήσεις, εξυγιαίνοντας τον εκδοτικό χώρο...*

Αντί για τον υπολογισμό του κόστους κάθε συγγράμματος η Επιτροπή Ελέγχου Κοστολόγησης θα ελέγχει τη διαμόρφωση της τιμής με βάση την ΚΥΑ κοστολόγησης, ***προσδιορίζοντας, μεταξύ άλλων, επακριβώς τα κριτήρια για την υπαγωγή του διδακτικού βιβλίου στην κατηγορία «ιατρικό-μαθηματικό-τεχνικό-τέχνης-μουσικής»*** (οι εμφάσεις δικές μας).

Από τα παραπάνω είναι εμφανές ότι στόχος είναι η με κάθε τρόπο μείωση των δαπανών, μιας και ο προϋπολογισμός του ΥΠΠΕΘ είναι μειωμένος φέτος κατά 66.000.000 ευρώ.

Μπροστά στην ανάγκη υλοποίησης των μνημονιακών δεσμεύσεων, που οι ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ υπηρετούν με μέγα πάθος, το υπουργείο Παιδείας δεν διστάζει μπροστά σε τίποτε. Αρπάζει και αυτά τα ελάχιστα που έχουν απομείνει ως δικαιώματα των νέων που σπουδάζουν στα Πανεπιστήμια και μάλιστα χαρακτηρίζει «πρόκληση» το ετήσιο κόστος των συγγραμμάτων των ΑΕΙ.

Τον χαρακτηρισμό αυτό χρησιμοποίησε ο Φίλης και μέσα στη Βουλή, ενώ προσπάθησε και πάλι, καταπώς συνηθίζουν οι συριζαίοι, να καμουφλάρει αυτό το αντιεκπαιδευτικό και αντιλαϊκό μέτρο με φιλολαϊκό πρόσημο, δηλώνοντας ότι τα χρήματα που θα εξοικονομηθούν θα διατεθούν στη φοιτητική μέριμνα.

Η τροπολογία αποτελεί ένα παραπέρα βήμα για την κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, μιας και δεν είναι εφικτό να γίνει αυτό τώρα μια κι έξω, αφού θα ξεσήκωνε θύελλα διαμαρτυριών από τους φοιτητές, που πασχίζουν να τα βγάλουν πέρα με τις αυξημένες ανάγκες της φοίτησης, τη στιγμή που οι προϋπολογισμοί των οικογενειών τους στενάζουν από τη φορομπηξία και τις συνεχείς μειώσεις.

Την πρακτική αυτή, του βήμα-βήμα ξηλώματος του δικαιώματος της δωρεάν διανομής των πανεπιστημιακών συγγραμμάτων, ακολουθούν όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων ετών από την εποχή ακόμη που υπουργός Παιδείας ήταν η Μαριέττα Γιαννάκου (Ν. 3549/2007, άρθρο 15). Η τελευταία παρέμβαση ήταν αυτή της φράου Αννας Διαμαντοπούλου (Ν. 4009/2011, άρθρο 37).

Ηδη, με βάση τους νόμους αυτούς δίνεται δωρεάν ένα μόνο διδακτικό σύγγραμμα για κάθε διδασκόμενο υποχρεωτικό ή επιλεγόμενο μάθημα του προγράμματος σπουδών. Τα συγγράμματα που διανέμονται ισούνται στον αριθμό με τα υποχρεωτικά και επιλεγόμενα μαθήματα που απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι επιλογή δεύτερου συγγράμματος για το ίδιο μάθημα δεν επιτρέπεται, αν ο φοιτητής π.χ. απορρίφθηκε σε προηγούμενη εξεταστική περίοδο και το σύγγραμμα άλλαξε για το συγκεκριμένο μάθημα. Επίσης σημαίνει ότι αν κάποιος φοιτητής επιλέξει περισσότερα επιλεγόμενα από όσα απαιτούνται για τη λήψη του πτυχίου δεν δικαιούται για αυτά τα περισσότερα δωρεάν σύγγραμμα. Και σημαίνει, βεβαίως, ότι αν κάποιος φοιτητής «κρίνει» αναγκαίο για την επιστημονική του κατάρτιση και δεύτερο σύγγραμμα ανά διδασκόμενο μάθημα, τότε υποχρεούται να το αγοράσει με δικά του έξοδα.

Δικαιούχοι των διδακτικών συγγραμμάτων είναι όλοι οι φοιτητές έως και 2 χρόνια μετά τον ελάχιστο προβλεπόμενο αριθμό ετών για τη λήψη του πτυχίου (ν+2 έτη) με την προϋπόθεση ότι δεν έχουν ξαναλάβει σύγγραμμα για το ίδιο μάθημα κατά το παρελθόν. Από το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013 δεν χορηγούνται δωρεάν έντυπα διδακτικά συγγράμματα σε όσους παρακολουθούν προγράμματα σπουδών για τη λήψη δεύτερου πτυχίου από κατατακτήριες.

Η κρίση και η οικονομική ασφυξία που επεβλήθη στα πανεπιστημιακά ιδρύματα οδήγησε κάποια από αυτά να άρουν ακόμη και αυτό το πετσοκομμένο δικαίωμα των φοιτητών, τασσόμενα με την πλευρά αυτών που θέλουν να μας τα αρπάξουν όλα, αντί να πολεμήσουν για τα αυτονόητα, που αφορούν το δικαίωμα των νέων στη μόρφωση.

Ενα τέτοιο παράδειγμα είναι π.χ. αυτό της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστήμιου Πατρών και οδήγησε τον εκεί φοιτητικό σύλλογο σε αντίδραση, προειδοποιώντας την πανεπιστημιακή Αρχή για πιο δυναμικές κινητοποιήσεις αν δεν πάρει πίσω την επαίσχυντη απόφασή της.

Οι συριζαίοι άρχισαν να προετοιμάζουν το κλίμα για περαιτέρω μείωση των δαπανών για τα δωρεάν συγγράμματα κατά τη διάρκεια του «εθνικού διαλόγου» για την «εκπαιδευτική μεταρρύθμιση». Ο Αντώνης Λιάκος, πρόεδρος της Επιτροπής Διαλόγου σε μια από τις πολλές συνεντεύξεις του στην «Εφημερίδα των Συντακτών», κάνοντας τη διαπίστωση ότι «υπάρχει ανάγκη εξεύρεσης πρόσθετων πόρων, όσο επίσης και εξοικονόμησης πόρων», δήλωσε:

«Οικονομική αιμορραγία των συγγραμμάτων: Γιατί να μη γίνουν ηλεκτρονικοί φάκελοι διαθέσιμοι στους φοιτητές; Μια ηλεκτρονική πλατφόρμα ελεύθερης πρόσβασης είναι απείρως οικονομικότερη από την εκτύπωση εκατοντάδων χιλιάδων τόμων».

Η επίκληση δε, από τον Φίλη της εξοικονόμησης δαπανών, που θα διατεθούν δήθεν για την φοιτητική μέριμνα είναι τελείως παραπλανητική, όταν οι φοιτητικές εστίες καταρρέουν, όταν γίνονται συνεχείς προσπάθειες να μπει μίσθωμα ή να εκδιωχθούν από κει φοιτητές, όταν η δωρεάν σίτιση παρέχεται υπό προϋποθέσεις, κ.λπ.

Το φοιτητικό κίνημα, η εργαζόμενη κοινωνία δεν πρέπει με κανένα τρόπο να πέσουν στην παγίδα, επιλέγοντας μια μίζερη «λύση» διατήρησης έστω και πετσοκομμένων των δικαιωμάτων τους ή κάποιων εξ αυτών, στο όνομα της «οικονομικής στενότητας».

Η κρίση δεν είναι δική τους, ίσαίσα που γίνεται το όχημα για την κινεζοποίηση της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας (και της νεολαίας της), τη στιγμή που αυτή παράγει όλο τον κοινωνικό πλούτο και παράλληλα είναι το υποζύγιο της φορολογίας. Το αστικό κράτος δεν της κάνει καμιά χάρη όταν τηρεί (οφείλει να τηρεί) τις υποχρεώσεις του, εξασφαλίζοντας δωρεάν Παιδεία σε όλους.

Πιο δεξιός πεθαίνεις

Στις 2 Δεκέμβρη του 2014, λίγο πριν η συγκυβέρνηση Σαμαρά μας αφήσει χρόνους, η ΝΔ οργάνωσε στον «Ελληνικό Κόσμο» εκδήλωση με τίτλο «Ενα δημιουργικό σοκ στα Πανεπιστήμια, 4 άξονες για μια ανταγωνιστική δημόσια ανώτατη εκπαίδευση». Ομιλητές ήταν ο τότε γραμματέας Παπαμιμίκος, ο πρόεδρος της ΟΝΝΕΔ Σάκης Ιωαννίδης, μερικά στελέχη επιχειρήσεων που κάνουν μπίζνες στον τουρισμό (;) και ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Μακεδονίας Αχιλλέας Ζαπράνης. Βασικό αντικείμενο της εκδήλωσης ήταν να προταθεί ένα μοντέλο φύλαξης των πανεπιστημίων με σεκιούριτι, κάμερες και 24ωρο κέντρο ελέγχου.

Αυτός ο καραδεξιός (πιο δεξιός πεθαίνεις), λοιπόν, δε θα μπορούσε να λείψει από τη συγχορδία εκείνων που τους κατέλαβε ιερή αγανάκτηση για την κατασκήνωση του No Border στον υπαίθριο χώρο του ΑΠΘ. Την ώρα που ο Μπουτάρης (ο οποίος επίσης είχε συντονιστεί με την τρομολαγνική εκστρατεία) αναγκαζόταν να παραδεχτεί δημόσια ότι οι κατασκηνωτές δεν έκαναν ζημιές και μάλιστα βοήθησαν την υπηρεσία καθαριότητας του Δήμου Θεσσαλονίκης στην αποκομιδή των σκουπιδιών, ο Ζαπράνης εξέδιδε ανακοίνωση -όχι ως άτομο, αλλά «ως Προεδρεύων της Συνόδου των Πρυτάνεων των Ελληνικών ΑΕΙ», όπως έγραφε- για να καταδικάσει, να καταγγείλει κτλ. κτλ., με μια γλώσσα που θύμιζε εμφυλιοπολεμικό ανακοινωθέν του μοναρχοφασιστικού στρατού.

Και βέβαια, όπως κάθε καραδεξιός, δεν απέφυγε τη γελοιότητα, αφού μιλούσε για δραστηριότητες που «τείνουν να καταρρακώσουν την ανώτατη Παιδεία στη χώρα μας»! Μια δεκαήμερη κατασκήνωση, σε περίοδο διακοπών, στους υπαίθριους χώρους του πανεπιστημίου, «καταρρακώνει την ανώτατη παιδεία»! Θα ήταν εξωπραγματικό να ζητήσει κανείς από κάτι τέτοιους να αντιληφθούν ότι οι δηλώσεις και η συμπεριφορά τους είναι που καταρρακώνουν την παιδεία ως έννοια (το περιεχόμενο της οποίας αγνοούν, άλλωστε).

Τηλεοπτικές Αδειες

Το παιχνίδι της διαπλοκής

Καλά ο κυπριακός όμιλος (πίσω από τον οποίο φέρονται να είναι οι Βαρδινογιάννηδες, που έχουν υποβάλει αίτηση άδειας και με την εταιρία του STAR), καλά η ΤΗΛΕΤΥΠΟΣ με το Mega, που την έχουν πετάξει σαν στυμμένη λεμονόκουπα οι Μπομπολοψυχάρηδες, αλλά να αποκλείεται από το διαγωνισμό για τις τηλεοπτικές άδειες και η εταιρία του Ιβάν Σαββίδη; Ενός «επιχειρηματία που έχει προσφέρει στην Ελλάδα και στον Ποντιακό Ελληνισμό»; Με τον οποίο «έχει φιλικές σχέσεις» ο κυβερνητικός εταίρος Π. Καμμένος «όπως έχουν και άλλοι πολιτικοί από άλλα κόμματα, όπως ο Κώστας Καραμανλής ο Απόστολος Τζιτζικώστας και ο Σταύρος Καλαφάτης»;

Τα εντός εισαγωγικών είναι φράσεις που είπε ο ίδιος ο Καμμένος σε συνέντευξη στη Real News της περασμένης Κυριακής. Υπερασπίστηκε και τον υποδεικνυόμενο ως διευθυντή στο κανάλι του Σαββίδη: «Ο Γιώργος Κούσουλας είναι διευθυντής του γραφείου Τύπου μου, αλλά παράλληλα είναι επαγγελματίας δημοσιογράφος ανεξάρτητος. Όταν του προτάθηκε από τον Ιβάν Σαββίδη να αναλάβει διευθυντική θέση, δέχθηκε και επέλεξε τους συνεργάτες του, οι οποίοι είναι οι συνεργάτες που επέλεξε και στο υπουργείο Αμυνας»!

Προσέξτε τι έγινε. Ο Κούσουλας, που εμφανίζεται ως διευθυντής ειδήσεων του Σαββίδη, είναι δεμένος με τον Καμμένο όπως το νύχι με το κρέας. Από το 2012 μέχρι το 2015 ήταν διευθυντής του γραφείου Τύπου των ΑΝΕΛ και μόλις ο Καμμένος έγινε υπουργός διορίστηκε διευθυντής Ενημέρωσης του υπουργείου Εθνικής Αμυνας. Πριν από ένα μήνα παραιτήθηκε, για να γίνει στέλεχος του Σαββίδη. Και δεν παραιτήθηκε μόνος του, αλλά πήρε μαζί του την Ελένη Δουράκη (εργαζόμενη στη Διεύθυνση Ενημέρωσης του υπουργείου Αμυνας), τον Βασίλη Συριόπουλο (τεχνικό προϊστάμενο της Διεύθυνσης Ενημέρωσης του υπουργείου Αμυνας και υπεύθυνο για την κάλυψη των εκδηλώσεων του υπουργού: βίντεο, φωτογραφίες, μοντάζ), όπως και τους Κώστα Λαβίδα, Αννα Μπάστα και Μανταλένα Παπαδοπούλου, που επίσης εργάζονταν στο υπουργείο Αμυνας.

Να το πούμε απλά. Ο υπεύθυνος προπαγάνδας του Καμμένου, τόσο στους ΑΝΕΛ όσο και στο υπουργείο Αμυνας, πήρε όλη την ομάδα του και μετακόμισε στο κανάλι του Σαββίδη, αφήνοντας τον υπουργό χωρίς προπαγανδιστικό επιτελείο! Ο υπουργός όχι μόνο δεν έχει κανένα πρόβλημα, αλλά τους έδωσε και την ευχή του!

Αντίθετα, ο υπουργός έχει πρόβλημα με τον κουμπάρο του τον Καλογρίτσα. Το χοντραίνει κιόλας με τον γνήσιο καμένο τρόπο: «Η εμπλοκή του κ. Καλογρίτσα στα μέσα ενημέρωσης ως φερόμενου συνεταίρου του κ. Ευαγγελάτου, στις ιστοσελίδες Newsit και On Alert, νομίζω ότι αποτελεί ένα δείγμα του τι θα μπορούσε να συμβεί εάν είχε στη διάθεσή του κανάλι. Η παρουσία του κουμπάρου και συνεταίρου του, κ. Θεοδωρικάκου, στο στενό επικοινωνιακό team του κ. Μητσοτάκη νομίζω ότι είναι σαφές τι επιδιώκει».

Παρά ταύτα, ο Καλογρίτσας είναι στην προεπιλογή, ενώ ο Σαββίδης δεν είναι. Τι έγινε, ρε παιδιά; Πλακώθηκαν μεταξύ τους οι Τσιπροκαμμένοι; Οι παρατηρητικοί πρόσεξαν αμέσως ότι ο γενικός γραμματέας Ενημέρωσης και Επικοινωνίας Ελευθέριος Κρέτσος απηύθυνε ερώτημα προς την Επιτροπή Διενέργειας του Διαγωνισμού, και την Εταιρία των Ορκωτών Λογιστών που υποστήριξε το έργο της Επιτροπής, κατά πόσο οι λόγοι απόρριψης των τριών υποψηφίων που αποκλείστηκαν από την προεπιλογή είναι θεραπεύσιμοι. Και οι πληροφορίες λένε πως ο λόγος αποκλεισμού του Σαββίδη (δεν έχει έγκυρο πιστοποιητικό ελέγχου από ορκωτό λογιστή) είναι «θεραπεύσιμος», χωρίς να χρειαστεί να κάνει προδικαστική προσφυγή.

Εν πάση περιπτώσει, σύντομα θα ξέρουμε αν αυτός ο μέγας πατριώτης, ευεργέτης της πατρίδας και του ποντιακού ελληνισμού, φίλος του υπουργού Αμυνας, όπως και άλλων δεξιών πολιτικών, που έστησε το επιτελείο του καναλιού του απαρφανίζοντας τον υπουργό από επιτελείο προπαγάνδας, θα είναι στην προεπιλογή, ώστε να γίνουν οχτώ οι μνηστήρες για τις τέσσερις άδειες. Τέσσερις; Μην παίρνετε και όρκο ότι θα είναι τέσσερις.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς είμαστε σίγουροι ότι με τους ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ ξεριζώθηκε η διαπλοκή. Απόδειξη αυτοί που έμειναν στο διαγωνισμό: Κοντομηνάς (Alpha), Κυριακού (ΑΝΤ1), Βαρδινογιάννης (Star), Αλαφούζος (ΣΚΑΪ), Βρυώνης (Ε), Μαρινάκης, Καλογρίτσας. Πρόκειται για ανθρώπους που φλέγονται για την αντικειμενική ενημέρωση του ελληνικού λαού και για τίποτ' άλλο.

Και οι κυρίες των βορείων προαστίων στη διαχείριση του προσφυγικού!

Ενα από τα μικρά κέντρα κράτησης προσφύγων (κέντρα φιλοξενίας τα ονομάζουν) έχει δημιουργηθεί στις εγκαταστάσεις μιας εγκαταλελειμμένης κατασκήνωσης του Δήμου Ζωγράφου στην Αθήνα. Αρχικά, η δημιουργία αυτού του μικρού κέντρου έγινε δεκτή εχθρικά από τους ντόπιους παράγοντες, που θεωρούσαν ότι οι πρόσφυγες θα τους χαλάσουν την τουριστική μόστρα. Ευτυχώς που υπήρξαν και παρεμβάσεις από την «Πρωτοβουλία αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και μετανάστες της Αθήνας» και έκοψαν τη φόρα σε επίδοξους πογκρομιστές (έχει και φασιστικά φρούτα η περιοχή).

Στις εγκαταλελειμμένες εγκαταστάσεις μπήκε ο στρατός, έκανε επισκευές στα σπιτάκια και μεταφέρθηκαν εκεί γυναίκες με παιδιά και χωρίς σύζυγο. Περί τις 120 ψυχές. Εσωτερικά το κουμάντο κάνει ο στρατός, απέξω είναι η αστυνομία, για να μπεις και να βγεις πρέπει να δείξεις χαρτιά, ενώ το βράδυ το κέντρο κλείνει. Η λειτουργία του συγκεκριμένου κέντρου δε διαφέρει σε τίποτα απ' αυτή των υπόλοιπων (πλην αυτών των νησιών, που λειτουργούν σαν φυλακές).

Αν υπάρχει κάτι που προκαλεί αυτό το σχολιασμό είναι η είδηση πως το συγκεκριμένο κέντρο θα τεθεί υπό την... υψηλή προστασία του Συλλόγου «Καλλιπάτειρα»! Η είδηση δημοσιεύτηκε στο μπλογκ toskonaki.blogspot.gr, που παρουσιάζει θέματα του δήμου Ζωγράφου. Σε ρεπορτάζ με τίτλο «Σύγχρονο κέντρο φιλοξενίας προσφύγων οι κατασκηνώσεις του Δήμου Ζωγράφου στη Ραφήνα», που δημοσιεύτηκε στις 16 Ιούλη, αναφέρεται: *«Τέλος, σύμφωνα με πληροφορίες το γνωστό Σωματείο ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ έχει εκδηλώσει την πρόθεσή του να θέσει υπό την προστασία του την κατασκήνωση και αυτό σίγουρα θα αναβαθμίσει από πολλές απόψεις και το χώρο και τις παρεχόμενες υπηρεσίες προς τους φιλοξενούμενους».*

Προκειμένου να επιβεβαιώσουμε την είδηση επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά με τη γραμματεία της δημάρχου Τ. Καφατσάκη-Βλάχου, που πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ, και ζητήσαμε να μιλήσουμε με την ίδια, εξηγώντας τι ακριβώς θέλουμε να τη ρωτήσουμε. Η γραμματέας μας ζήτησε να περιμένουμε και σε λίγα λεπτά επανήλθε κομίζοντας τη στάνταρ απάντηση που δίνουν όσοι παράγοντες δε θέλουν να μιλήσουν: «Η δήμαρχος είναι σε σύσκεψη, τη διέκοψα, της μετέφερα το ερώτημά σας και μου είπε πως θα σας απαντήσει μόλις τελειώσει. Δώστε μου παρακαλώ ένα κινητό και θα επικοινωνήσει η ίδια μαζί σας». Δώσαμε αριθμό κινητού και... ακόμα περιμένουμε. Το κρυφτούλι της δημάρχου επιβεβαιώνει την είδηση που έγραψε το τοπικό μπλογκ, που δεν μπορεί να τη φαντασιώθηκε ούτε να την πήρε από την «Καλλιπάτειρα» (σιγά μην έχει τόσο υψηλές επαφές ένα τοπικό μπλογκ). Από το δήμο είναι οι πληροφορίες του.

Τι εστί «Καλλιπάτειρα»; Σύλλογος κυριών βορείων προαστίων, υπό τη μορφή του «Φιλάθλου Σωματείου». Πρόεδρός του είναι η σύζυγος του εφοπλιστή Παναγόπουλου, που διαδέχτηκε τη σύζυγο του εφοπλιστή Βαρδινογιάννη. Στο ΔΣ συμμετέχουν εξέχοντα μέλη εφοπλιστικών και καπιταλιστικών οικογενειών και από πολιτικούς η Βούλτεψη. Μέλος είναι και η Κουντουρά, στην οποία το «σωματείο» ευχήθηκε καλή επιτυχία στις εκλογές του Γενάρη 2015 (οι υπόλοιπες υποψήφιες ήταν μία πασόκα και πέντε νεοδημοκράτισσες, που ευλόγως έχουν τη συντριπτική πλειοψηφία).

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζονται περισσότερα. Φαίνεται πως ο ΣΥΡΙΖΑ, στο πλαίσιο των άριστων σχέσεων που έχει αποκαταστήσει με το εφοπλιστικό κεφάλαιο (έχουμε γράψει για το αηδιαστικό γλείψιμο που έριξε σ' αυτά τα αρπακτικά του κεφαλαίου, στους γκάνγκστερ της θάλασσας ο ίδιος ο Τσίπρας), βάζει στο παιχνίδι της διαχείρισης των προσφύγων και τη φιλανθρωπική βιτρίνα τους. Το Politeia Tennis Club, το Ekali Club και άλλα παρόμοια... ευαγή ιδρύματα θα συνδράμουν τους αναξιοπαθούντες πρόσφυγες, όχι με δικά τους λεφτά φυσικά, γιατί αυτοί δε δίνουν ούτε τον πυρετό τους. Σχετικά μ' αυτή τη φιλανθρωπική μπίζνα μπορείτε να διαβάσετε στη σελίδα 13. Θα σας σηκωθεί η τρίχα από τις κυνικές ομολογίες του Μουζάλα.

Ρούμπωσε τους... κλαψιάρηδες

«Μόνο την κυβέρνηση φθείρει η κριτική των υπουργών προς το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και το ΤΑΙΠΕΔ. Μόνο αυτή παθαίνει ζημιά, όχι το ΤΑΙΠΕΔ». Τάδε έφη Στ. Πιτσιόρλας, που φώναξε τους δημοσιογράφους στον ταρατσόκηπο πολυτελούς ξενοδοχείου, με θέα την Ακρόπολη, για να τα χώσει σε υπουργούς τύπου Σκουρλέτη, Σπίρτζη, Δρίτσα (αυτούς που κατά καιρούς τον έχουν καταγγείλει) και να τονίσει πως ο ίδιος ουδέποτε αισθάνθηκε απομονωμένος, γιατί είχε και εξακολουθεί να έχει τη στήριξη του Τσίπρα που τον επέλεξε για το συγκεκριμένο πόστο.

Ποιος μπορεί να διαφωνήσει με τον Πιτσιόρλα; Ο ίδιος δεν έπαθε καμιά ζημιά, γιατί απλούστατα δε δείχνει πολιτικές φιλοδοξίες. Ηταν κάποτε στέλεχος του «εσωτερικού», αλλά στο μεταξύ το έριξε στις μπίζνες. Ως μάνατζερ και όχι ως πολιτικό πρόσωπο τον τοποθέτησαν οι Τσιπραίοι στο ΤΑΙΠΕΔ. Κι αυτός δίνει λογαριασμό μόνο στη στενή παρέα του Μαξίμου και όχι στον ΣΥΡΙΖΑ. Οταν, λοιπόν, βγαίνει ο Σκουρλέτης και προαναγγέλλει την καρατόμησή του ή όταν μοιράζει δημόσιες απειλές ο Σπίρτζης (έκανε κι η μύγα κώλο...), οι ίδιοι ξεφτιλίζονται και όχι ο Πιτσιόρλας που παραμένει ακλόνητος στη θέση του. Οσο για την πολιτική ζημιά, αυτή την υφίσταται αποκλειστικά η κυβέρνηση (που εμφανίζει την εικόνα υπουργών που γίνονται ρόμπες) και όχι το ΤΑΙΠΕΔ, που είναι μια απρόσωπη εταιρία με αποστολή το ξεπούλημα δημόσιων περιουσιακών στοιχείων.

Ο Πιτσιόρλας δεν είναι χαζός για να ζητήσει την αποπομπή των... κλαψιάρηδων υπουργών. Πέραν του ότι κάτι τέτοιο θα συνιστούσε υπέρβαση καθηκόντων, γνωρίζει πολύ καλά ότι ο Τσίπρας θα αντιμετώπιζε μεγαλύτερο πρόβλημα αν έδιωχνε τους κλαψιάρηδες από την κυβέρνηση, γιατί αυτοί θα το γύριζαν από το κλάμα (επειδή υπογράφουν τις ιδιωτικοποιήσεις που δεν τις θέλουν) στις πολιτικές καταγγελίες, οπότε θα δημιουργούσαν μεγαλύτερο πρόβλημα στην κυβέρνηση. Ασε που και οι τρεις είναι απαραίτητοι, ο καθένας για διαφορετικούς λόγους. Ο Δρίτσας είναι ηγετικό στέλεχος της φράξιας των 53+, της μεγαλύτερης οργανωμένης φράξιας του ΣΥΡΙΖΑ (πέραν των προεδρικών), οπότε έχει γερές εσωκομματικές πλάτες. Ο Σπίρτζης είναι ο εκλεκτός των εργολάβων και προστατευόμενος του κυρ-Αλέκου του Φλαμπουράρη. Οσο για τον Σκουρλέτη, μπορεί να μην συμμετέχει στο στενό ηγετικό πυρήνα όπως παλιά, όμως είναι από τους λίγους υπουργούς που μπορούν να κάνουν παιχνίδι στα μίντια και οι Τσιπραίοι τον έχουν ανάγκη. Ποιος να βγει να υποστηρίξει τη γραμμή; Ο αφασικός Παππάς ή η «δεν ξέρω πού πατώ και πού πηγαίνω» Ολγα;

Επομένως, αν ο Τσίπρας κρίνει ότι πρέπει να τους κρατήσει στην κυβέρνηση, έστω κι αν αυτοί από καιρού εις καιρόν... κλαίνε δημόσια που η κακούργα κενωνία τους αναγκάζει να υπογράψουν τις ιδιωτικοποιήσεις, του Πιτσιόρλα δεν του πέφτει λόγος. Το πρόβλημα το έχει η κυβέρνηση. Κι αν θα έπρεπε να σκεφτούν κάτι οι κλαψιάρηδες, είναι τα προβλήματα που δημιουργούν στην κυβέρνησή τους.

Ο Πιτσιόρλας φώναξε τους δημοσιογράφους, τους κέρασε κιμπάρικα (με λεφτά του ελληνικού λαού, εννοείται), ξεκαθάρισε τα πράγματα πολιτικά και τους ανακοίνωσε πως οι ιδιωτικοποιήσεις θα συνεχιστούν όπως προβλέπει το «πρόγραμμα», με την πλήρη υποστήριξη του πρωθυπουργού (που τις χαρακτηρίζει «αριστερή πολιτική, εφόσον δίνουν δουλειές, και προσφέρουν στην ανάπτυξη»), του αντιπροέδρου και του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης (Σταθάκη-Τσακαλώτου-Χουλιαράκη). Ο σκοπός της χαλαρής συνάντησης με ποτό στον ταρατσόκηπο του πολυτελούς ξενοδοχείου έγινε όχι μόνο για λόγους δημόσιων σχέσεων προσωπικά του Πιτσιόρλα (αυτό πάντοτε ισχύει για μανατζαραίους που ξαφνικά αναβαθμίστηκαν και παίζουν «πρώτη εθνική»), αλλά και για να γίνει το σχετικό «μασάζ» ενόψει των ιδιωτικοποιήσεων που θ' ακολουθήσουν.

Η επέκταση της σύμβασης παραχώρησης του αεροδρόμιου «Ελ. Βενιζέλος» για άλλα είκοσι χρόνια (από το 2026 μέχρι το 2046) θα μπορούσε να κλείσει και μέσα στο Σεπτέμβρη, είπε ο Πιτσιόρλας. Το ΤΑΙΠΕΔ κατέχει το 30% των μετοχών της εταιρίας «Διεθνής Αερολιμένας Αθηνών ΑΕ», το καναδικό fund PSP κατέχει το 40%, ο Κοπελούζος το 5%, ενώ στο Δημόσιο έχει απομείνει ένα 25%. Εκείνο που απομένει είναι να οριστεί ο διάδοχος του Π. Ρουμελιώτη στην προεδρία της εταιρίας. Θα κλάψει, βέβαια, ο Σπίρτζης, αλλά θα του κοστίσει λιγότερο αυτή τη φορά, γιατί έχει πάρει το κολάι. Ο Σπίρτζης θα κλάψει και με το διαγωνισμό για 40ετή σύμβαση παραχώρησης της Εγνατίας Οδού μαζί με τρεις κάθετους άξονες. Ελέγχει τη διοίκηση της εταιρίας, όπως λέει off the record ο Πιτσιόρλας, και μπορεί να κάνει καθυστέρηση. Γι' αυτό πρέπει να παρέμβει ο Τσίπρας και να τον βάλει στη θέση του. Μάλιστα, για να γίνει πιο ελκυστική η μπίζνα για τους υποψήφιους αγοραστές, μελετούν να δώσουν και μια άδεια για την τοποθέτηση φωτοβολταϊκών στα πρανή του μήκους 800 χιλιομέτρων οδικού άξονα. Υπάρχει ακόμα ο διαγωνισμός για τον ΟΛΘ και από το 2017 θα έχουμε το κλάμα του Σκουρλέτη, καθώς θα μπει μπροστά το ξεπούλημα του 17% της ΔΕΗ.

αντιΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δύο χιλιάδες δεκαέξι
είσαι ο μπάτλερ τους, Αλέξη

Χαίρε καλοκαιρινή (και παντός καιρού) Ελλάδα του ξεπουλήματος, της γελοιότητας, των προσκυνημένων λακέδων, της αρπαγής και της χλεύης, του παρασκηνίου, της ασύλληπτης πρέζας, των τηλεοπτικών αδειών, των εκλογικών και άλλων «νόμων», της ανάπτυξης και της ξεφτίλας.

«Η ιστορία και η κοινωνία δεν είναι μοίρα και δεν είμαστε καταδικασμένοι να υποφέρουμε πάντα τις ζωές μας όπως έχουν φτιαχτεί για μας. Η κατανόηση του τι συμβαίνει σ' αυτές, μας δίνει την δύναμη να τις αλλάξουμε» (Μάρσαλ Κόλμαν – «Πολιτική και προσωπική ζωή»).

Πραξικόπημα ενάντια σε φασιστικό καθεστώς! Το είδαμε κι αυτό, αν και το βλέπαμε σε περασμένες δεκαετίες στην Αφρική, όταν λοχίες ανέτρεπαν δεκανείς και λοχαγοί υπολοχαγούς (ποια Νατάσα ρε;). Θα μου πείτε, εδώ είδαμε αριστερή κυβέρνηση να είναι δεξιότερη της δεξιάς, δηλωμένο άθεο να κάνει παρέα με τους ισχυρότερους της εκκλησιαστικής ιεραρχίας και μαρξιστή να ξηλώνει τα εργατικά δικαιώματα. Σε εμμονικές και ξεπερασμένες λεπτομέρειες θα κολλάμε τώρα;

«Η μικροαστική τάξη είναι εκείνη που τραβιέται προς το μέρος της μεγαλοαστικής τάξης και σε σημαντικό βαθμό υποτάσσεται σ' αυτήν μέσω του μηχανισμού που προσφέρει στ' ανώτερα στρώματα της αγροτιάς, των χειροτεχνών, των εμπόρων κ.α. σχετικά βολικές, ήσυχες και τιμητικές θεσούλες, που τοποθετούν τους κατόχους τους πάνω από τον λαό» (Β.Ι. Λένιν – «Κράτος και επανάσταση»).

Φυσικά και υπάρχει ασφάλεια στο internet. Οπως άλλωστε και το αντίστροφο.

Με σεμνότητα, ταπεινότητα και χωρίς τυμπανοκρουσίες θα γιορταστεί και φέτος η «μεταπολίτευση», όπως αρμόζει άλλωστε σε τελετές νεκροταφείου.

- Πόσο πουλάει τη βίλα του ο Γιάννος μας, Παγώνα;
- Τι πήγες και θυμήθηκες βρε τρισκαταραμένε...
- Δεν το θυμήθηκα εγώ, το γράψαν' οι φυλλάδες.
- Εκείνες που τον γλύφανε; Παράτα μας καημένε.

«Οι περισσότεροι άνθρωποι δεν θέλουν πραγματικά ελευθερία, επειδή η ελευθερία προϋποθέτει ανάληψη ευθύνης. Και οι περισσότεροι άνθρωποι τρέμουν την ανάληψη ευθύνης» (Sigmund Freud).

Μπορεί η Κοκκινοσκουφίτσα να μην έχει τηλεόραση για πολλά-πολλά χρόνια, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως παύει να θλίβεται για το «κόψιμο» των επίδοξων καναλιών του Ιβάν Σαββίδη, των Κύπριων και του λαοφιλέστατου Mega μας. Ασφαλώς (ass-φαλλός) θα είχαν πολλά άνθη να προσθέσουν στο τηλεοπτικό τοπίο και να προσφέρουν στον πλουραλισμό και την έγκυρη ενημέρωση των ιθαγενών. Που μπορεί να βρίζουν και να γράφουν παπαριές στα μέσα κυνωνικής δικτύωσης, αλλά νυχθημερόν αυτά ορίζουν τους βιοτόπους τους...

«Τάχα για ποια ευθύνη και αξιοπρέπεια θα μιλάνε οι ασύνετοι μικροαστοί / οι κυνικοί πορνογράφοι των χαμαιτυπείων / οι δαιμονόπληχτοι μεταπράτες του δικού μας αίματος» (Κώστας Θρακιώτης – «Η οργή των αγαλμάτων»).

Αλλους τους λείπει το παγωτό, άλλους οι διακοπές, σ' εμάς έλειψε λίγος Πάγκαλος κι ακόμη περισσότερο λίγος Πολύδωρας.

Αποτροπιασμός. Στις ΗΠΑ σκοτώνουν αστυνομικούς, μετά από εκατοντάδες φόνους μαύρων από τους ένστολους εργαζόμενους της άλλης πλευράς του Ατλαντικού! Φρίκη! Που την κάνει ακόμη μεγαλύτερη η σιωπή του κώματος (ένα είναι το κώμα).

- Είχε, δεν είχε, ίδρυσε σχολή ο κωλοτούμπας
θαυμάζουνε, τον χαίρονται, τον αντιγράφουν κι άλλοι.
Bremain το Brexit έκανε, αυτός, ο πρωτοπόρος
κι εσείς λέτε ό,τι θέλετε. Του βγάζω το καπέλο.

«Μην αφήνετε τον εαυτό σας να παρασύρεται από τα δόγματα, τις στολές, τις δοξασίες, μην αφήνετε τον εαυτό σας να εξαπατάται από αυτόν που σας κυβερνά, από αυτόν που σας υπόσχεται, από αυτόν που σας φοβίζει, από αυτόν που θέλει να αντικαταστήσει έναν αφέντη μ' έναν καινούργιο αφέντη, μην είστε κοπάδι, για το Θεό, μην καλύπτεστε πίσω από τα φταιξίματα των άλλων, να αγωνίζεστε, να σκέφτεστε με το μυαλό σας, να θυμάστε ότι ο καθένας είναι κάποιος, ένα πολύτιμο, υπεύθυνο άτομο, δημιουργός του εαυτού του, να το υπερασπίζεστε το εγώ σας, πυρήνα κάθε ελευθερίας, η ελευθερία είναι καθήκον, περισσότερο από δικαίωμα είναι καθήκον» (Αλέκος Παναγούλης).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ο Δρίτσας σαν γύφτικο σκεπάρνι

Καμαρώνει για τα συγχαρητήρια του σφαγέα Νετανιάχου

Εχει όριο η προσωπική ξεφτίλα για έναν υπουργό του ΣΥΡΙΖΑ που το έπαιζε αριστερός και φίλος του παλαιστινιακού λαού; Οχι δεν έχει. Απαξ και ο άλλος αποφάσισε να παραμείνει γαντζωμένος στην εξουσία και όσα αυτή του εξασφαλίζει, έχει ξεχάσει τι σημαίνει στοιχειώδης προσωπική αξιοπρέπεια. Ετσι, μετά τη φωτογράφιση με την πρέσβειρα της σιωνιστικής οντότητας στο υπουργείο, ήρθε η ώρα ο Θοδωρής Δρίτσας να καμαρώσει δημόσια, από το βήμα της Βουλής, για τα συγχαρητήρια που του απένειμε ο σφαγέας Νετανιάχου!

Εγινε την περασμένη Δευτέρα, κατά τη διάρκεια της συζήτησης επίκαιρης ερώτησης του βουλευτή της ΝΔ Κατσαφάδου, σχετικά με ένα επεισόδιο που έγινε το Μάη στο λιμάνι της Μυτιλήνης, όταν δύο πρόσφυγες προσπάθησαν να επιβιβαστούν σε κρουαζιερόπλοιο και απωθήθηκαν από το πλήρωμά του. Ο δεξιός ρώτησε «αν υπάρχουν και αν εφαρμόζονται τα ενδεδειγμένα μέτρα ασφαλείας σε όλους τους λιμένες της χώρας», γιατί «το ζήτημα της κρουαζιέρας είναι μια εθνική υποχρέωση». Επί τη ευκαιρία, ανακάτεψε και «όλες αυτές τις απεργίες των ναυτεργατών», που «δημιούργησαν πάρα πολύ σοβαρά προβλήματα» (δεν απήργησαν οι ναυτεργάτες, βέβαια, αλλά οι λιμενεργάτες, αλλά αυτά είναι ψιλά γράμματα για κάποιον που με δυσκολία χειρίζεται την ελληνική γλώσσα).

Ο Δρίτσας απάντησε ότι το επεισόδιο με τους δύο πρόσφυγες ήταν τόσο ασήμαντο που δεν το κατέγραψε καν το Λιμενικό. Γενικότερα, όπως είπε, «και σε αυτή την άφιξη του συγκεκριμένου κρουαζιερόπλοιου, υπήρχε η εφαρμογή του κώδικα ISPS και μάλιστα με τα πρόσθετα μέτρα, όπως αυτά από τις 24 Φεβρουαρίου του 2016 συγκροτήθηκαν σε ειδικό σχέδιο μέτρων αστυνόμευσης και τάξης ειδικά για τα κρουαζιερόπλοια, με μονάδες της Λιμενικής Αστυνομίας, με ασκήσεις και μέτρα τάξης και ανάπτυξης προσωπικού, με τα ΚΕΑ, με τα γραφεία ασφαλείας, με τα λιμενικά όργανα σε καίρια σημεία εντός και εκτός του λιμένα».

Ο δεξιός επανήλθε υποστηρίζοντας ότι «έγινε μία συλλογική προσπάθεια για να κρατηθεί το θέμα χαμηλά», που «δεν είναι κάτι το οποίο είναι κακό ούτε είναι κάτι το οποίο είναι πρωτόγνωρο», όμως συνέχισε να κινδυνολογεί, οπότε ο Δρίτσας επιστράτευσε τα... μεγάλα μέσα στη δευτερολογία του. θαυμάστε τον:

«Σε κάθε περίπτωση, σας λέω και πάλι ότι είναι μικρό το διάστημα από τότε που επισκεφθήκαμε όλη η Κυβέρνηση, με τον Πρωθυπουργό, το Ισραήλ και είχαμε τη διακυβερνητική συνάντηση. Το ίδιο και πρόσφατα, λίγο αργότερα, στη Σμύρνη. Στο Ισραήλ –που ξέρετε πόσο βάρος δίνει το κράτος αυτό στα ζητήματα ασφάλειας- τόσο στην ωριαία συνάντηση με τον ομόλογο Υπουργό στην επίσκεψη αυτή, όσο εν συνεχεία και στο γεύμα εργασίας με τους δύο Πρωθυπουργούς, με τον Νετανιάχου και τον Αλέξη Τσίπρα και όλους τους Υπουργούς, ο ίδιος ο Νετανιάχου, πέρα από τον αρμόδιο Υπουργό, στάθηκε πολύ συγκεκριμένα σε αυτό το σημείο. Και όταν ενημερώθηκε ότι εγώ είμαι ο πολιτικός προϊστάμενος του Λιμενικού Σώματος, μου είπε: "Επιθυμώ και οφείλω να σας εκφράσω τα συγχαρητήρια της κυβέρνησής μου και εμού προσωπικά, διότι έχω ενημέρωση και το παρακολουθούμε το θέμα αυτό, ότι το Λιμενικό Σώμα εξασφαλίζει πλήρη ασφάλεια, με κανόνες απολύτως εγγυημένους, για τους πολίτες του Ισραήλ. Γι' αυτό και συμμετέχουμε στα ταξίδια κρουαζιέρας". Αυτό το είπε ο Νιετανιάχου, το είπε ο ομόλογος Υπουργός, το είπαν οι αρμόδιοι Υπουργοί στη Σμύρνη, όταν την επισκεφθήκαμε, με άλλους όρους και για άλλους λόγους».

Ο Δρίτσας βοηθούσε στο παρελθόν το κίνημα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Το Γενάρη του 2009 είχε επιβιβαστεί στο πλοιάριο «Αρίων» που θα δοκίμαζε να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας, που βομβαρδιζόταν ανηλεώς από τα σιωνιστικά καθάρματα. Το πλοιάριο απέπλευσε από τη Λάρνακα, αλλά στ' ανοιχτά έπαθε βλάβη και αναγκάστηκε να επιστρέψει. Τότε, οι δύο βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, που είχαν επιβιβαστεί για το ταξίδι προς τη Γάζα, Δρίτσας και Σακοράφα, κατέβηκαν και δεν πήραν μέρος στη δεύτερη απόπειρα, η οποία αναχαιτίστηκε από πολεμικά σκάφη των σιωνιστών στη μέση της Μεσογείου. Παρέμειναν, όμως, στην Κύπρο και βοηθούσαν την αποστολή. «Η Σακοράφα και ο Δρίτσας δραστήριοι, τύπωσαν με το σπρέι τα γράμματα και ανάρτησαν το πανό στην αριστερή πλευρά του "Αρίωνα"», έγραφε στην ανταπόκρισή του ο σύντροφος Πέτρος Περάκης, που ταξίδεψε εσπευσμένα στην Κύπρο για να πάρει μέρος στο τελικό ταξίδι («Κόντρα», αρ. φύλλου 540, 24.1.2009).

Ο Δρίτσας βοήθησε και την Πρωτοβουλία «Ενα καράβι για τη Γάζα», που συμμετείχε στο Στολίσκο της Ελευθερίας, που χτυπήθηκε από το σιωνιστικό ναυτικό στις 31.5.2010, με τραγικό απολογισμό τους δέκα νεκρούς στο «Mavi Marmara». Τώρα, αυτός που κατήγγελε τους σιωνιστές και στήριζε (έστω και υποστηρικτικά και όχι στην πρώτη γραμμή) πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στο μαχόμενο παλαιστινιακό λαό, χαριεντίζεται με τους σιωνιστές και επιδεικνύει ως διάσημα τα συγχαρητήρια που του έδωσε ο σφαγέας Νετανιάχου.

Επαγγελματίες είναι οι άνθρωποι σαν τον Δρίτσα. Πολιτική καριέρα κάνουν. «Πότε Βούδας, πότε Κούδας, πότε Ιησούς κι Ιούδας», που έγραφε και ο μακαρίτης ο Ρασούλης. Αντιμνημονιακός στην αντιπολίτευση, μνημονιακός στην κυβέρνηση. Αλληλέγγυος στον παλαιστινιακό λαό στην αντιπολίτευση, γιατί αυτό έφερνε αριστερές ψήφους και αριστερούς σταυρούς στο συριζοψηφοδέλτιο, συνδαιτημόνας του Νετανιάχου και παρασημοφορούμενος απ' αυτόν, στην κυβέρνηση. Λέτε ο Νετανιάχου να μη γνωρίζει το ιστορικό του Δρίτσα; Το γνωρίζει και πολύ καλά μάλιστα. Οι εν Ελλάδι πράκτορες του σιωνισμού παρακολουθούν τα πάντα και φακελώνουν τους πάντες. Εχουν αναφερθεί ακόμα και σε ονόματα Ελλήνων στις ιστοσελίδες τους.

Ομως ο ακροδεξιός σιωνιστής Νετανιάχου είναι επίσης επαγγελματίας της πολιτικής. Οταν βλέπει τον ΣΥΡΙΖΑ να τον προσκυνά (ενώ το 2011 ο Κουράκης ξεσήκωνε τον κόσμο επειδή ο Τσίπρας συναντήθηκε με τον Σίμον Πέρεζ, τότε πρόεδρο του Ισραήλ, που επισκέφτηκε την Ελλάδα), δεν έχει κανένα λόγο να θέσει ζήτημα για τον ένα ή τον άλλο υπουργό. Αντίθετα, από το σύνολο των υπουργών που συνόδευαν τον Τσίπρα στο Ισραήλ, επιλέγει ειδικά τον Δρίτσα για να του απονείμει συγχαρητήρια. Είναι τα συγχαρητήρια του θριαμβευτή προς εκείνους που κάποια στιγμή στήριζαν το αντισιωνιστικό κίνημα στην Ελλάδα και ως μέλη της συγκυβέρνησης των ΣΥΡΙΖΑΝΕΛ κάνουν έμπρακτη αυτοκριτική για τα «νεανικά τους αμαρτήματα».

Νομίζουν ότι απευθύνονται σε Χαχόλους

Βουλή, Δευτέρα 18 Ιούλη, διαδικασία κοινοβουλευτικού ελέγχου. Ο βουλευτής Χανίων του ΣΥΡΙΖΑ Αντώνης Μπαλωμενάκης έχει καταθέσει επίκαιρη ερώτηση στον Κατρούγκαλο «σχετικά με την εφαρμογή κριτηρίου εντοπιότητας στις προσλήψεις προσωπικού από την εταιρεία FRAPORT AE». Αφού λέει τα γνωστά κλαψιάρικα («η σημερινή Κυβέρνηση ήταν υποχρεωμένη να κυρώσει και να δεχτεί αυτήν τη διεθνή της υποχρέωση»), αναφέρεται στη δήλωση που έκανε ο διευθύνων σύμβουλος της Fraport, «σε μια επίδειξη πιθανότατα καλών προθέσεων, που βεβαίως δεν έχουν δεσμευτικότητα», ότι «θα κυριαρχήσει το ελληνικό στοιχείο στις προσλήψεις». Και συμπληρώνει με νόημα: «Οι τοπικές κοινωνίες όπου βρίσκονται τα αεροδρόμια, παρά ταύτα, επιμένουν ότι θα πρέπει να εισαχθεί και το κριτήριο της εντοπιότητας για ευνόητους λόγους».

Ως... αριστερός Μαυρογιαλούρος, ο Μπαλωμενάκης προσπαθεί να πουλήσει εκδούλευση στην εκλογική του πελατεία: «Να διορίσω μερικούς πασχίζω, σύντεκνοι». Ο Κατρούγκαλος πιάνει, βέβαια, «το υπονοούμενο» και το γυρίζει στο καλαματιανό, πιάνοντας το νήμα από μια αναφορά του Μπαλωμενάκη στον... αγώνα για την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων: «Επομένως, δεδομένου ότι δίνουμε ιδιαίτερη έμφαση στην επαναφορά των κλαδικών συμβάσεων εργασίας, είναι πεποίθησή μου ότι μετά το αίσιο πέρας των διαπραγματεύσεων του φθινοπώρου, θα μπορέσει η Ελλάδα να επιστρέψει στο ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, μια που τα προηγούμενα μνημόνια ισοδυναμούσαν με εισιτήριο αποχώρησης από αυτό κι επομένως θα μπορέσουμε να ρυθμίσουμε και το ζήτημα των εργαζομένων στη FRAPORT»!

Ο Μπαλωμενάκης, όμως, έχει τον πόνο του. Κάτι πρέπει να πουλήσει στην εκλογική του πελατεία. Επανέρχεται γεμάτος ευγένεια: «Θα ήθελα να παρακαλέσω, κύριε Υπουργέ, αν έχετε κάτι συγκεκριμένο, πιο ειδικό, να μας το πείτε. Δηλαδή σκέφτομαι το εξής: Οσον αφορά το θέμα της εντο-

Πλιάτσικο με το προσφυγικό

«Δυστυχώς, τα άλλα λεφτά δεν μπορούμε να τα ελέγξουμε, τα λεφτά, δηλαδή, που δόθηκαν σε διεθνείς οργανισμούς, σε ΜΚΟ. Αυτό είναι ένα ζήτημα. Το έχουμε θέσει επανειλημμένως. Όσο κι αν συνεργαζόμαστε πολύ καλά και με τον κ. Αβραμόπουλο και με τον κ. Στυλιανίδη, εκεί πέρα υπάρχουν τεράστια ποσά που δεν μπορούμε να τα ελέγξουμε (...) Από τα 210 εκατομμύρια ευρώ τα 59,82 εκατομμύρια ευρώ δόθηκαν στο κράτος και τα 150,62 εκατομμύρια ευρώ δόθηκαν σε διεθνείς οργανισμούς, τους οποίους πάλι δεν μπορούμε να ελέγξουμε. Αυτοί όλοι θα ελεγχθούν αργότερα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Εμείς δεν μπορούμε να τους ελέγξουμε (...) Για το 2016 από τα έκτακτα η Ελλάδα πήρε 210,44 εκατομμύρια, χώρια αυτά που πήγαν απευθείας στις ΜΚΟ. Από τα 210,44 εκατομμύρια ευρώ τα 59,82 εκατομμύρια ευρώ πήγαν σε κρατικούς φορείς και τα 150,62 εκατομμύρια ευρώ σε διεθνείς οργανισμούς. Εννοώ τον Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, την Υπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ».

Με το γνώριμο στιλάκι του και την κουτοπονηριά που τον διακρίνει, ο αναπληρωτής υπουργός Ι. Μουζάλας έφερε τους βουλευτές της ΝΔ μπροστά στο δίλημμα: τα θέλουμε τα λεφτά για τη διαχείριση του προσφυγικού ή δεν τα θέλουμε; Αν τα θέλουμε, αυτός είναι ο τρόπος για να τα πάρουμε. Ενα τμήμα θα πάρει το κράτος και το μεγαλύτερο τμήμα θα πάει στις ΜΚΟ, που δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να τις ελέγξουμε! Και οι δεξιοί, που προηγουμένως πήγαν να σπεκουλάρουν, εκφράζοντας συμφωνία ακόμα και με τις αντι-ΜΚΟ απόψεις του Περισσού, κατάπιαν τη γλώσσα τους. Ετσι, η συζήτηση της επίκαιρης επερώτησης που είχαν υποβάλει, εξελίχθηκε κυρίως σε αντιπαράθεση με τον Σταθάκη σχετικά με το αν απορροφήθηκαν όλα τα κονδύλια ή όχι. Το κρίσιμο θέμα των ΜΚΟ δεν το άγγιξαν καν, από τη στιγμή που ο παμπόνηρος Μουζάλας (άνθρωπος των ΜΚΟ και ο ίδιος) το έθεσε ωμά και κυνικά.

Ο κυνισμός του Μουζάλα έφτασε μέχρι του σημείου να περιγράψει και με ποσοστιαίους όρους το πλιάτσικο στο οποίο επιδίδονται οι ΜΚΟ: *«Επίσης, είναι εις βάρος της οικονομικής κατάστασης το γεγονός ότι με βάση τα διεθνή standards ένας διεθνής οργανισμός ή μια ΜΚΟ που αξιοποιεί τα χρήματα που της δίνουν ξοδεύοντας το 20% με 25% για δικά της διοικητικά έξοδα -αυτό αφορά το 25% στα 150 εκατομμύρια ευρώ- θεωρείται χρηστή διοίκηση». «Δεν είναι καλό για τον τόπο το ότι έγινε έτσι»*, συμπλήρωσε υποκριτικά για να δείξει ότι αυτός τάχα διαφωνεί.

Μπορούμε, επομένως, να καταλάβουμε τι πλιάτσικο γίνεται. Οι ΜΚΟ δικαιολογούν ένα 20-25% ως λειτουργικά τους έξοδα. Προσθέστε εικονικές δαπάνες και υπερτιμολογήσεις και θα καταλάβετε τι γίνεται. Και γιατί να μη γίνει, όταν το ελληνικό κράτος ομολογεί ότι δεν έχει κανένα δικαίωμα ελέγχου; Η μεταφορά της ευθύνης στην ΕΕ από τον Μουζάλα είναι καθαρά υποκριτική. Δοκίμασαν να θέσουν βέτο επ' αυτού και δεν τα κατάφεραν; Δεν το έκαναν. Και δεν το έκαναν για τον απλούστατο λόγο ότι έχουν δικούς τους ανθρώπους στις ΜΚΟ, που ασχολούνται για χρόνια με τις συγκεκριμένες μπίζνες. Αυτοί οι άνθρωποι «κονόμαγαν» επί των προηγούμενων κυβερνήσεων, πόσω μάλλον με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Στο τέλος, στη δευτερολογία του, για να μη δημιουργηθεί καμιά παρεξήγηση από τις αποστάσεις που είχε κρατήσει προηγούμενα, ο Μουζάλας φρόντισε να ξεκαθαρίσει την κυβερνητική θέση: *«Σχετικά με τις ΜΚΟ, εγώ δεν μίλησα για πάρτι. Γιατί, εάν μιλήσω για πάρτι, μετά δεν μπορώ να βγω στην Ευρώπη. Είπα κάτι πολύ απλό: ότι δεν έχουμε δικαιοδοσία να τις ελέγξουμε, ενώ εμάς μας ελέγχουν συνέχεια. Το Ελεγκτικό Συνέδριο -ας το πούμε- της Ευρώπης ήρθε για να δει τι κάνουμε τα λεφτά δύο φορές. Για τις ΜΚΟ αυτό θα γίνει μετά από χρόνια. Τι να κάνουμε;»*. Και συνέχισε με την ίδια κουτοπονηριά: *«Εσείς τι θα κάνατε; Λέει ο κύριος Βουλευτής του ΚΚΕ να μην τα πάρουν οι ΜΚΟ. Νομίζω, κύριε Τζαβάρα, ότι αυτή είναι και η δική σας άποψη. Και η δική μας αυτή είναι»*. «Είμαι επιφυλακτικός απέναντι στις ΜΚΟ», απάντησε ο Τζαβάρας, «νερώνοντας» τη συμφωνία του με τις αντι-ΜΚΟ θέσεις του Περισσού. Για να κλείσει τη σχετική συζήτηση ο Μουζάλας, χωρίς κανείς να του φέρει αντίρρηση: *«Και η δική μας αυτή είναι, να τα πάρει το κράτος. Δεν τα έδωσαν, κύριοι. Το παλέψαμε στην Ευρωπαϊκή Ενωση και είμαι βέβαιος ότι το παλέψατε και εσείς στα ευρωπαϊκά σας κόμματα. Δεν τα δίνουν. Τι θα πούμε, ότι δεν θα τα πάρουμε; Είναι 300 εκατομμύρια. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί»*.

Συμπέρασμα: το πλιάτσικο (και όχι απλώς πάρτι) των ΜΚΟ θα συνεχιστεί, με τις ευλογίες της ΕΕ και του εγχώριου πολιτικού προσωπικού.

Πλιάτσικο ιμπεριαλιστών

«Η απόκτηση της ΤΡΑΙΝΟΣΕ εντάσσεται στο σχέδιο διεθνούς επέκτασης των ιταλικών σιδηροδρόμων. Ο ελληνικός σιδηρόδρομος θα επωφεληθεί από την τεχνογνωσία και τη μακρά εμπειρία της Ferrovie dello Stato Italiane, οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να ανησυχούν». Αυτά αναφέρει, μεταξύ άλλων, σε δήλωσή του, ο Ρενάτο Ματσοντσίνι, διευθύνων σύμβουλος των Σιδηροδρόμων του Ιταλικού Κράτους. Μια κρατική ιταλική εταιρία έρχεται να αγοράσει μια κρατική ελληνική εταιρία, στο πλαίσιο της διεθνούς επέκτασής της, όπως δηλώνει ο αρχιμάνατζέρ της.

Πριν δούμε σε τι συνίσταται η διεθνής επέκταση της FSI, ας ασχοληθούμε λίγο με τη διαδικασία εξαγοράς της ΤΡΑΙΝΟΣΕ. Στο διαγωνισμό που προκήρυξε η ΤΡΑΙΝΟΣΕ έμεινε στο τέλος μόνο η FSI. Γιατί αποσύρθηκαν οι άλλοι διεκδικητές, μεταξύ των οποίων φερόταν να είναι και μια ρωσική κρατική εταιρία; Ηταν ασύμφορο το τίμημα ή είναι ασύμφορη η ίδια η επένδυση; Αν απαντήσουμε καταφατικά, τότε σημαίνει ότι οι Ιταλοί πιάστηκαν κορόιδα. Κι επειδή ένα κρατικό μονοπώλιο επιπέδου FSI δεν μπορεί να πιαστεί κορόιδο από το ψωριάρικο ελληνικό κράτος, η απάντηση στην οποία πρέπει να καταλήξουμε αποτελεί δάνειο από ένα παλιό ρεμπέτικο τραγούδι: «τα μιλήσανε, τα συμφωνήσανε».

Δεν είναι σπάνιο το φαινόμενο της μοιρασιάς της λείας εξαρτημένων χωρών ανάμεσα στα μονοπώλια ιμπεριαλιστικών χωρών. Αντίθετα, αποτελούν τον κανόνα. Για παράδειγμα, αν δει κανείς τις επενδύσεις ευρωπαϊκών μονοπωλιακών ομίλων και τις πωλήσεις επίσης ευρωπαϊκών μονοπωλιακών ομίλων στην Ελλάδα κατά τα τελευταία 30-40 χρόνια, θα διαπιστώσει μια «αρμονική» μοιρασιά ανάμεσα σε γερμανικά και γαλλικά μονοπώλια. Εχουν πάρει μερίδιο ακόμα και στις πωλήσεις όπλων, τομέα που νέμονται κυρίως οι Αμερικανοί. Οι Γερμανοί πούλησαν άρματα μάχης (και όχι μόνο), οι Γάλλοι πούλησαν πολεμικά αεροσκάφη (και όχι μόνο). Στον τομέα των υποδομών οι Γερμανοί πήραν το καινούργιο αεροδρόμιο της Αθήνας («Χόχτιφ»), οι Γάλλοι πήραν τη γέφυρα Ρίου-Αντίριου και τμήματα των αυτοκινητόδρομων («Βινσί»). Μάλλον ήταν καιρός να πάρουν και οι Ιταλοί κάτι.

Το παρασκήνιο αυτής της μοιρασιάς δε θα το μάθουμε, βέβαια, όμως πέρα από την απόσυρση όλων των άλλων διεκδικητών, ώστε να μείνει μόνη της η κρατική ιταλική εταιρία, πρέπει να σημειώσουμε και τη βιασύνη του ΤΑΙΠΕΔ να δεχτεί το τίμημα των 45 εκατ. ευρώ. Συνήθως, όταν σε κάποιον διαγωνισμό μένει ένας μόνο ανταγωνιστής, ή ο διαγωνισμός κηρύσσεται άγονος ή ο πωλητής (το ΤΑΙΠΕΔ, δηλαδή το μέγαρο Μαξίμου) δηλώνει ότι θα ξεκινήσει ένα γύρο διαπραγμάτευσης, με στόχο να ανεβάσει το τίμημα. Εν προκειμένω, το ΤΑΙΠΕΔ έκρινε ικανοποιητική την προσφορά των 45 εκατ. ευρώ που έκανε η FSI. Για να καταλάβουμε πόσο «ικανοποιητικό» είναι αυτό το τίμημα, θυμίζουμε πως όταν ήταν στην αντιπολίτευση, ο ΣΥΡΙΖΑ (όχι μέσω κάποιου μέλους της φράξιας των Λαφαζανικών, αλλά μέσω του «σοβαρού» Γιώργου Σταθάκη) κατήγγειλε τη συγκυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων ότι ετοιμάζεται να ξεπουλήσει την ΤΡΑΙΝΟΣΕ έναντι 300 εκατ. ευρώ, τίμημα που χαρακτήριζε «προκλητικά χαμηλό»! Πώς θα έπρεπε να χαρακτηριστεί το ξεπούλημα σε τίμημα εφτά φορές χαμηλότερο από εκείνο το «προκλητικά χαμηλό»; Μάλλον δεν υπάρχει η κατάλληλη λέξη στην ελληνική γλώσσα.

Τι είναι εκείνο που έκανε τους Ιταλούς να επεκταθούν στο ελληνικό σιδηροδρομικό δίκτυο; Δεν είναι ασφαλώς η ελληνική αγορά ούτε οι προοπτικές της. Ακόμα και με ένα τόσο εξευτελιστικό τίμημα ένα μονοπώλιο δεν έρχεται να εμπλακεί σε κάτι που δεν αξίζει τον κόπο. Οι πάντες γνωρίζουν πως αν δεν είχε πουληθεί το λιμάνι του Πειραιά στην Cosco κι αν δεν είχε βγει σε δημοπρασία ξεπουλήματος και το λιμάνι της Θεσσαλονίκης, κανένας μονοπωλιακός όμιλος δε θα ενδιαφερόταν για τους ελληνικούς σιδηροδρόμους. Η Κομισιόν, εκπροσωπώντας το συνασπισμένο μονοπωλιακό κεφάλαιο των ευρωπαϊκών χωρών, έδωσε την άδεια να γίνει το λιμάνι του Πειραιά βάση του εμπόριου με την Κίνα. Δεν επέτρεψε όμως στους κινέζους ιμπεριαλιστές να δημιουργήσουν έναν ανεξέλεγκτο μηχανισμό, που να περιλαμβάνει ενδεχομένως και τμήμα της παραγωγής, ώστε να μπορούν να «σπρώχνουν» στην ευρωπαϊκή αγορά προϊόντα με την ένδειξη «made in EU» (ένδειξη που θα αποκτούσαν στην Ελλάδα). Ακόμα και η διαμετακόμιση μέσω σιδηροδρόμου έμεινε υπό ευρωπαϊκό έλεγχο, δε δόθηκε στους Κινέζους που δίχως άλλο θα την ήθελαν.

Και γιατί, ενόψει αυτής της προοπτικής, το ελληνικό κράτος δεν κράτησε την ΤΡΑΙΝΟΣΕ; Τα 45 εκατ. ευρώ που θα πάρει είναι τίμημα της πλάκας, για να πει κανείς ότι βρέθηκε στην ανάγκη και πουλάει. Η απάντηση είναι απλή: στο πλαίσιο των Μνημονίων, οι ιμπεριαλιστές δανειστές βαθαίνουν τον αποικισμό της χώρας. Κάνουν πλιάτσικο σε ό,τι μπορεί να τους αποφέρει κέρδος, χωρίς να κάνουν οι ίδιες μεγάλες επενδύσεις και να ρισκάρουν κεφάλαια. Οι Γερμανοί πήραν τα 14 περιφερειακά αεροδρόμια για να κάνουν μπίζνες με τον τουρισμό, τη μόνη ανθούσα ελληνική «βιομηχανία». Δεκάρα δε θα βγει από τα ταμεία της Fraport, καθώς ό,τι χρειαστεί να επενδύσουν θα το δανειστούν από ελληνικές τράπεζες. Αντίστοιχα, οι Ιταλοί παίρνουν την εταιρία εκμετάλλευσης των σιδηροδρόμων με το εξευτελιστικό τίμημα των 45 εκατ. ευρώ, ενώ τις επενδύσεις στις υποδομές (διπλή γραμμή, ηλεκτροκίνηση κτλ.) θα τις αναλάβει το ελληνικό κράτος μέσω του ΟΣΕ.

Μαυρογιαλούροι νέας κοπής

Τι δουλειά έχει η υφυπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων να εκδίδει ανακοινώσεις για θέματα αρμοδιότητας αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών; Στον κόσμο των σύγχρονων Μαυρογιαλούρων όλα γίνονται. Τι πρόβλημα, δηλαδή, υπάρχει που η υφυπουργός ΥΠΟΜΕΔΙ Μ. Χρυσοβελώνη (ανελίστρια) εξέδωσε Δελτίο Τύπου (όχι μέσω του Γραφείου Τύπου του υπουργείου, αλλά από το προσωπικό της Γραφείο), αναφερόμενη σε συνάντηση που έγινε στο γραφείο του αναπληρωτή υπουργού Οικονομικών Τρ. Αλεξιάδη με την Ομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών και Εμπόρων Ν. Μαγνησίας; Εκλογική της περιφέρεια είναι, αυτή προφανώς κανόνισε τη συνάντηση με τον Αλεξιάδη, φώναξε (για ξεκάρφωμα) και τους υπόλοιπους βουλευτές του νομού (δυο συριζαίους και έναν νεοδημοκράτη) και στο τέλος εξέδωσε η ίδια Δελτίο Τύπου.

Αμα δεν εξέδιδε ανακοίνωση η αναρμόδια υφυπουργός, ποιος θα εξέδιδε, ο αρμόδιος αναπληρωτής υπουργός; Αυτός δεν έκανε τίποτα, για τον απλούστατο λόγο ότι δεν είπε απολύτως τίποτα, πέραν του ότι «κατά την παρούσα φάση, η κυβέρνηση καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να επιτευχθούν οι στόχοι που συμφωνήθηκαν με τους δανειστές, ώστε να είναι δυνατόν στο μέλλον να αποκτηθούν κάποιοι βαθμοί ελευθερίας σε ό,τι αφορά την διαχείριση των δημοσιονομικών, με στόχο να αμβλυνθούν τα δύσκολα αυτά μέτρα». Τις συνήθεις μπούρδες, δηλαδή.

Και τι έκανε είδηση η Χρυσοβελώνη; Οτι ο Αλεξιάδης «αναφέρθηκε στον ακατάσχετο προσωπικό λογαριασμό, επισημαίνοντας ότι μέχρι το ποσό των 1250 ευρώ δεν υπάρχει κατάσχεση, ενώ προανήγγειλε ότι επίκειται πρωτοβουλία του ΥΠΟΙΚ στην οποία θα προβλέπεται ότι ο λογαριασμός POS για τις επιχειρήσεις θα είναι ακατάσχετος, ωστόσο διευκρίνισε ότι οι συναλλαγές μέσω αυτού θα πρέπει να γίνονται αποκλειστικά με ηλεκτρονικό τρόπο ή με την χρήση κάρτας». Πράγματα χιλιοειπωμένα, που θα ισχύουν για όλους και όχι ειδικά για τους Μάγνητες!

πιότητας, καταλαβαίνω ότι είναι θέμα διαπραγματεύσεων και δεν τίθεται θέμα νομικό, προφανώς, δεν υπάρχει δεσμευτικότητα. Ομως, στο θέμα της ερμηνείας του όρου "ελεύθερες προσλήψεις", "όροι αγοράς" κ.λπ. νομίζω –χωρίς ας πούμε να προκαταλαμβάνω τίποτα, διότι αντιλαμβάνομαι ότι είναι θέματα διαπραγματεύσεων και θέματα, αν θέλετε, και συσχετισμών και συγκυρίας- ότι είναι δυνατόν να επιδιώξει η ελληνική Κυβέρνηση μια ερμηνευτική δήλωση στη σύμβαση αυτή. Αν μπορείτε να το εξετάσετε αυτό στα πλαίσια των κανόνων που ισχύουν στο διεθνές δίκαιο, δεδομένου βέβαια ότι δεν μπορούμε να εκφράσουμε εμείς επιφύλαξη διότι έχει ήδη υπογραφεί και έχει κυρωθεί. Γιατί, όπως είναι παγίως γνωστό, κυρωθείσης της συμβάσεως δεν μπορούμε να διατυπώσουμε εμείς κανενός είδους επιφύλαξη. Μπορούμε, όμως, να προβούμε σε μια ερμηνευτική δήλωση ότι σε κάθε περίπτωση υπερισχύουν οι κανόνες που ρυθμίζουν την αγορά εργασίας της Ελλάδας και με αυτό το πλαίσιο νομίζω ότι μπορούμε να διαπραγματευτούμε και να διεκδικήσουμε αυτό που εσείς είπατε».

Παρά τα κιλά του και τον κίνδυνο να του φύγει το μαντιλάκι από το πέτο, ο Κατρούγκαλος κάνει μια αστραπιαία επιτόπια ντρίπλα που θα τη ζήλευε και ο Χατζηπαναγής και δίνει τη λύση: «Κύριε συνάδελφε, θεωρώ ότι αντί να προσπαθήσουμε να ερμηνεύσουμε αυθεντικά τον όρο της σύμβασης, αρκεί και παρέχει μεγαλύτερη προστασία στους εργαζομένους **να αναφερθούμε στη σχετική διάταξη του Συντάγματος** που αναφέρει ρητά ότι οι γενικοί όροι των εργασιακών σχέσεων ρυθμίζονται με γενικό τρόπο από τον νόμο και τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Επομένως, να θεωρήσουμε ότι και ο νόμος και η κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας, όταν γίνει δυνατή η συμφωνία της, θα μπορέσει να αποτελέσει επαρκές προστατευτικό πεδίο για τους εργαζομένους αυτούς. Είμαι, όμως, **πρόθυμος να συζητήσουμε μαζί και εναλλακτικές λύσεις**, όπως αυτές που είπατε. Επομένως, **με ιδιαίτερη χαρά μπορούμε να συνεργαστούμε** για το θέμα αυτό».

Η συριζαίικη πολιτική αλητεία, χρησιμοποιώντας πρακτικές του '50, αντιμετωπίζει τους έλληνες εργάτες σαν Χαχόλους. Λένε με τον πιο ξεδιάντροπο τρόπο ψέματα ο ένας στον άλλο, νομίζοντας ότι αυτά θα περάσουν και στον κόσμο.

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τα όνειρα μας, εφιάλτες σας

Μετά από χρόνια, η Λάρισα επιστρέφει στη Super League του ελληνικού ποδοσφαίρου, χωρίς όμως να έχει τη στήριξη των οργανωμένων οπαδών της, των Monsters, οι οποίοι με ανακοίνωσή τους ενημέρωσαν για την αναστολή της λειτουργίας του συνδέσμου και την αποχή τους από τους αγώνες της αγαπημένης τους ομάδας! Από την ανακοίνωση προκύπτει ότι οι λόγοι που τους οδήγησαν στη συγκεκριμένη απόφαση είναι η αγορά της Λάρισας από τον Αλέξη Κούγια και η αποδοχή της παρουσίας του από την πλειοψηφία των υπόλοιπων οπαδών της Λάρισας.

Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε αναλυτικά τους λόγους της αντιπαράθεσης των Monsters με τον ιδιοκτήτη της Λάρισας. Γνωρίζουμε όμως ότι τα τελευταία χρόνια ο Κούγιας έχει ως... χόμπι, αν θεωρήσουμε ότι το βασικό του επάγγελμα είναι η δικηγορία, να αγοράζει ποδοσφαιρικές ομάδες και κατά προτίμηση ομάδες που έχουν ένα όνομα στην αθλητική πιάτσα. Μέσω αυτών των ομάδων καταφέρνει αφενός να βρίσκεται στην επικαιρότητα, προφανώς για να καλύπτει κάποιες εσωτερικές του ανάγκες, και αφετέρου -όπως ο ίδιος δηλώνει- να συμβάλλει στην εξυγίανση του ελληνικού ποδοσφαίρου.

Υπό αυτό το πρίσμα, η στήλη μπορεί να καταλάβει τους λόγους για τους οποίους οι Monsters πήραν αυτή τη δύσκολη για τους ίδιους απόφαση. Εχοντας μια διαφορετική φιλοσοφία για το ποδόσφαιρο και την έννοια της ομάδας από αυτή που έχει ο Κούγιας, εξαιτίας της οποίας δεν μπορούσαν να αποδεχτούν τον Κούγια ως «σωτήρα» της ομάδας τους, οι επιλογές που είχαν ήταν δύο. Είτε να επιλέξουν την αποχή και την αναστολή της λειτουργίας τους, προκειμένου να προστατεύσουν τον εαυτό τους από μηνύσεις και δικαστικές περιπέτειες, είτε να συμμετέχουν στις αγωνιστικές υποχρεώσεις της ομάδας και να βρίσκονται σε συνεχή αντιπαράθεση με τον Κούγια. Από τη στιγμή που η πλειοψηφία των υπόλοιπων οπαδών της ΑΕΛ αποφάσισε να αποδεχτεί τη λύση Κούγια και να τον ανεχτεί, προκειμένου να δει την ομάδα στα μεγάλα σαλόνια του ελληνικού ποδοσφαίρου, η λύση της αποχής έγινε μονόδρομος.

Επειδή ούτε η στήλη πιστεύει στους «σωτήρες», εύχεται στους Monsters καλή δύναμη και υπομονή, και το χρονικό διάστημα ενασχόλησης του Κούγια με τη ΑΕΛ να είναι πολύ πολύ σύντομο.

Πρόβα τζενεράλε

Αναίμακτη ήταν η αλλαγή φρουράς στη ηγεσία της Super League. Για πολλούς η συγκεκριμένη διαδικασία αποτελεί πρόβα τζενεράλε και για τις επικείμενες εκλογές στην ΕΠΟ. Ο μοναδικός υποψήφιος και αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Ξάνθης, Γιώργος Στράτος, που έχει ασχοληθεί διοικητικά στο παρελθόν με την ΑΕΚ και τον Παναθηναϊκό, εξελέγη ομόφωνα και στην πρώτη του δήλωση ανέφερε: «Μέλημά μας, με γνώμονα την κοινή λογική, την απλότητα, την πραότητα, τη χαρά, είναι -παρότι είμαστε ανταγωνιστές στο γήπεδο, αλλά συνέταιροι- να συνδυάσουμε το επαγγελματικό ποδόσφαιρο με την κοινωνία και την καθημερινότητα».

Οπως λέει και ο γνωστός λαϊκός βάρδος Γιώργος Καμπουρίδης, «άσ' το, να μείνουμε φίλοι δεν υπάρχει ελπίδα καμιά». Σε προηγούμενο φύλλο υποστηρίξαμε ότι τη συγκεκριμένη χρονική περίοδο υπάρχει μια συμφωνία ανάμεσα στους ισχυρούς του ελληνικού ποδοσφαίρου και τον Κοντονή για «βελούδινες» διαδικασίες μέχρι και την εκλογή της νέας διοίκησης στην ΕΠΟ, ενώ το τελικό ξεκαθάρισμα των λογαριασμών θα γίνει αργότερα. Η αλλαγή φρουράς στη Super League επιβεβαίωσε την εκτίμηση της στήλης, αφού εκτός από την εκλογή του πρόεδρου σχεδόν ομόφωνα (διαφώνησε ο Παναθηναϊκός και χλιαρά ο ΠΑΟΚ), αποφασίστηκε να μη γίνουν δεκτές οι προτάσεις της NOVA για αναδιάρθρωση του πρωταθλήματος.

Αν θέλαμε να κάνουμε μια αποτίμηση της κατάστασης που υπάρχει αυτή τη στιγμή στο ελληνικό επαγγελματικό ποδόσφαιρο, θα λέγαμε ότι επικρατεί η ηρεμία πριν από τη θύελλα. Ολα δείχνουν να κυλούν ήρεμα, επηρεασμένα από τη θερινή ραστώνη, όμως οι διεργασίες συνεχίζονται με αμείωτη ένταση συντηρώντας μια εκρηκτική κατάσταση που κάποια στιγμή θα ξεσπάσει.Ας δούμε κάποιες εξελίξεις που επιβεβαιώνουν ότι επέρχονται αλλαγές.

Από την πλευρά της ΟΥΕΦΑ είχαμε ένα ακόμη «άδειασμα» της σημερινής διοίκησης της ΕΠΟ για το θέμα της διαιτησίας. Σύμφωνα με δημοσιεύματα (τα οποία επιβεβαίωσε ο ιδιοκτήτης της ΠΑΕ Ξάνθης Χρήστος Πανόπουλος), υπήρξε συνάντηση του γενικού γραμματέα της ΟΥΕΦΑ, Θοδωρή Θεοδωρίδη, με τον Πανόπουλο, στην οποία άναψε το πράσινο φως για εξαίρεση της Ελλάδας από τη Συνθήκη Διαιτησίας της ΟΥΕΦΑ και την εφαρμογή του ισπανικού μοντέλου, που αποτελεί ένα πολύ ουσιαστικό βήμα για να πάψει η ΕΠΟ να έχει τον απόλυτο έλεγχο στην Κεντρική Επιτροπή Διαιτησίας. Οσοι παρακολουθούν τις εξελίξεις στο ελληνικό ποδόσφαιρο θα θυμούνται ότι πριν μερικές βδομάδες ο Γκιρτζίκης και η παρέα του είχαν απορρίψει την πρόταση των 12 μικρομεσαίων ομάδων της Super League για αλλαγές στη διαιτησία, με το πρόσχημα ότι θα υπήρχαν κυρώσεις από την ΟΥΕΦΑ, λόγω της Συνθήκης Διαιτησίας.

Ενα ακόμη στοιχείο που αποδεικνύει τις προετοιμασίες κάθε πλευράς για την τελική μάχη, είναι η συνάντηση του Κοντονή με τις τοπικές ποδοσφαιρικές Ενώσεις που αποτελούν την αντιπολίτευση στη σημερινή διοίκηση της ΕΠΟ. Η συνάντηση έγινε την περασμένη Τρίτη και από τη πλευρά της κυβέρνησης όχι μόνο δεν έγινε καμιά προσπάθεια να κρατηθεί μυστική, αλλά αντίθετα υπήρξε και επίσημη ενημέρωση. Σύμφωνα με τους κύκλους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, η συνάντηση έγινε σε πολύ καλό κλίμα και ο Κοντονής παρουσίασε τις νομοθετικές παρεμβάσεις που θα προωθήσει η κυβέρνηση για να βγάλει το ποδόσφαιρο από την απαξίωση που βρίσκεται. Ταυτόχρονα, δεσμεύτηκε ότι θα μελετήσει τις παρατηρήσεις που έγιναν από τους εκπροσώπους των Ενώσεων και ότι κάποιες από αυτές θα τις ενσωματώσει στο νομοσχέδιο που θα φτιάξει. Από την πλευρά των Ενώσεων δεν υπήρξε κάποια ανακοίνωση και κατά συνέπεια δεν γνωρίζουμε αν η συζήτηση εμπεριείχε και οικονομικά θέματα, τα οποία έχουν μεγαλύτερο ενδιαφέρον για τους ανιδιοτελείς εργάτες του αθλήματος, σε σχέση με τα θεσμικά ζητήματα.

Κινητικότητα όμως υπάρχει και στην απέναντι όχθη. Η παρέα του Γκιρτζίκη, παρά τη δύσκολη θέση στην οποία βρίσκεται, η οποία θα γίνεται ολοένα και πιο δύσκολη, αφού όπως όλα δείχνουν δεν υπάρχει η στήριξή της από τον Μαρινάκη, δεν δείχνει διατεθειμένη να καταθέσει τα όπλα αμαχητί. Γνωρίζοντας ότι αν χάσουν, την επαύριο των εκλογών θα ξεκινήσει η δικαστική διαδικασία για τη διερεύνηση της εμπλοκής τους στην «εγκληματική οργάνωση στο ποδόσφαιρο», ετοιμάζουν το δικό τους σχέδιο μάχης. Ο πρόεδρος της ΕΠΣ Χαλκιδικής (ίσως ο στενότερος συνεργάτης του Γκιρτζίκη) αποφάσισε, κάνοντας επίδειξη δύναμης, να απαγορεύσει τις μεταγραφές σε 52 σωματεία της Χαλκιδικής που έκαναν προσφυγή στη δικαιοσύνη εναντίον της διοίκησής του. Ιδιαίτερη κινητικότητα υπάρχει και σε άλλες Ενώσεις στη βόρεια Ελλάδα, προκειμένου να συντονίσουν τις δυνάμεις τους υπέρ της διοίκησης Γκιρτζίκη, γεγονός που έχει προκαλέσει νευρική κρίση στους ανθρώπους της ΠΑΕ ΠΑΟΚ, η οποία πρωτοστατεί για να αλλάξει το σημερινό στάτους κβο στο ελληνικό ποδόσφαιρο.

Σε αντίθεση με τα προηγούμενα καλοκαίρια, όταν τα «μπάνια του λαού» επέβαλαν πάγωμα όλων των εξελίξεων, το φετινό δείχνει να είναι γεμάτο από εξελίξεις που δεν μας αφήνουν να πλήξουμε, ταυτόχρονα όμως δεν μας επιτρέπουν να είμαστε αισιόδοξοι ότι θα δούμε κάτι καλύτερο από μια αλλαγή φρουράς (αν τη δούμε και αυτή).

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Οπως προκύπτει από τη φωτογραφία, ο πρόεδρος της ερυθρόλευκης ΠΑΕ Βαγγέλης Μαρινάκης και οι συνεργάτες του στο χώρο του ελληνικού ποδοσφαίρου τυγχάνουν διεθνούς αναγνώρισης. Ελπίζουμε ότι πλέον οι λιγοστοί μεν αλλά θορυβώδεις επικριτές τους θα σταματήσουν την κακόπιστη κριτική εναντίον τους.

ΣΙΝΕΜΑ

ΚΡΕΓΚ ΖΑΛΕΡ

Τσεκούρι από κόκαλο

Ο 43χρονος πρωτοεμφανιζόμενος αμερικανός σκηνοθέτης (ταυτόχρονα είναι συγγραφέας αστυνομικών, γουέστερν και επιστημονικής φαντασίας μυθιστορημάτων, ντράμερ και συνθέτης για τη χέβι μέταλ μπάντα Realmbuilder και σεναριογράφος του θρίλερ τρόμου «Asylum Blackout» /2011) αποφασίζει να συστηθεί με γουέστερν. Μεταφερόμαστε στο Μπράιτ Χόουπ, μια μικρή πόλη στο Γουέστ , τέλη του 19ου αιώνα. Εκεί που όλα κυλούσαν με ρυθμούς καθημερινούς, ένας ύποπτος ξένος, μέλος μιας συμμορίας ληστών, πυροβολείται από τον σερίφη, μεταφέρεται νυχτιάτικα στη φυλακή και εγχειρίζεται από την τοπική γιατρό. Το άλλο πρωί, γιατρός, φυλακισμένος και βοηθός σερίφη έχουν εξαφανιστεί. Ολα δείχνουν ότι υπεύθυνοι για την απαγωγή τους είναι οι Τρωγλοδύτες, επικίνδυνοι Ινδιάνοι που ζουν σε ένα απομακρυσμένο και απάτητο μέρος.

Το πιο εμφανές σχόλιο του σκηνοθέτη είναι ότι πρόκειται για μια κοινωνία μακριά από την εικόνα που έχουμε για το δυτικό κόσμο. Ο σκηνοθέτης φροντίζει να το τονίσει αυτό. Μέσα από το υποδόριο και σαρκαστικό χιούμορ του, την ωμότητα και την τραχύτητα της γραφής του και την αμοραλιστική προσέγγισή του αποφεύγει κάθε ωραιοποίηση ή μυθοποίησης της «Αγριας Δύσης».

Αναμφισβήτητα πρόκειται για την πιο ενδιαφέρουσα επιλογή της εβδομάδας (χωρίς να διεκδικεί και δόξες ένταξης στις σημαντικές ταινίες στην ιστορία του κινηματογράφου...).

ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΑΞΕΛ

Η γιορτή της Μπαμπέτ

Η ιστορία της ταινίας διαδραματίζεται σε ένα απομακρυσμένο ψαροχώρι της Δανίας. Εκεί ζουν δύο ανύπαντρες αδελφές, παπαδοκόρες, κάνοντας αγαθοεργίες και προσφέροντας φαγητό στους ανήμπορους. Ως γνήσιες προτεστάντισσες απαρνήθηκαν τις όποιες χαρές της επίγειας ζωής (γάμος, δουλειά κλπ) και αφοσιώθηκαν στην αποστολή τους. Οταν η Γαλλίδα Μπαμπέτ, μέλος της Παρισινής Κομμούνας, θα ζητήσει καταφύγιο, οι δυο αδερφές θα τη βοηθήσουν. Μετά από 14 χρόνια συμβίωσης, η Μπαμπέτ κερδίζει το λαχείο και οργανώνει ένα πλούσιο τραπέζι για το χωριό για να ευχαριστήσει τις δυο αδερφές. Δυο κόσμοι έρχονται σε σύγκρουση. Από τη μια η προτεσταντική ηθική, που δεν επιτρέπει πολυτελή φαγητά και τέτοιου είδους απολαύσεις, και από την άλλη η αγάπη της Μπαμπέτ για τη ζωή.

Το σενάριο της ταινίας βασίζεται στο λογοτεχνικό έργο της Κάριν Μπλίξεν. Δύο χρόνια πριν, η ταινία "Πέρα από την Αφρική", που επίσης αποτελεί μεταφορά στη μεγάλη οθόνη έργου της, κέρδισε εφτά βραβεία Οσκαρ. Η «Γιορτή της Μπαμπέτ» βραβεύτηκε με το Οσκαρ Καλύτερης Ξενόγλωσσης Ταινίας. Ο τηλεοπτικά έμπειρος Αξελ πήρε την ιστορία της Μπλίξεν και την απέδωσε με τρόπο δοκιμασμένο. Η αίσθηση που έχει κανείς βλέποντας την ταινία είναι ότι κάπου την έχει ξαναδεί. Λίγο χιούμορ, λίγη ευαισθησία, λίγη ανατροπή, λίγο αξίες κοινά αποδεκτές που δεν αμφισβητούν απολύτως τίποτα στη σύγχρονη εποχή, και το αποτέλεσμα είναι μια ταινία feeling good, που λέμε. Δηλαδή, που βλέπεται ευχάριστα και στην καλύτερη περίπτωση στο τέλος της υπάρχει ένα χαμόγελο στα χείλη των θεατών...

Ελένη Π.

Dixi et salvavi animam meam

Το καράβι απ'την Περσία, δεν το πιάνει η πολισία, γιατί έχει μόνο, στα σωθικά του ηρωίνη ένα τόνο

Ομως τα καρακόλια πήγαν κι πιάσανι σαράντα κιλά ρίγανη

Ωσπου μια μέρα -την πιο διάφανη απ'όλες- μπαίνουν άνετα στο σπίτι μας, ληστεύουν το φεγγάρι μας, γιατί ξέρουνε το φόβο μας, που πνίγει τη φωνή στο λαιμό μας. Κι επειδή δεν είπαμε τίποτα, πλέον δεν μπορούμε να πούμε τίποτα.
(απόσπασμα από την «Ελευθερία έκφρασης» του Βλαντίμιρ Βλαντίμιριτς Μαγιακόφσκι)

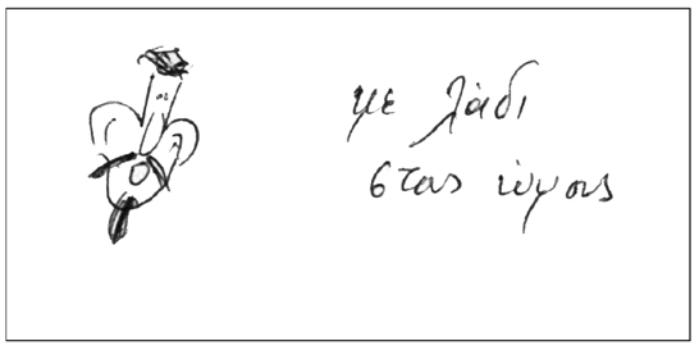

Ρικάρδος ο Γκρανζόκαρδος

➤ Αυστηρά στα πλαίσια της τοπικής αυτοδιοίκησης η κοινή ανακοίνωση των δημάρχων Πετρούπολης, Χαϊδαρίου, Καισαριανής (Περισσός - στο Ριζοσπάστη, 19/07/2016).

➤ Προφανώς οι άνεργοι (ΦΤΩΧΟΙ με άλλα λόγια) δεν έχουν ως προτεραιότητά τους να παρακολουθήσουν δωρεάν την γενική δοκιμή της Κάρμεν (όταν γουργουρίζει το άδειο στομάχι οι «υψηλές αξίες» δεν σημαίνουν τίποτα).

➤ Ster cinemas Θεσσαλονίκης: Ster-εί από τους εργαζόμενους την πληρωμή τους.

➤ Δεν κρατιώνται: από 75 λεπτά το Φλεβάρη σε 1 ευρώ και 24 λεπτά το κιλό τα μήλα Σμιθ (αλυσίδα σούπερ-μάρκετ).

➤ Συν γυναιξί και κυσί(ν).

➤ ΜΚΟ: πολλά τα εκατομμύρια του πάρτυ (οι πρόσφυγες, ως συνήθως, λαμβάνουν την... συμπάθεια των ευαγών αυτών ιδρυμάτων).

➤ «Και πού φθάσαμε, σύντροφοι, στη 2η ολομέλεια. Στη 2η ολομέλεια φθάσαμε στο γεγονός ότι, βασικά, η ανασύνταξη των λαϊκών δυνάμεων είχε συμπληρωθεί. Πώς γινόταν αυτό το πράγμα. Στα συνδικάτα είχε γίνει το πανελλαδικό συνέδριο και πήραμε εκεί το 90%, ο ΕΡΓΑΣ πήρε, οι επαγγελματίες και οι βιοτέχνες πανελλαδικό συνέδριο πήραν την καθοδήγησή τους, οι γεωργικοί συνεταιρισμοί πανελλαδικά πήρανε, γεωργικοί συνεταιρισμοί, όπου πλεονάζει το μεσαίο στοιχείο εκεί μέσα, πήραμε την πλειοψηφία, πήραμε, το ΣΕΓΑΣ πήραμε για πρώτη φορά στα χέρια μας κ.λ.π. Απομόνωση δείχνει αυτό το πράγμα; Σεχταρισμό δείχνει αυτό το πράγμα, σύντροφοι; Το ΣΕΓΑΣ στα χέρια μας, τα γεγονότα. Ποιοι είναι στο ΕΑΜ και στο ΚΚΕ έρχονταν όλοι, η καθοδήγηση του ΣΕΓΑΣ. Λοιπόν να πάρουμε τα ντοκουμέντα της εποχής εκείνης. Βγάλε το ΣΕΓΑΣ, στον βγάζω εφόσον τον σβήνεις, συνδικάτα, γεωργικοί συνεταιρισμοί, επαγγελματίες, βιοτέχνες, δικηγορικοί σύλλογοι κ.λ.π, κ.λ.π. Μ' αυτή την ανασύνταξη φθάσαμε, σύντροφοι, στην 2η ολομέλεια». (Ομιλία του Ν. Ζαχαριάδη στο πρώτο θέμα της 7ης πλατιάς ολομέλειας της ΚΕ του ΚΚΕ, Φλεβάρης 1957).

➤ «Αυξημένη επιτήρηση στον θαλάσσιο χώρο των Δωδεκανήσων» (tanea.gr, 20/07/2016). Ποιος επιτηρεί τι και ποιον...

➤ Δηλαδή, το ΜΕGA λειτουργεί «άνευ αδείας»;

➤ Κατρούγκαλος: Εξετάζονται μέτρα για την αναπλήρωση των απωλειών από την κατάργηση του ΕΚΑΣ. Κοινώς: «παίρνουν τα μέτρα» των συνταξιούχων...

➤ Επιπλέον επιθέσεις με «αθώα θύματα». Αυτό βλέπει ο Μ. Βαλς. Προσθέτοντας ότι «χρειάζεται να μάθουμε να ζούμε με αυτή την απειλή», εννοώντας φυσικά την μόνιμη κατάσταση έκτακτης ανάγκης με μπατσοστρατοκρατία στους γαλλικούς δρόμους.

➤ Τζουμχουριέτ βε μπαρίς: το sms του Ερντογάν στους τούρκους πολίτες. Να τον υπερασπίσουν, δηλαδή...

➤ «Ψηφιακό ταξίδι σε Ικαρία, Σάμο και Λήμνο». Φάτε μάτια ψάρια και κοιλιά περίδρομο...

➤ Οικογενειακό επίδομα ΟΓΑ 2016: υπόκειται σε τέλος χαρτοσήμου 3,6%...

➤ Εχει βίλα με πισίνα ο Γιάννος (Παπαντωνίου). Πρωτότυπο.

➤ Να μην ξεχνάμε ότι ο Γ. Μηλιός στήριξε 2η κυβέρνηση της «αλλαγής» το 1985. Φυσικά και θα ήταν στο στοιχείο του με τόσους Πασόκους στο Σύριζα.

➤ Δεν ξεχνάμε: 20/07/2001, Κάρλο Τζουλιάνι, Γένοβα.

➤ «Ούτε η Ευρωπαϊκή Ενωση ούτε η Ελλάδα πρέπει να κάνουν υποχωρήσεις σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων έναντι της Τουρκίας» (kathimerini.gr/808142/opinion/epikairotita). Από την μία πρωταθλήτρια (Τουρκία) στις άλλες δύο...

➤ Ως επίτιμος ο Μ.Σάλλας θα παίρνει το κατιτίς του;

➤ Μάσα και πείνα.

➤ Rabio y amor.

➤ Καθόλου «βιολογική» η τιμή των βιολογικών προϊόντων. Κι έτσι: μείωση των παραγωγών (φούσκα είναι, θα ξεφουσκώσει...).

➤ ΚΑΙ το πλεόνασμα ΚΑΙ η πείνα με πι αρχίζουν...

➤ «Νεκρό παιδί με την κούκλα του και 10 ακόμη εικόνες-γροθιά από τη Νίκαια» (ethnos.gr/klik/arthro). Ακόμη περιμένουμε τις εικόνες γροθιά απ'τη Βαγδάτη...

➤ Κλάσαν μέντες ή όχι οι μπάτσοι στις Βρυξέλλες; Και ζητάνε κι αποζημίωση...

➤ «Γκρίζα προπαγάνδα» τα περί μείωσης των κύριων συντάξεων. Δηλώνει ο Κατρούγκαλος. Μάαστα. Το ίδιο είχε δηλώσει και για το ΕΚΑΣ και τις επικουρικές.

➤ «Πιο επίκαιρη από ποτέ η ανάγκη για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού» Α. Τσίπρας. Είναι ο νιοστός έλληνας πρωθυπουργός που χρησιμοποιεί την συγκεκριμένη φράση...

➤ «Κοινωνική συμμαχία για τα εργασιακά». Πρωτοσέλιδο της Αυγής, 20/07/2016.

➤ Η κοινωνία όπως «εκφράζεται» από την ΓΣΕΕ, τον ΣΕΒ, την ΕΣΕΕ, την ΓΣΕΒΕ. Μια όμορφη παρέα...

➤ Ε, να μην πετάξει και το... φιλεργατικό του ο Σταύραξ: δουλεύεις ίσον πληρώνεσαι (μην ψάχνετε το θέμα, σε λίγες μέρες θα το 'χει πάρει το... ποτάμι, θα το 'χει πάρει ο ποταμός).

➤ «Ξύπνησαν» κάποιοι βουλευτές στη Βρετανία και προτείνουν μέτρα για όσους κάνουν «επίπονη εργασία» (morningstaronline.co.uk/a-5988) μέσα σε συνθήκες, καύσωνα. Οι υπόλοιποι εργαζόμενοι φαίνεται «καλοπερνάνε»...

➤ 56 οι νεκροί -μεταξύ των οποίων 11 παιδιά- από αεροπορικό χτύπημα στη Συρία. Εδώ δεν έχει ζεσουίδες (για άλλη μια φορά...).

➤ Ακου ατμιστές (καπνίζοντες και χρήστες των ΑΤΜων).

➤ Σεις, ατμίζεσθε;

➤ «Υπάρχει πλέον μια τόσο πλούσια εγκυκλοπαίδεια πραγμάτων που έχω πει και έχουν, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, δεν ξέρω μέσω ποιας αλχημείας, παρερμηνευτεί, που θα χρειαζόμουν πάρα πολύ καιρό για να ξεκινήσω ένα πλήρες, παγκόσμιο πρόγραμμα απολογίας προς όλους τους ενδιαφερόμενους». Μπόρις Τζόνσον. Παρουσία του Τζον Κέρι που προσπαθούσε να κρατήσει τα γέλια του.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

◆ **Εχουμε έναν κόσμο να αλλάξουμε - Φεστιβάλ Νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ Βορείων 2016 - Πλατεία Ηρώων Μαρούσι - 8-9 Ιουλίου 2016 (αεροπανό στη λεωφόρο Κύμης)**

Η πρώτη αντίδραση, όταν «φάγαμε στη μάπα» το αεροπανό, ήταν η έκπληξη. Οχι τόσο από το διαφορετικό χρώμα που ήταν γραμμένη κάθε λέξη (μαύρο, κόκκινο, μοβ, πράσινο, κίτρινο, όλο το φάσμα της ίριδας), όσο από το ότι υπάρχει Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ. Μετά θυμηθήκαμε εκείνον τον... Σχοινά-Παπαδόπουλο (ή κάπως έτσι). Το βασικό σύνθημα, περί του κόσμου που έχουν να αλλάξουν, δεν μας εξέπληξε. Νέοι προσκολλημένοι στον ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί παρά να διαθέτουν πολλά καντάρια θράσους.

Η ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ www.avgi.gr

ΤΟΜΗ ΣΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΕΚΛΟΓΙΚΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

Σταθερές κυβερνήσεις με απλή αναλογική

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΕΝΤΡΩΩΝ:
Με απλή αναλογική θα είχαμε βγει προ εξαετίας από το αδιέξοδο

ΚΩΣΤΑΣ ΠΟΥΛΑΚΗΣ
Ε.Υ. ΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΕΥΟΥΣΑΣ ΕΣΕΤΕΡΚΙΩΝ:
Ιστορική η ψήφιση της απλής αναλογικής

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΥΠΟΔΟΜΩΝ:
Θα βγάλουμε άμεσα τα παιδιά από τα κέντρα κράτησης

ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΚΡΕΤΣΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟΥ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΥ:
Η διαπλοκή γκρεμίζεται με σταθερά και αποφασιστικά βήματα

ΓΑΛΛΙΑ
Η διαχείριση του χάους μετά το μακελειό στη Νίκαια

ΤΟΥΡΚΙΑ
Θολό τοπίο και αναζήτηση νέων ισορροπιών μετά την απόπειρα πραξικοπήματος

ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ
Ποιον συμφέρει το μπόνους;
ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΣΑΚΕΛΛΑΡΗ

Στον δρόμο προς το Συντέδριο

ΣΤΟ ΕΝΘΕΤΟ ΓΙΑ ΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟΝ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟ ΚΑΖΙΜΗ
Οι ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΚΑΠ

FT FINANCIAL TIMES
Η Μέι, η Μέρκελ και η διπλωματεύουν για το Βρεξιτ

LE MONDE diplomatique
Οι Μανιαλάδες της νεομάτας

Αποχαιρετισμός στον Δ. Μαρωνίτη

◆ «Ολα τα λεφτά» το πρωτοσέλιδο της «Αυγής» την περασμένη Κυριακή. Κύριο θέμα η... «τομή στο πολιτικό σύστημα» που επιχειρεί η κυβέρνηση, που θα δώσει «σταθερές κυβερνήσεις με απλή αναλογική». Και πρώτος-πρώτος στη λίστα με τις συνεντεύξεις, ο μόνος με φωτογραφία, ο Λεβέντης, με την επισήμανση ότι πρόκειται για τον πρόεδρο της Ενωσης Κεντρώων: «Με απλή αναλογική θα είχαμε βγει προ εξαετίας από το αδιέξοδο»! Πω, ρε, τι είπε ο άνθρωπος. Απαύγασμα πολιτικής σοφίας, πολιτικής νηφαλιότητας, αναλυτικού βάθους. Ο ήρωας της μεταμεσονύκτιας ζώνης στη μπάντα της trash tv έγινε σοβαρός πολιτικός άντρας. Και μοστράρει ως πρώτος υποψήφιος για τη διεύρυνση της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Διαθέτει, βλέπετε, εννιά ψηφαλάκια.

◆ Ενας μπάτσος προσπαθεί να ξεκολλήσει κομματάκι-κομματάκι πόστερ με τη φάτσα του Ντόναλντ Τραμπ πάνω στον αγκυλωτό σταυρό. Το συγκεκριμένο γράφημα κυκλοφορεί ευρύτατα στις ΗΠΑ, σε μορφή πόστερ, φλάιερ ή στο διαδίκτυο. Οι βαρόνοι του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος έχουν φτάσει σε κατάσταση απελπισίας, καθώς βλέπουν τον Τραμπ να τους οδηγεί σε τρίτη διαδοχική ήττα. Γι' αυτό και αρνήθηκαν στον Τραμπ να μετατρέψει σε φιέστα το συνέδριο του κόμματος που έγινε αυτή τη βδομάδα. Ο Τραμπ ήθελε τσιρλίντερς, τραγουδιστές, μπαλλέτα, εφέ και με λέιζερ και άλλα τέτοια, αλλά οι βαρόνοι που διοικούν το κόμμα αποφάσισαν... σεμνότητα και ταπεινότητα. Και ψάχνουν τρόπο να χώσουν και άλλους συμβούλους επικοινωνίας στο επιτελείο του Τραμπ, μπας και τον σουλουπώσουν λίγο, πριν τον κάνει μια χαψιά η Χίλαρι.

Ο μεσιέ Πιέρ λείπει στην Αθήνα για δουλειές

Δεν είναι και τόσο σύνηθες, τουλάχιστον στις ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες, να πραγματοποιεί επίσκεψη ένας επίτροπος και να γίνεται δεκτός από τον αρχηγό της κυβέρνησης, περιβαλλόμενος επιπροσθέτως με τιμές που φτάνουν μέχρι τη διοργάνωση ομιλίας του στη Βουλή αυτής της χώρας. Ο Πιερ Μοσκοβισί, όμως, τύποις μόνο επισκέφτηκε για μια φορά ακόμα την Αθήνα ως επίτροπος. Ως απεσταλμένος του γαλλικού ιμπεριαλισμού ήρθε, προκειμένου να κλείσει ή να διαπραγματευθεί «δουλειές». Ετσι, η ψωραλέα συγκυβέρνηση των Τσιπροκαμμένων έσπασε για χάρη του το πρωτόκολλο και του έδωσε την ευκαιρία να αισθανθεί ως αποικιοκράτης που ήρθε να επισκεφθεί μια αποικία που την κυβερνά μια φίλα προσκείμενη στο γαλλικό ιμπεριαλισμό πολιτική κλίκα.

Τι ήρθε να κανονίσει ο Μοσκοβισί; Δεν ανακοινώθηκε, βέβαια, κάτι. Επίσημα ήρθε ως επίτροπος και μεγάλος φίλος της Ελλάδας, την οποία επισκέπτεται συχνά για διακοπές (μέχρι και το μήνα του μέλιτος μας είπε ότι έκανε στα μέρη μας). Μπορούμε να σκεφτούμε ότι οι «δουλειές» που «χτυπάνε» οι γάλλοι ιμπεριαλιστές έχουν να κάνουν με την ηλεκτρική ενέργεια. Η πανίσχυρη EDF (Electricite De France), ένα από τα μεγαλύτερα μονοπώλια παραγωγής και διανομής ηλεκτρικής ενέργειας στην Ευρώπη, ενδιαφέρεται και για το ποσοστό της ΔΕΗ που θα βγει υποχρεωτικά για ξεπούλημα και για το ποσοστό του ΑΔΜΗΕ, το οποίο θα εξασφαλίζει σε όποιον το πάρει στάτους «στρατηγικού επενδυτή», που θα διεκδικήσει και το μάνατζμεντ. Οπως έχουμε ξαναγράψει, το γαλλικό μονοπώλιο θέλει να επεκταθεί στα βαλκανικά δίκτυα, που είναι πεπαλαιωμένα και θα χρειαστούν ανανέωση, και η ελληνική παραγωγική βάση, η ΔΕΗ και ο ΑΔΜΗΕ, αποτελούν ένα εξαιρετικό όχημα. Και τζάμπα, φυσικά, αφού αυτή την περίοδο οι ιμπεριαλιστές μπορούν ν' αρπάξουν τα πάντα, αφήνοντας ένα τίμημα επιπέδου φιλοδωρήματος στο ελληνικό κράτος.

Αν και ήρθε για να κλείσει «δουλειές» για τα γαλλικά μονοπώλια, ο Μοσκοβισί δεν ξέχασε και την ιδιότητά του ως επιτρόπου επί των Οικονομικών της ΕΕ. Μόνο που οι δημόσιες τοποθετήσεις του, ιδιαίτερα στην κοινή συνέντευξη Τύπου με τον Τσακαλώτο, ήταν μια ψυχρολουσία διαρκείας για τους Τσιπραίους. Δεν τους έκανε ούτε τόση δα παραχώρηση. Δεν τους έδωσε το παραμικρό που να μπορέσουν να το εντάξουν στην προπαγανδιστική τους ατζέντα. Κι όταν έφυγε ο αγέρωχος γαλάτης, ήθελαν να ξεχάσουν το συντομότερο δυνατόν την επίσκεψή του.

Μετά τη συνάντηση με τον Τσίπρα δεν έγιναν δηλώσεις. Δεν ξεφτιλίστηκε τόσο πολύ ο Τσίπρας, κράτησε κάποια προσχήματα. Εγιναν, όμως, διαρροές από τα παπαγαλάκια της προπαγάνδας του Μαξίμου, για να γράψουν οι εφημερίδες. Σύμφωνα μ' αυτές τις διαρροές, ο Τσίπρας ζήτησε από τον Μοσκοβισί «να ολοκληρωθούν το συντομότερο δυνατόν οι διαδικασίες του καθορισμού συγκεκριμένων μέτρων για την απομείωση (sic!) του χρέους» και ο Μοσκοβισί «εμφανίστηκε θετικός εκτιμώντας ότι το συγκεκριμένο ζήτημα θα πρέπει να διευθετηθεί μέχρι το τέλος του χρόνου»!

Σύμφωνα με τους γκεμπελίσκους του Μαξίμου, ο Μοσκοβισί κινείται έξω από το πλαίσιο της απόφασης που πήρε το Eurogroup στις 24 Μάη, σύμφωνα με την οποία το ελληνικό χρέος θα το ξανακοιτάξουν στα μέσα του 2019, μετά την ολοκλήρωση του «προγράμματος» του τρίτου Μνημονίου. Ο Μοσκοβισί, όμως, φρόντισε στις δημόσιες τοποθετήσεις του να ξεκαθαρίσει ότι κινείται αυστηρά μέσα στο αποφασισμένο πλαίσιο, με το οποίο μάλιστα συμφωνεί. Το είπε μιλώντας στη Βουλή: *«Συνεπώς, η συμφωνία που επιτεύχθηκε στο Eurogroup τον περασμένο Μάιο, θα πρέπει να χρησιμεύσει ως βάση για να μπορέσουμε να πετύχουμε ένα έξυπνο και αμοιβαία επωφελές αποτέλεσμα σχετικά με τα ζητήματα που συνδέονται με την βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους»*.

Πιο σημαντικό, όμως, είναι πως ο Μοσκοβισί τους έβαλε πάγο στο αίτημα για μείωση των στόχων για τα «πρωτογενή πλεονάσματα» μετά το 2018. Αίτημα που πρωτοδιατυπώθηκε δημόσια από τον Στουρνάρα, επαναλήφθηκε από τον Μητσοτάκη και αναγκαστικά διατυπώθηκε και από τους Τσιπραίους (ο Χουλιαράκης το ανέφερε για πρώτη φορά δημόσια, μιλώντας στο συνέδριο του Economist στην Αθήνα). Με ύφος ασυνήθιστα κοφτό για γάλλο πολιτικό (αλλά ταιριαστό για έναν επίτροπο), ο Μοσκοβισί έκοψε κάθε συζήτηση, απαντώντας σε σχετική ερώτηση. Μάλιστα, αποκάλυψε ότι αυτά τα είπε και στον Τσίπρα και στον Τσακαλώτο: *«Οσον αφορά το πρωτογενές πλεόνασμα, όπως είπε ο Ευκλείδης, είναι θέμα το οποίο συζητήσαμε και το οποίο συζήτησα με τον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα. Πρέπει να βάλουμε τα πάντα στο τραπέζι και να πάρουμε τις απαιτούμενες τεχνικές αποφάσεις. Θα είμαι ειλικρινής και μιλώ προς φίλους. Συζητήσαμε τον τελευταίο χρόνο τι πρέπει να κάνουμε για να πετύχει το τρίτο πρόγραμμα κι* ***ο Ευκλείδης γνωρίζει πολύ καλά τις συνθήκες, το πλαίσιο του προγράμματος****, συμπεριλαμβανομένου και των δημοσιονομικών στόχων.* ***Δεν θα ήθελα να ξανανοίξουμε τη συζήτηση αυτή****»*.

Αυτό που λέει ο Μοσκοβισί είναι το ίδιο ακριβώς που έχουν δηλώσει δημόσια ο Ντεϊσελμπλούμ και ο Ρέγκλινγκ: το «πρωτογενές πλεόνασμα» πρέπει να παραμείνει στα επίπεδα του 3,5% του ΑΕΠ για μια περίοδο μετά την ολοκλήρωση του προγράμματος το 2018. Για δεκαετία γίνεται λόγος. Κι άμα ο «λογαριασμός» δε βγαίνει; Αμα ο λογαριασμός δε βγαίνει, θα το ξαναδούμε το 2018, όχι τώρα. Ανάλογα με την κατάσταση που θα έχει διαμορφωθεί τότε, θα πάρουμε και τις σχετικές αποφάσεις. Τώρα, κάθε συζήτηση είναι πρόωρη. Αυτό λένε όλοι και ο Μοσκοβισί δε διαφοροποιήθηκε ούτε στο ελάχιστο από την κοινή γραμμή. «Ως φίλος», μάλιστα, συμβούλεψε να κόψουν τη σχετική συζήτηση, γιατί δεν κερδίζουν τίποτα, μόνο εντάσεις δημιουργούν.

Γιατί, όμως, γίνεται συζήτηση για το ύψος των «πρωτογενών πλεονασμάτων» μετά το 2018; Το 2018 το τρίτο Μνημόνιο (υποτίθεται ότι) τελειώνει και η ελληνική κυβέρνηση θα είναι κυρίαρχη στη διαμόρφωση του προϋπολογισμού. Θα έχουμε βγει από τα Μνημόνια, έτσι δεν είναι; Φυσικά και δεν είναι, και η σχετική συζήτηση, στην οποία συμμετέχουν οι πάντες, αυτό έρχεται να επιβεβαιώσει. **Οσο υπάρχει χρέος θα υπάρχει μια επιβεβλημένη από τους δανειστές επιτροπεία με στόχο την ομαλή αποπληρωμή του**. Τα λεγόμενα «πρωτογενή πλεονάσματα» είναι ένα κομμάτι που κόβεται από τον κρατικό προϋπολογισμό για να πάει στη μείωση του χρέους.

Η τακτική των ιμπεριαλιστών δανειστών της ΕΕ είναι σαφής και έχει διατυπωθεί από τον Σόιμπλε: δεν κάνουμε μακροπρόθεσμες ρυθμίσεις, αλλά μόνο βραχυμεσοπρόθεσμες. Με ορίζοντα τεσσάρων-πέντε ετών, κάνουμε ρυθμίσεις στο μοντέλο διαχείρισης του χρέους έτσι ώστε να ελέγχουμε απόλυτα την κατάσταση, να ασκούμε αποικιοκρατικού τύπου εποπτεία πάνω στην κυβέρνηση και τη χώρα και να εξασφαλίζουμε τη συνέχιση της κινεζοποίησης, της σκληρής δημοσιονομικής λιτότητας και της εκποίησης κρατικών περιουσιακών στοιχείων που παρουσιάζουν ενδιαφέρον για μονοπωλιακούς ομίλους των ιμπεριαλιστικών χωρών.

Το 2018, όποια κυβέρνηση είναι τότε, θα καθήσει στο σκαμνί και θα υπογράψει μια νέα μνημονιακή συμφωνία για τα επόμενα χρόνια, υπό την απειλή της χρεοκοπίας.

βαθύ κόκκινο

Υστερία

Μπορεί κανείς να διακρίνει, χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία, τις αντι-ΣΥΡΙΖΑ σκοπιμότητες πίσω από τις επιθέσεις των ΜΜΕ, της ΝΔ και των «θυγατρικών» της (μεταξύ αυτών και το Ποτάμι) για το κάμπινγκ της οργάνωσης No Border στους υπαίθριους χώρους του ΑΠΘ. Ηξεραν ότι παλαιότερα η Νεολαία ΣΥΡΙΖΑ είχε πάρει μέρος σε ακτιβιστικές δράσεις της εν λόγω οργάνωσης, οπότε έκριναν ότι σε κάθε περίπτωση θα μπορούσαν να κάνουν πολιτική ζημιά στον ΣΥΡΙΖΑ. Είτε η κυβέρνηση θα αδιαφορούσε για το κάμπινγκ και θα επεδείκνυε ανοχή, οπότε θα την κατήγγειλαν ότι κάνει πλάτες στους... ομοϊδεάτες της που παραβιάζουν το νόμο και... διαλύουν το δημόσιο πανεπιστήμιο, είτε θα οργάνωνε επιχείρηση αστυνομικής καταστολής, οπότε θα εκτίθονταν στον αριστερό κόσμο και ιδιαίτερα στη νεολαία.

Γι' αυτό και η επίθεση έγινε συντονισμένα. Κινήθηκαν ταυτόχρονα από Φορτσάκη μέχρι Σταύρο Θεοδωράκη και από Mega και ΣΚΑΙ μέχρι «Νέα» και «Καθημερινή». Τα πρόσωπα που τράβηξαν μπροστά δεν είναι τυχαία. Γνωστός για τις ακροδεξιές θέσεις του ο πρώην πανεπιστημιακός Φορτσάκης, γνωστός για το τσατσιλίκι έναντι των βαρόνων των μίντια ο Θεοδωράκης.

Ομως, πέρα από τη στοχευμένη επίθεση στον ΣΥΡΙΖΑ, που τυχαίνει αυτή την περίοδο να είναι στην κυβέρνηση, όλη αυτή η λύσσα που βγήκε είχε ως σκοπό να μπολιάσει τον ελληνικό λαό με μια γενναία δόση συντηρητικού (έως ακροδεξιού) δηλητήριου. Ενα γεγονός που θα έπρεπε να αντιμετωπίζεται με συμπάθεια και αίσθημα φιλοξενίας, μετατράπηκε σε έγκλημα καθοσιώσεως, σε πράξη εχθρική προς το ελληνικό κράτος. Λες και υπήρξε εισβολή βαρβάρων, επειδή κάπου 1.500 νέοι οργάνωσαν μια κατασκήνωση στο μεγάλο ανοιχτό χώρο του ΑΠΘ, που προσφερόταν γι' αυτό.

Τα έχουμε ζήσει πολλές φορές. Τα ζήσαμε με μεγαλύτερη ένταση το Γενάρη του 2011, όταν 250 μετανάστες εγκαταστάθηκαν στη Νομική Σχολή, σ' ένα κτίριο που δε λειτουργούσε και που τηρούνταν με σχολαστικότητα καθαρό και χωρίς την παραμικρή φθορά, προκειμένου να πραγματοποιήσουν τη μεγαλύτερη μέχρι τότε μαζική απεργία πείνας στην Ευρώπη. Φούντωσε η υστερία, σενάρια τρόμου και ανύπαρκτης καταστροφολογίας κατασκευάστηκαν, η πίεση πάνω στις πρυτανικές αρχές του ΕΚΠΑ μεγιστοποιήθηκε, μέχρι που ο περιδεής Πελεγρίνης (υφυπουργός Παιδείας σήμερα, κατά διαβολική σύμπτωση) αναγκάστηκε να άρει το άσυλο και να φωνάξει τα ΜΑΤ να δώσουν λύση.

Ο στόχος αυτής της υπερσυντηρητικής, σχεδόν φασιστικής προπαγάνδας είναι πρώτο να δημιουργήσει τείχη ανάμεσα σε αγωνιζόμενες ομάδες και το κοινωνικό σύνολο και δεύτερο να καταστήσει το δημόσιο χώρο κοινωνικά αποστειρωμένη ζώνη, την οποία απαγορεύεται να χρησιμοποιήσουν για τη διευκόλυνσή τους αγωνιζόμενες ομάδες. Ο δημόσιος χώρος θα πρέπει να είναι εχθρικός για κάθε αγωνιζόμενο. Ειδικά όταν αυτός δεν ανήκει στους θεσμικούς εκπροσώπους του αστικού συστήματος (κόμματα-συνδικάτα).

Οι συνεχείς επιθέσεις ενάντια στο δικαίωμα στη διαδήλωση, υπό το πρόσχημα ότι διαταράσσουν την κοινωνικοοικονομική ζωή δε διαφέρουν σε τίποτα από τις λυσσασμένες επιθέσεις ενάντια στην κατασκήνωση στο ΑΠΘ. Οι δρόμοι πρέπει ν' ανήκουν στους εμπόρους και όχι στους διαδηλωτές. Και οι υπαίθριοι χώροι ενός πανεπιστημιακού κάμπους, ακόμα και σε μια περίοδο που το πανεπιστήμιο δε λειτουργεί, πρέπει να ανήκουν στα ζωύφια και τα σκουπίδια και όχι σε κάποιους νέους που οργανώνουν εκδηλώσεις υπέρ των ανοιχτών συνόρων.

Στη συντονισμένη επίθεσή τους δεν αναπτύσσουν επιχειρήματα. Προσπαθούν ν' αναπτύξουν φοβίες και υστερία, ενόψει ενός εχθρού χωρίς πρόσωπο. Ετσι που η αποκαμωμένη ή αποχαυνωμένη κοινωνία να μάθει να μην σκέπτεται, αλλά να αντιδρά όπως τα σκυλάκια του Παβλόφ, ακολουθώντας τα ερεθίσματα που προσφέρουν τα ΜΜΕ. Ουρλιάζουν οι Πορδοσαλτοπρετεντέρηδες; Πρέπει ν' ακολουθεί η κοινωνία.

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»
ετήσια συνδρομή 85 €
εξάμηνη συνδρομή 45€
λογαριασμός ΕΤΕ:
10087804638

ΚΟΝΤΡΑ
ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr
Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης
Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σπηλιάς 5, Μεταμόρφωση